

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 909/2014**z dnia 23 lipca 2014 r.****w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniające dyrektywy 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 236/2012**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Centralne depozyty papierów wartościowych (CDPW) wraz z kontrahentami centralnymi przyczyniają się w znacznym stopniu do utrzymania infrastruktur rozliczania i rozrachunku transakcji, które zabezpieczają rynki finansowe i dają uczestnikom rynku pewność, że transakcje na papierach wartościowych są przeprowadzane właściwie i terminowo, również w okresach skrajnego obciążenia.
- (2) Ze względu na swoją kluczową pozycję w procesie rozrachunku, systemy rozrachunku papierów wartościowych prowadzone przez CDPW mają znaczenie systemowe dla funkcjonowania rynków papierów wartościowych. Odgrywając istotną rolę w systemach inwestycji w papiery wartościowe, za pomocą których ich uczestnicy zgłaszają papiery wartościowe posiadane przez inwestorów, systemy rozrachunku papierów wartościowych prowadzone przez CDPW pełnią również funkcję istotnego narzędzia kontroli integralności danej emisji, które to narzędzie utrudnia nienależyte tworzenie lub redukcję wyemitowanych papierów wartościowych, odgrywając tym samym ważną rolę w utrzymywaniu zaufania inwestorów. Ponadto systemy rozrachunku papierów wartościowych prowadzone przez CDPW mają bardzo duży udział w ustanawianiu zabezpieczenia dla operacji polityki pieniężnej, jak również w ustanawianiu zabezpieczenia między instytucjami kredytowymi, i w związku z tym odgrywają ważną rolę w procesie zabezpieczania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 310 z 13.10.2012, s. 12.

⁽²⁾ Dz.U. C 299 z 4.10.2012, s. 76.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 15 kwietnia 2014 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 23 lipca 2014 r.

- (3) Dyrektywa 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾ ograniczyła co prawda zakłócenia systemów rozrachunku papierów wartościowych spowodowane postępowaniami upadłościowymi prowadzonymi wobec uczestników tych systemów, konieczne jest jednak zajęcie się innymi ryzykami, na które narażone są systemy rozrachunku papierów wartościowych, a także ryzykiem niewypłacalności lub zakłóceń funkcjonowania CDPW prowadzących systemy rozrachunku papierów wartościowych. Niektóre CDPW narażone są na ryzyko kredytowe i ryzyko utraty płynności wynikające ze świadczenia usług bankowych pomocniczych wobec rozrachunku.
- (4) Wobec braku wspólnych zasad ostrożnościowych rosnąca liczba rozrachunków o charakterze transgranicznym w wyniku rozwoju porozumień w sprawie połączeń operacyjnych między CDPW podaje w wątpliwość ich odporność w sytuacji przejmowania ryzyk, wobec których stają CDPW z innych państw członkowskich. Ponadto, pomimo wzrostu liczby rozrachunków o charakterze transgranicznym, kształtowane przez rynek zmiany prowadzące do utworzenia bardziej zintegrowanego rynku usług CDPW okazały się postępować bardzo powoli. Otwarty rynek wewnętrzny dotyczący rozrachunku papierów wartościowych powinien dać każdemu inwestorowi w Unii możliwość inwestowania we wszystkie unijne papiery wartościowe z taką samą łatwością i przy zastosowaniu takich samych procedur jak w przypadku krajowych papierów wartościowych. Rynki rozrachunków w Unii pozostają jednak rozdrobione w poszczególnych państwach, a rozrachunki o charakterze transgranicznym są nadal bardziej kosztowne, ze względu na różne przepisy krajowe regulujące rozrachunek i działalność CDPW oraz ograniczoną konkurencję między CDPW. Fragmentacja taka stanowi utrudnienie i stwarza dodatkowe zagrożenia i koszty w odniesieniu do rozrachunków o charakterze transgranicznym. Mając na uwadze systemowe znaczenie CDPW, należy wspierać konkurencję między nimi, aby uczestnicy rynku mogli wybrać dostawcę i zmniejszyć zależność od jakiegokolwiek pojedynczego dostawcy infrastruktury. W przypadku braku identycznych obowiązków dla operatorów rynku i wspólnych standardów ostrożnościowych dla CDPW prawdopodobnie rozbieżne środki przyjmowane na szczeblu krajowym będą miały bezpośredni negatywny wpływ na bezpieczeństwo, wydajność i konkurencję na unijnych rynkach rozrachunków. Konieczne jest usunięcie tych istotnych przeszkód w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego i uniknięcie zakłóceń konkurencji, jak również zapobiegnięcie pojawianiu się takich przeszkód i zakłóceń w przyszłości. Utworzenie zintegrowanego rynku rozrachunku papierów wartościowych, bez rozróżniania krajowych i transgranicznych transakcji na papierach wartościowych, jest potrzebne dla właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego. W związku z powyższym właściwą podstawą prawną dla niniejszego rozporządzenia powinien być art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), zgodnie z wykładnią przyjętą w świetle utrwalonego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.
- (5) Konieczne jest ustanowienie w drodze rozporządzenia szeregu jednolitych obowiązków, które mają zostać nałożone na uczestników rynku w odniesieniu do określonych aspektów cyklu rozrachunkowego i dyscypliny rozrachunku, oraz zapewnienie zbioru wspólnych wymogów dla CDPW prowadzących systemy rozrachunku papierów wartościowych. Mające bezpośrednio zastosowanie przepisy rozporządzenia powinny zapewniać, by wszyscy operatorzy rynku i CDPW podlegali identycznym mającym bezpośrednio zastosowanie obowiązkom, standardom i przepisom. Rozporządzenie powinno zwiększyć bezpieczeństwo i wydajność rozrachunku w Unii poprzez zapobiegnięcie ewentualnym rozbieżnym przepisom krajowym wynikającym z transpozycji dyrektywy. Rozporządzenie powinno ograniczyć złożoność regulacyjną dla operatorów rynku i CDPW wynikającą z różnych przepisów krajowych oraz powinno umożliwić CDPW świadczenie usług w wymiarze transgranicznym bez konieczności spełnienia szeregu zróżnicowanych wymogów krajowych, takich jak wymogi dotyczące zezwoleń, nadzoru, organizacji lub ryzyk CDPW. Rozporządzenie nakładające identyczne wymogi na CDPW powinno również przyczynić się do wyeliminowania zakłóceń konkurencji.
- (6) W dniu 20 października 2010 r. Rada Stabilności Finansowej wezwała do stworzenia solidniejszych podstawowych infrastruktur rynkowych oraz do przeglądu i wzmocnienia istniejących standardów. W kwietniu 2012 r. Komitet ds. Systemów Płatności i Rozrachunku (CPSS) Banku Rozrachunków Międzynarodowych (BIS) oraz Międzynarodowa Organizacja Komisji Papierów Wartościowych (IOSCO) przyjęły globalne standardy dotyczące infrastruktury rynku finansowego. Standardy te zastąpiły zalecenia BIS z 2001 r., które na poziomie europejskim zostały dostosowane w drodze niewiążących wytycznych w 2009 r. przez Europejski System Banków Centralnych (ESBC) oraz Komitet Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych. Biorąc pod uwagę globalny charakter rynków finansowych i systemowe znaczenie CDPW, konieczne jest zapewnienie międzynarodowej konwergencji wymogów ostrożnościowych, którym one podlegają. Niniejsze rozporządzenie powinno być zgodne z obowiązującymi zasadami dotyczącymi infrastruktury rynku finansowego opracowanymi przez CPSS-IOSCO. Komisja i Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru nad Giełdami i Papierami Wartościowymi) (EUNGiPW) ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010⁽²⁾, w ścisłej współpracy z członkami ESBC, powinny zapewnić spójność z obowiązującymi standardami i zmianami wprowadzanymi do nich w przyszłości, opracowując regulacyjne standardy techniczne i wykonawcze standardy techniczne oraz wytyczne i zalecenia, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, jak również proponując dokonanie w nich zmian.

⁽¹⁾ Dyrektywa 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych (Dz.U. L 166 z 11.6.1998, s. 45).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchynienia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

- (7) W swoich konkluzjach z dnia 2 grudnia 2008 r. Rada podkreśliła potrzebę wzmocnienia bezpieczeństwa i stabilności systemów rozrachunku papierów wartościowych, a także podjęcia kwestii barier prawnych dla operacji rozliczania i rozrachunku transakcji w Unii.
- (8) Jednym z podstawowych zadań ESBC jest wspieranie sprawnego funkcjonowania systemów płatności. W związku z tym członkowie ESBC sprawują nadzór, zapewniając wydajne i rzetelne systemy rozliczeń i płatności. Członkowie ESBC często działają jako agenci rozrachunkowi w odniesieniu do rozrachunku pieniężnego transakcji na papierach wartościowych. Są oni także ważnymi klientami CDPW, które często zarządzają zabezpieczaniem operacji polityki pieniężnej. Członkowie ESBC powinni być ściśle zaangażowani – w drodze konsultacji – w proces wydawania zezwoleń dla CDPW i prowadzenia nadzoru nad nimi, uznawania CDPW z państw trzecich oraz zatwierdzania niektórych połączeń operacyjnych CDPW. Aby zapobiec pojawianiu się podobnych zbiorów przepisów, powinni oni również być ściśle zaangażowani – w drodze konsultacji – w proces ustanawiania regulacyjnych i wykonawczych standardów technicznych oraz wytycznych i zaleceń, chociaż obowiązek ustanawiania takich standardów technicznych, wytycznych i zaleceń powinien leżeć przede wszystkim w gestii Komisji i EUNGiPW, zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia. Niniejsze rozporządzenie powinno pozostawać bez uszczerbku dla obowiązków Europejskiego Banku Centralnego (EBC) oraz krajowych banków centralnych, związanych z zapewnieniem wydajnych i rzetelnych systemów rozliczeń i płatności w ramach Unii i w innych państwach. Niniejsze rozporządzenie nie powinno uniemożliwiać członkom ESBC dostępu do informacji istotnych z punktu widzenia wykonywania ich obowiązków, w tym nadzoru nad CDPW i innymi infrastrukturami rynku finansowego.
- (9) Członkowie ESBC, wszelkie inne organy wykonujące podobne funkcje w niektórych państwach członkowskich lub inne organy publiczne, którym powierzono zarządzanie długiem publicznym w Unii lub które uczestniczą w takim zarządzaniu, mogą same świadczyć szereg usług, takich jak prowadzenie systemu rozrachunku papierów wartościowych, które kwalifikowałyby je jako CDPW. W przypadku gdy podmioty takie działają w charakterze CDPW bez ustanawiania odrębnego podmiotu, powinny one być zwolnione z wymogów dotyczących udzielania zezwoleń i nadzoru, niektórych wymogów organizacyjnych, wymogów kapitałowych oraz wymogów z zakresu polityki inwestycyjnej, powinny jednak być nadal objęte pozostałymi wymogami ostrożnościowymi mającymi zastosowanie w przypadku CDPW. W przypadku gdy takie podmioty państwa członkowskiego działają jako CDPW, nie powinny one świadczyć usług w innych państwach członkowskich. Ponieważ członkowie ESBC działają jako agenci rozrachunkowi do celów rozrachunku, należy je również zwolnić z wymogów określonych w tytule IV niniejszego rozporządzenia.
- (10) Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do rozrachunku transakcji na wszystkich instrumentach finansowych oraz działalności CDPW, chyba że określono inaczej. Niniejsze rozporządzenie powinno być również bez uszczerbku dla innych unijnych przepisów dotyczących konkretnych instrumentów finansowych, takich jak dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ i środki przyjęte zgodnie z tą dyrektywą.
- (11) Rejestrowanie papierów wartościowych w formie zapisu księgowego jest ważnym krokiem w celu zwiększenia wydajności rozrachunku i zapewnienia integralności emisji papierów wartościowych, zwłaszcza w kontekście coraz bardziej skomplikowanych sposobów ich posiadania i transferu. Ze względów bezpieczeństwa niniejsze rozporządzenie przewiduje rejestrację w formie zapisu księgowego wszystkich zbywalnych papierów wartościowych, które są dopuszczone do obrotu lub są przedmiotem obrotu w systemach obrotu regulowanych dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE ⁽²⁾ oraz rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 ⁽³⁾. Niniejsze rozporządzenie nie powinno nakładać jednej konkretnej metody wstępnej rejestracji w formie zapisu księgowego i możliwa powinna być forma immobilizacji lub bezpośredniej dematerializacji. Niniejsze rozporządzenie nie powinno narzucać rodzaju instytucji, która powinna rejestrować papiery wartościowe w formie zapisu księgowego w chwili emisji, lecz powinno umożliwić wykonywanie tej funkcji różnym podmiotom, w tym podmiotom rejestrującym. Jednakże gdy transakcje na takich papierach wartościowych są przeprowadzane w systemach obrotu regulowanych dyrektywą 2014/65/UE i rozporządzeniem (UE) nr 600/2014 lub są dostarczane jako zabezpieczenie na warunkach określonych w dyrektywie 2002/47/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁴⁾, takie papiery wartościowe powinny być rejestrowane w systemie zapisów księgowych CDPW w celu zapewnienia, między innymi, możliwości rozrachunku wszystkich takich papierów wartościowych w ramach systemu rozrachunku papierów wartościowych. Immobilizacja i dematerializacja nie powinny oznaczać żadnej utraty praw dla posiadaczy papierów wartościowych i powinny następować w sposób, który zapewnia posiadaczom papierów wartościowych możliwość sprawdzenia ich praw.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 84).

⁽⁴⁾ Dyrektywa 2002/47/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 czerwca 2002 r. w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych (Dz.U. L 168 z 27.6.2002, s. 43).

- (12) W celu zapewnienia bezpieczeństwa rozrachunku wszyscy uczestnicy systemu rozrachunku papierów wartościowych dokonujący zakupu lub sprzedaży określonych instrumentów finansowych, a mianowicie zbywalnych papierów wartościowych, instrumentów rynku pieniężnego, jednostek uczestnictwa w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania oraz uprawnień do emisji, powinni uregulować swoje zobowiązanie w zamierzonej dacie rozrachunku.
- (13) Dłuższe cykle rozrachunkowe transakcji na zbywalnych papierach wartościowych powodują niepewność i wzrost ryzyka dla uczestników systemów rozrachunku papierów wartościowych. Różne okresy trwania cykli rozrachunkowych w poszczególnych państwach członkowskich utrudniają uzgadnianie i są źródłem błędów popełnianych przez emitentów papierów wartościowych, inwestorów i pośredników. Konieczne jest zatem ustanowienie jednolitego cyklu rozrachunkowego, co ułatwiłoby określenie zamierzonej daty rozrachunku i wdrożenie środków dyscypliny rozrachunku. Zamierzona data rozrachunku transakcji na zbywalnych papierach wartościowych, które są przeprowadzane w systemach obrotu regulowanych dyrektywą 2014/65/UE oraz rozporządzeniem (UE) nr 600/2014, nie powinna przypadać później niż drugiego dnia roboczego po dokonaniu transakcji. W przypadku złożonych operacji obejmujących kilka transakcji, takich jak umowy odkupu papierów wartościowych lub umowy udzielania pożyczek papierów wartościowych, wymóg ten powinien mieć zastosowanie do pierwszej transakcji obejmującej transfer papierów wartościowych. Z uwagi na to, że ich charakter nie jest znormalizowany, wymóg ten nie powinien mieć zastosowania do transakcji, które są przedmiotem prywatnych negocjacji między stosownymi stronami, ale które są przeprowadzane w systemach obrotu regulowanych dyrektywą 2014/65/UE oraz rozporządzeniem (UE) nr 600/2014, ani do transakcji, które są przeprowadzane dwustronnie, lecz zgłaszane w systemie obrotu regulowanym dyrektywą 2014/65/UE oraz rozporządzeniem (UE) nr 600/2014. Ponadto wymóg ten nie powinien mieć zastosowania do pierwszej transakcji, w przypadku gdy odnośne zbywalne papiery wartościowe podlegają wymogowi wstępnej rejestracji w formie zapisu księgowego.
- (14) CDPW i inne infrastruktury rynkowe powinny podjąć środki w celu zapobiegania przypadkom nieprzeprowadzenia rozrachunku i odpowiedniego postępowania w razie ich wystąpienia. Istotne jest, aby zasady te były jednolicie i bezpośrednio stosowane w Unii. W szczególności CDPW i inne infrastruktury rynkowe powinny być zobowiązane do wprowadzenia procedur umożliwiających im podjęcie właściwych środków w celu zawieszenia każdego uczestnika, który systematycznie powoduje nieprzeprowadzenie rozrachunku, oraz podania do wiadomości publicznej jego tożsamości, pod warunkiem że uczestnik ten ma możliwość przedstawienia uwag, zanim taka decyzja zostanie podjęta.
- (15) Jednym z najbardziej skutecznych sposobów postępowania w przypadkach nieprzeprowadzenia rozrachunku jest nałożenie na uczestników niewywiązujących się ze zobowiązania obowiązku wykonania pierwotnej umowy. W niniejszym rozporządzeniu należy określić jednolite przepisy dotyczące sankcji i wybranych aspektów transakcji zakupu na otwartym rynku w odniesieniu do wszystkich zbywalnych papierów wartościowych, instrumentów rynku pieniężnego, jednostek uczestnictwa w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania i uprawnień do emisji, takie jak terminy i ustalanie cen. Przepisy te powinny być dostosowane do specyfiki różnych rynków papierów wartościowych, określonych systemów obrotu, takich jak rynki na rzecz wzrostu MŚP zdefiniowane w dyrektywie 2014/65/UE, i określonych złożonych operacji, takich jak umowy bardzo krótkoterminowego odkupu papierów wartościowych lub umowy udzielania pożyczek takich papierów wartościowych, aby uniknąć wywierania negatywnego wpływu na płynność i efektywność rynków papierów wartościowych. Przepisy dotyczące dyscypliny rozrachunku należy stosować w taki sposób, by zachęcać do rozrachunku transakcji na wszystkich odnośnych instrumentach finansowych przed ich zamierzoną datą rozrachunku.
- (16) Procedury i sankcje związane z nieprzeprowadzeniem rozrachunku powinny być proporcjonalne do skali i powagi takich przypadków, przy czym powinny być skalibrowane w sposób, który pozwoli zachować i ochronić płynność odnośnych instrumentów finansowych. W szczególności działalność animatora rynku odgrywa bardzo istotną rolę w zapewnianiu płynności rynków w Unii, zwłaszcza w przypadku mniej płynnych papierów wartościowych. Środki służące zapobieganiu przypadkom nieprzeprowadzenia rozrachunku i podejmowania stosownych działań należy rozważyć w kontekście potrzeby zachowania i ochrony płynności tych papierów wartościowych. Kary pieniężne nakładane na uczestników niewywiązujących się ze zobowiązania powinny być w miarę możliwości zapisywane na dobro wywiązujących się ze zobowiązania klientów jako rekompensata i w żadnym wypadku nie powinny stać się źródłem dochodu dla danego CDPW. CDPW powinny konsultować się z infrastrukturami rynkowymi, w odniesieniu do których świadczą usługi CDPW, w zakresie wdrożenia środków dyscypliny rozrachunku przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.
- (17) W większości przypadków należy rozpocząć proces zakupu na otwartym rynku, gdy instrumenty finansowe nie zostaną dostarczone w terminie czterech dni roboczych od zamierzonej daty rozrachunku. Niemniej jednak w przypadku niepłynnych instrumentów finansowych właściwe jest, by okres przed rozpoczęciem procesu zakupu na otwartym rynku wydłużyć do nie więcej niż 7 dni roboczych. Elementy, na podstawie których stwierdza się, że dane instrumenty finansowe można uznać za niepłynne, należy ustanowić za pomocą regulacyjnych standardów technicznych, z uwzględnieniem ocen już dokonanych w rozporządzeniu (UE) nr 600/2014. W przypadku gdy takie stwierdzenie zostanie dokonane, wydłużenie terminu rozpoczęcia procesu zakupu na otwartym rynku nie powinno przekroczyć 7 dni roboczych.

- (18) Rynki na rzecz wzrostu MŚP powinny mieć możliwość zdecydowania o niestosowaniu procesu zakupu na otwartym na rynku maksymalnie do 15 dni po przeprowadzeniu transakcji, tak by uwzględnić płynność takich rynków i w szczególności umożliwić działalność animatorom rynku na tych mniej płynnych rynkach. Środki dyscypliny rozrachunku specyficzne dla rynków na rzecz wzrostu MŚP powinny mieć zastosowanie wyłącznie do transakcji przeprowadzanych na tych rynkach. Jak stwierdzono w dokumencie roboczym służb Komisji z dnia 7 grudnia 2011 r. towarzyszącym komunikatowi Komisji zatytułowanemu „Plan działania na rzecz ułatwienia dostępu do finansowania dla MŚP”, dostęp do rynków kapitałowych powinien być rozwijany jako alternatywa wobec pożyczek bankowych dla MŚP i w związku z tym właściwe jest dostosowanie zasad, by lepiej służyły potrzebom tych rynków na rzecz wzrostu MŚP.
- (19) CDPW powinien mieć możliwość monitorowania przeprowadzenia zakupu na otwartym rynku w odniesieniu do instrukcji dotyczących wielokrotnego rozrachunku, na tych samych instrumentach finansowych i o tym samym terminie wygaśnięcia okresu przedłużenia, w celu zminimalizowania liczby zakupów na otwartym rynku, w zakresie zgodnym z wymogami niniejszego rozporządzenia.
- (20) Ponieważ głównym celem niniejszego rozporządzenia jest wprowadzenie szeregu obowiązków prawnych nakładanych bezpośrednio na operatorów rynku i polegających, między innymi, na rejestrowaniu w CDPW w formie zapisu księgowego wszystkich zbywalnych papierów wartościowych, gdy papiery te są przedmiotem obrotu w systemach obrotu regulowanych dyrektywą 2014/65/UE i rozporządzeniem (UE) nr 600/2014 lub są przekazywane jako zabezpieczenie zgodnie z warunkami określonymi w dyrektywie 2002/47/WE, oraz na dokonywaniu rozrachunku zobowiązań tych operatorów nie później niż drugiego dnia roboczego po dokonaniu transakcji, a – ponieważ CDPW są odpowiedzialne za prowadzenie systemów rozrachunku papierów wartościowych oraz stosowanie środków mających na celu zapewnienie terminowości rozrachunków w Unii, bardzo istotne jest zapewnienie, by wszystkie CDPW były bezpieczne i solidne oraz stale spełniały rygorystyczne wymogi dotyczące organizacji, wymogi dotyczące prowadzenia działalności oraz wymogi ostrożnościowe, przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, w tym poprzez podejmowanie wszelkich rozsądnych kroków w celu zminimalizowania oszustw i zaniedbań. Jednolite i mające bezpośrednie zastosowanie przepisy dotyczące wydawania zezwoleń dla CDPW i sprawowania nad nimi bieżącego nadzoru stanowią zatem niezbędne uzupełnienie obowiązków prawnych nałożonych na mocy niniejszego rozporządzenia na uczestników rynku i są z tymi obowiązkami wzajemnie powiązane. Konieczne jest zatem włączenie do tego samego aktu prawnego przepisów dotyczących zarówno wydawania zezwoleń dla CDPW i sprawowania nad nimi nadzoru, jak i obowiązków prawnych nałożonych na uczestników rynku.
- (21) Biorąc pod uwagę fakt, że CDPW powinny podlegać wspólnym wymogom oraz w celu usunięcia istniejących barier dla rozrachunku transgranicznego, każdy CDPW posiadający zezwolenie powinien mieć swobodę świadczenia usług na terytorium Unii, w tym poprzez utworzenie oddziału. Aby zapewnić odpowiedni poziom bezpieczeństwa w procesie świadczenia usług przez CDPW w innym państwie członkowskim, takie CDPW powinny podlegać szczególnej procedurze określonej w niniejszym rozporządzeniu, w przypadku gdy zamierzają świadczyć określone usługi podstawowe określone w niniejszym rozporządzeniu lub utworzyć oddział w przyjmującym państwie członkowskim.
- (22) W ramach pozbawionego granic unijnego rynku rozrachunków konieczne jest określenie kompetencji poszczególnych organów uczestniczących w stosowaniu niniejszego rozporządzenia. Państwa członkowskie powinny jednoznacznie wyznaczyć właściwe organy odpowiedzialne za stosowanie niniejszego rozporządzenia, które powinny otrzymać uprawnienia nadzorcze i dochodzeniowe niezbędne do wykonywania ich zadań. CDPW powinien podlegać wymogowi otrzymania zezwolenia od organu państwa członkowskiego pochodzenia i podlegać nadzorowi tego organu, który jest dobrze przygotowany do badania bieżącej działalności CDPW, przeprowadzania regularnych przeglądów i podejmowania w razie konieczności odpowiednich działań oraz który powinien posiadać uprawnienia do wykonywania tych zadań. Zainteresowany właściwy organ powinien jednak na jak najwcześniejszym etapie przeprowadzać konsultacje i podejmować współpracę z innymi odpowiednimi organami, w tym organami odpowiedzialnymi za nadzór nad każdym systemem rozrachunku papierów wartościowych prowadzonym przez CDPW, bankami centralnymi, które emitują najważniejsze waluty z punktu widzenia rozrachunku, w stosownych przypadkach, odpowiednimi bankami centralnymi działającymi jako agent rozrachunkowy dla każdego systemu rozrachunku papierów wartościowych, a także, w stosownych przypadkach, organami właściwymi dla innych jednostek należących do grupy. Współpraca taka obejmuje także wymianę informacji między odnośnymi organami oraz bezzwłoczne informowanie tych organów w przypadku sytuacji nadzwyczajnych mających wpływ na płynność i stabilność systemu finansowego w państwie członkowskim, w którym mają siedzibę CDPW lub jego uczestnicy.
- (23) W przypadku gdy CDPW świadczy swoje usługi w innym państwie członkowskim, właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego powinien mieć możliwość zwrócenia się do właściwego organu państwa członkowskiego pochodzenia o wszelkie istotne dla organu wnioskującego informacje dotyczące działalności danego CDPW. Informacje te – w celu umożliwienia skutecznej koordynacji nadzoru – mogą w szczególności dotyczyć usług świadczonych na rzecz użytkowników CDPW mających siedzibę w przyjmującym państwie członkowskim, stosowanych instrumentów lub walut; mogą także obejmować informacje na temat negatywnych zdarzeń, wyników ocen ryzyka oraz środków naprawczych. Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia również powinien mieć dostęp do wszelkich informacji okresowo przekazywanych właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego przez CDPW.

- (24) W przypadku gdy CDPW świadczy swoje usługi w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie jego siedziby, w tym w drodze utworzenia oddziału, właściwy organ jego państwa członkowskiego pochodzenia ponosi główną odpowiedzialność za nadzór nad tym CDPW. Jeżeli działalność CDPW w przyjmującym państwie członkowskim nabrała istotnej wagi dla funkcjonowania rynków papierów wartościowych i ochrony inwestorów w tym przyjmującym państwie członkowskim, właściwe organy i odpowiednie organy państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego powinny dokonać uzgodnień o współpracy na potrzeby nadzoru nad działalnością tego CDPW w przyjmującym państwie członkowskim. Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia powinien również mieć możliwość postanowienia, że te uzgodnienia o współpracy będą przewidywać współpracę wielostronną, w tym współpracę o charakterze kolegialnym, między właściwym organem państwa członkowskiego pochodzenia a właściwymi organami i odpowiednimi organami danych przyjmujących państw członkowskich. Takich uzgodnień o współpracy nie należy jednak uznawać za kolegia organów nadzoru określone w rozporządzeniu (UE) nr 1095/2010. Nie można dyskryminować, bezpośrednio ani pośrednio, żadnego państwa członkowskiego ani grupy państw członkowskich jako miejsca świadczenia usług CDPW i usług rozrachunku. Wykonując swoje obowiązki na mocy niniejszego rozporządzenia, żaden organ nie powinien, bezpośrednio ani pośrednio, dyskryminować żadnego przedsiębiorstwa z innego państwa członkowskiego. Z zastrzeżeniem niniejszego rozporządzenia żadnemu CDPW z jednego państwa członkowskiego nie należy utrudniać ani uniemożliwiać dokonywania rozrachunku instrumentów finansowych w walucie innego państwa członkowskiego lub w walucie państwa trzeciego.
- (25) Niniejsze rozporządzenie nie powinno uniemożliwiać państwom członkowskim wprowadzenia w ich przepisach krajowych wymogu ustanowienia konkretnych ram prawnych na potrzeby codziennej współpracy na szczeblu krajowym między organem właściwym dla CDPW a odpowiednimi organami. Takie krajowe ramy prawne powinny być spójne z wytycznymi dotyczącymi praktyk nadzorczych i współpracy między organami, które EUNGiPW może wydać na mocy niniejszego rozporządzenia.
- (26) Każda osoba prawna, która objęta jest definicją CDPW, musi przed rozpoczęciem swojej działalności uzyskać zezwolenie właściwych organów krajowych. Uwzględniając różne modele biznesowe, CDPW należy zdefiniować przez odniesienie do określonych usług podstawowych obejmujących usługę rozrachunku, wiążącą się z prowadzeniem systemu rozrachunku papierów wartościowych, usługę notarialną i centralną usługę prowadzenia rachunku papierów wartościowych. CDPW powinien co najmniej prowadzić system rozrachunku papierów wartościowych i świadczyć jedną inną usługę podstawową. Takie połączenie usług jest niezbędne, aby CDPW mogły odgrywać właściwą rolę w rozrachunku papierów wartościowych i w zapewnianiu integralności emisji papierów wartościowych. Podmioty, które nie prowadzą systemu rozrachunku papierów wartościowych, takie jak podmioty rejestrujące, agenci transferowi, organy i podmioty publiczne prowadzące system rejestru ustanowiony na mocy dyrektywy 2003/87/WE lub kontrahenci centralni regulowani rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012⁽¹⁾.
- (27) CDPW powinny dysponować planami naprawy w celu zapewnienia ciągłości swoich najważniejszych operacji. Bez uszczerbku dla dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE⁽²⁾ właściwe organy powinny zapewnić sporządzenie i stosowanie odpowiedniego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla każdego CDPW, zgodnie z odpowiednimi krajowymi przepisami państw członkowskich.
- (28) Aby przedstawiać wiarygodne dane na temat skali rozrachunku papierów wartościowych poza systemami rozrachunku papierów wartościowych oraz zapewnić możliwość monitorowania pojawiających się ryzyk i podejmowania stosownych działań w tym zakresie, wszelkie instytucje inne niż CDPW, które dokonują rozrachunku transakcji na papierach wartościowych poza systemem rozrachunku papierów wartościowych, powinny zgłaszać swoją działalność w zakresie rozrachunku zainteresowanym właściwym organom. Właściwe organy będące odbiorcą takich informacji powinny następnie przekazać je EUNGiPW oraz powinny powiadomić EUNGiPW o wszelkim potencjalnym ryzyku, jakie wynika z takiej działalności w zakresie rozrachunku. Ponadto EUNGiPW powinien monitorować taką działalność w zakresie rozrachunku i wziąć pod uwagę potencjalne ryzyka, jakie może ona stworzyć.
- (29) Aby uniknąć podejmowania przez CDPW jakiegokolwiek ryzyka w ramach innych rodzajów działalności niż objęta zezwoleniem na mocy niniejszego rozporządzenia, działalność CDPW posiadających zezwolenie powinna ograniczać się do świadczenia usług objętych ich zezwoleniem lub notyfikowanych zgodnie z niniejszym

(1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1).

(2) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/WE i dyrektywy 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).

rozporządzeniem, a CDPW nie powinny posiadać żadnych udziałów kapitałowych, zdefiniowanych w niniejszym rozporządzeniu poprzez odniesienie do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE⁽¹⁾ w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek, ani, bezpośrednio lub pośrednio, 20 % lub większej części praw głosu lub kapitału w jakichkolwiek instytucjach innych niż instytucje świadczące podobne usługi, chyba że taki udział kapitałowy został zatwierdzony przez organy właściwe dla CDPW na podstawie tego, że nie pogarsza on znacząco profilu ryzyka CDPW.

- (30) W celu zapewnienia bezpieczeństwa funkcjonowania systemów rozrachunku papierów wartościowych systemy te powinny być prowadzone wyłącznie przez CDPW lub przez banki centralne działające w charakterze CDPW, z zastrzeżeniem niniejszego rozporządzenia.
- (31) Bez uszczerbku dla szczegółowych wymogów zawartych w prawie podatkowym państw członkowskich, CDPW powinny mieć zezwolenie na świadczenie usług pomocniczych wobec ich usług podstawowych, które przyczyniają się do zwiększenia bezpieczeństwa, wydajności i przejrzystości rynków papierów wartościowych i które nie stwarzają nadmiernych ryzyk dla ich usług podstawowych. Usługi te są w sposób niewyczerpujący wymienione w niniejszym rozporządzeniu, aby umożliwić CDPW reagowanie na przyszłe zmiany na rynku. W przypadkach gdy świadczenie takich usług wiąże się z obowiązkami dotyczącymi podatku u źródła i obowiązkami sprawozdawczymi wobec organów podatkowych, usługi te nadal będą świadczone zgodnie z prawem danych państw członkowskich. Zgodnie z art. 114 ust. 2 TFUE uprawnienia do przyjmowania środków na mocy art. 114 ust. 1 nie mają zastosowania do przepisów podatkowych. W wyroku z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie C-338/01 Komisja przeciwko Radzie⁽²⁾ Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej stwierdził, że termin „przepisy podatkowe” należy interpretować „w ten sposób, że odnosi się on nie tylko do przepisów określających podatników, czynności podlegające opodatkowaniu, podstawę opodatkowania, stawki i zwolnienia z podatków bezpośrednich i pośrednich, ale również do przepisów dotyczących sposobów ich poboru”. Niniejsze rozporządzenie nie obejmuje zatem sposobów poboru podatków, do czego trzeba by wykorzystać odrębną podstawę prawną.
- (32) CDPW, który zamierza zlecić osobie trzeciej wykonywanie usługi podstawowej na zasadzie outsourcingu lub świadczyć nową usługę podstawową lub usługę pomocniczą niewymienioną w niniejszym rozporządzeniu, prowadzić inny system rozrachunku papierów wartościowych, korzystać z usług innego agenta rozrachunkowego lub ustanowić jakiegokolwiek połączenia operacyjne CDPW, które wiążą się z istotnymi ryzykami, powinien złożyć wniosek o zezwolenie zgodnie z tą samą procedurą, jaka obowiązywała w przypadku pierwszego zezwolenia, z tą różnicą, że właściwy organ powinien w terminie trzech miesięcy powiadomić CDPW będący wnioskodawcą o udzieleniu bądź nieudzieleniu zezwolenia. Niemniej jednak połączenia operacyjne CDPW, które nie wiążą się z istotnymi ryzykami, lub połączenia interoperacyjne CDPW, które na zasadzie outsourcingu zlecają wykonywanie swoich usług związanych z tymi połączeniami interoperacyjnymi podmiotom publicznym, takim jak członkowie ESBC, nie powinny być objęte uprzednim zezwoleniem, jednakże stosowne CDPW powinny o nich powiadomić swoje właściwe organy.
- (33) W przypadku gdy CDPW zamierza poszerzyć zakres świadczonych przez siebie usług o niebankowe usługi pomocnicze wyraźnie wymienione w niniejszym rozporządzeniu, które nie powodują wzrostu profilu ryzyka CDPW, powinien mieć on taką możliwość po powiadomieniu o tym właściwych organów swojego państwa członkowskiego pochodzenia.
- (34) CDPW mające siedzibę w państwach trzecich powinny mieć możliwość oferowania swoich usług w Unii, w tym w drodze utworzenia oddziału. Aby zapewnić odpowiedni poziom bezpieczeństwa w procesie świadczenia usług CDPW przez CDPW z państw trzecich, takie CDPW powinny podlegać uznaniu przez EUNGiPW, w przypadku gdy zamierzają świadczyć określone usługi wymienione w niniejszym rozporządzeniu lub utworzyć oddział w Unii. W sytuacji braku takiego uznania CDPW z państw trzecich powinny mieć możliwość ustanawiania połączeń z CDPW mającymi siedzibę w Unii, pod warunkiem że odpowiednie właściwe organy nie sprzeciwiają się temu. Ze względu na globalny charakter rynków finansowych EUNGiPW jest najlepiej przygotowany do uznawania CDPW z państw trzecich. EUNGiPW powinien mieć możliwość uznania CDPW z państw trzecich tylko wówczas, gdy Komisja stwierdzi, że podlegają one ramom prawnym i nadzorczym faktycznie równoważnym z ramami określonymi w niniejszym rozporządzeniu, jeżeli w państwie swojej siedziby faktycznie otrzymały one zezwolenie, podlegają skutecznemu nadzorowi i dozorowi oraz jeżeli istnieją uzgodnienia o współpracy pomiędzy EUNGiPW a organami właściwymi i organami odpowiednimi dla tych CDPW. Uznanie przez EUNGiPW powinno być uzależnione od faktycznego równoważnego uznania ram ostrożnościowych mających zastosowanie do CDPW, które mają siedzibę w Unii i posiadają zezwolenie na podstawie niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19).

⁽²⁾ Zb. Orz. 2004, s. I-04829.

- (35) Biorąc pod uwagę złożoność i systemowy charakter CDPW oraz świadczonych przez nie usług, przejrzyste przepisy dotyczące zarządzania powinny zapewniać, by kadra kierownicza wyższego szczebla, członkowie organu zarządzającego, akcjonariusze i uczestnicy, którzy są w stanie sprawować kontrolę, zdefiniowaną przez odniesienie do dyrektywy 2013/34/UE, nad działalnością CDPW, mieli odpowiednie kompetencje, by zapewnić należyte i ostrożne zarządzanie CDPW.
- (36) W państwach członkowskich stosuje się różne struktury zarządzania. W większości przypadków jest to system monistyczny lub dualistyczny. Definicje zastosowane w niniejszym rozporządzeniu mają obejmować wszystkie istniejące struktury, bez opowiadania się za którąkolwiek z nich. Ich rola jest czysto użytkowa w stosunku do celu polegającego na ustanowieniu przepisów, które mają mieć określony skutek bez względu na krajowe prawo spółek mające zastosowanie do danej instytucji w każdym państwie członkowskim. Definicje nie powinny wpływać zatem na ogólny podział kompetencji zgodnie z krajowym prawem spółek.
- (37) Przejrzyste zasady dotyczące zarządzania powinny zapewniać uwzględnienie interesów akcjonariuszy, kierownictwa i pracowników CDPW, z jednej strony, oraz interesów ich użytkowników, których CDPW ostatecznie obsługują, z drugiej strony. Zasady te powinny być stosowane bez uszczerbku dla modelu własnościowego przyjętego przez CDPW. Dla każdego prowadzonego przez CDPW systemu rozrachunku papierów wartościowych należy ustanowić komitet użytkowników po to, by dać użytkownikom możliwość doradzania organowi zarządzającemu CDPW w sprawie najważniejszych kwestii mających na nich wpływ; komitetem takim należy udostępnić narzędzia niezbędne do pełnienia ich funkcji. Interesy poszczególnych użytkowników CDPW, w tym interesy posiadaczy różnego rodzaju papierów wartościowych, powinny być reprezentowane w Komitecie użytkowników.
- (38) CDPW powinny mieć możliwość zlecenia na zasadzie outsourcingu obsługi swoich usług, pod warunkiem zarządzania ryzykami wynikającymi z takich uzgodnień dotyczących outsourcingu. Ze względu na wagę zadań powierzonych CDPW niniejsze rozporządzenie powinno stanowić, że CDPW nie mogą przenosić swoich obowiązków na osoby trzecie poprzez zlecenie na zasadzie outsourcingu w drodze umowy swoich działań osobom trzecim. Outsourcing takiej działalności powinien podlegać rygorystycznym warunkom, które umożliwiają zachowanie przez CDPW odpowiedzialności za ich działalność i zapewniają, by nadzór i dozór nad CDPW nie zostały ograniczone. Możliwe powinno być zwolnienie z tych wymogów w pewnych okolicznościach zlecenia przez CDPW działalności na zasadzie outsourcingu podmiotom publicznym.
- (39) Niniejsze rozporządzenie nie powinno uniemożliwiać państwom członkowskim dopuszczającym systemy bezpośrednich inwestycji w papiery wartościowe wprowadzenia w ich prawie krajowym przepisów stanowiących, że strony inne niż CDPW wykonują lub mogą wykonywać określone funkcje, które w niektórych innych rodzajach systemów inwestycji w papiery wartościowe są zwykle wykonywane przez CDPW, oraz określenia sposobu wykonywania tych funkcji. W szczególności w niektórych państwach członkowskich operatorzy rachunków lub podmioty uczestniczące w systemach rozrachunku papierów wartościowych prowadzonych przez CDPW rejestrują wpisy na rachunkach papierów wartościowych prowadzonych przez CDPW, nie będąc koniecznym podmiotem prowadzącym rachunek. W związku z koniecznością zagwarantowania pewności prawa co do wpisów na rachunkach na szczeblu CDPW, szczególna rola, jaką pełnią takie inne strony, powinna zostać uznana w niniejszym rozporządzeniu. W związku z tym, w szczególnych okolicznościach i z zastrzeżeniem rygorystycznych zasad określonych z mocy prawa, powinna istnieć możliwość podziału odpowiedzialności między CDPW a odnośną drugą stroną albo przewidzenia wyłącznej odpowiedzialności tej drugiej strony za określone aspekty związane z prowadzeniem rachunków papierów wartościowych na najwyższym poziomie ewidencji, pod warunkiem że taka druga strona podlega stosownym regulacjom i nadzorowi. Nie powinno być ograniczeń co do zakresu podziału odpowiedzialności.
- (40) Zasady prowadzenia działalności powinny zapewniać przejrzystość w relacjach pomiędzy CDPW a jego użytkownikami. W szczególności CDPW powinien posiadać publicznie dostępne, przejrzyste, obiektywne i niedyskryminacyjne kryteria dotyczące udziału w systemie rozrachunku papierów wartościowych, które pozwalałyby ograniczyć dostęp uczestników tylko na podstawie wiążących się z tym ryzyk. Właściwe organy powinny dysponować szybkimi i odpowiednimi środkami zaradczymi umożliwiającymi im działanie w przypadku nieuzasadnionej odmowy przez CDPW świadczenia usług uczestnikom. CDPW powinien ujawniać publicznie ceny i opłaty za swoje usługi. W celu zapewnienia otwartego i niedyskryminacyjnego dostępu do usług CDPW oraz w świetle znaczącej pozycji rynkowej, jaką CDPW nadal posiadają na terytorium swoich odpowiednich państw członkowskich, CDPW nie powinny mieć możliwości odstępowania od swojej opublikowanej polityki cenowej dotyczącej swoich usług podstawowych i powinny osobno wykazywać koszty i przychody związane z każdą ze świadczonych usług podstawowych i ze swoimi usługami pomocniczymi. Te przepisy dotyczące uczestnictwa uzupełniają i wzmacniają prawo uczestników rynku do korzystania z systemu rozrachunku w innym państwie członkowskim przewidziane w dyrektywie 2014/65/UE.

- (41) W celu ułatwienia sprawnego rejestrowania, rozrachunku i płatności CDPW powinny wykorzystywać w swoich procedurach komunikacji z uczestnikami i infrastrukturami rynkowymi, z którymi mają styczność, właściwe międzynarodowe otwarte procedury i standardy komunikacji dotyczące komunikatów i danych referencyjnych.
- (42) Ze względu na fundamentalną rolę, jaką systemy rozrachunku papierów wartościowych odgrywają na rynkach finansowych, świadcząc swoje usługi, CDPW powinny dołożyć wszelkich starań, by zapewnić terminowy rozrachunek transakcji papierami wartościowymi oraz integralność emisji papierów wartościowych. Niniejsze rozporządzenie nie powinno kolidować z przepisami prawa krajowego państw członkowskich regulującymi inwestycje w papiery wartościowe i rozwiązania pozwalające zachować integralność emisji papierów wartościowych. Niemniej jednak, aby zwiększyć ochronę aktywów uczestników i klientów CDPW, niniejsze rozporządzenie powinno nakładać na CDPW obowiązek segregacji rachunków papierów wartościowych prowadzonych na rzecz każdego uczestnika i oferować – na żądanie – dalszą segregację rachunków prowadzonych na rzecz klientów uczestników, co w niektórych przypadkach mogłoby być dostępne tylko po wyższych kosztach ponoszonych przez klientów uczestników zwracających się z wnioskiem o dalszą segregację. CDPW i ich uczestnicy powinni mieć obowiązek zapewnienia zarówno segregacji grupy klientów, jak i segregacji indywidualnych klientów, tak by klienci mogli wybrać poziom segregacji, który ich zdaniem jest najbardziej odpowiedni do ich potrzeb.

Jedynym wyjątkiem w tym zakresie powinna być sytuacja, gdy z uwagi na inne wymogi polityki publicznej, zwłaszcza w odniesieniu do skutecznego i przejrzystego poboru podatków, CDPW i jego uczestnicy mają obowiązek zapewnić segregację indywidualnych klientów dla obywateli i rezydentów oraz osób prawnych mających siedzibę w państwie członkowskim, w którym – w dniu wejścia niniejszego rozporządzenia w życie – taka segregacja indywidualnych klientów jest wymagana zgodnie z przepisami krajowymi państwa członkowskiego, na mocy których powstają papiery wartościowe, i wyłącznie w odniesieniu do obywateli i rezydentów tego państwa członkowskiego oraz osób prawnych mających w nim siedzibę. CDPW powinny zapewniać stosowanie tych wymogów w odniesieniu do każdego prowadzonego przez nie systemu rozrachunku papierów wartościowych z osobna. Bez uszczerbku dla świadczenia usług pomocniczych, CDPW nie powinny wykorzystywać na własny rachunek papierów wartościowych należących do uczestnika, chyba że uczestnik ten jednoznacznie na to zezwolił, i w żaden inny sposób nie powinny wykorzystywać na własny rachunek papierów wartościowych, które do nich nie należą. Ponadto CDPW powinny wymagać, by uczestnicy uzyskali od swoich klientów wszelkie uprzednie zgody.

- (43) Dyrektywa 98/26/WE przewiduje, że zlecenia transferu wprowadzane do systemów rozrachunku papierów wartościowych zgodnie z przepisami tych systemów powinny być prawnie wymagalne i wiążące dla osób trzecich. Mając jednak na uwadze fakt, że dyrektywa 98/26/WE nie odnosi się konkretnie do CDPW, które prowadzą systemy rozrachunku papierów wartościowych, niniejsze rozporządzenie powinno – ze względu na klarowność – nakładać na CDPW obowiązek zdefiniowania momentu lub momentów, w których zlecenia transferu są wprowadzane do ich systemów i stają się nieodwołalne zgodnie z przepisami tej dyrektywy. Ponadto, aby zwiększyć pewność prawa, CDPW powinny podawać swoim uczestnikom do wiadomości, w którym momencie transfery papierów wartościowych i gotówki w systemie rozrachunku papierów wartościowych są prawnie wymagalne i wiążące dla osób trzecich zgodnie – w zależności od przypadku – z prawem krajowym. CDPW powinny także podjąć wszelkie racjonalne kroki w celu zapewnienia, by transfery papierów wartościowych i gotówki były prawnie wymagalne i wiążące dla osób trzecich nie później niż na koniec dnia roboczego będącego faktyczną datą rozrachunku.
- (44) W celu unikania ryzyka rozrachunku związanego z niewypłacalnością agenta rozrachunkowego CDPW powinien, zawsze, gdy jest to wykonalne i możliwe, dokonywać rozrachunku pieniężnego transakcji na papierach wartościowych poprzez rachunki otwarte w banku centralnym. Jeżeli nie jest to wykonalne i możliwe, CDPW powinien mieć możliwość dokonania rozrachunku poprzez rachunki otwarte w instytucji kredytowej ustanowionej zgodnie z warunkami określonymi w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE⁽¹⁾, oraz z zachowaniem specjalnej procedury udzielania zezwolenia i wymogów ostrożnościowych przewidzianych w tytule IV niniejszego rozporządzenia.
- (45) Usługi bankowe pomocnicze wobec rozrachunku wiążące się z ryzykiem kredytowym i ryzykiem utraty płynności powinny być podejmowane wyłącznie przez CDPW lub zlecane na zasadzie outsourcingu podmiotom, które otrzymały zezwolenie na świadczenie usług bankowych pomocniczych wobec działalności CDPW, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

- (46) W celu zabezpieczenia wydajności wynikającej ze świadczenia zarówno usług CDPW, jak i usług bankowych w ramach tej samej grupy przedsiębiorstw, wymogi niniejszego rozporządzenia nie powinny uniemożliwiać instytucjom kredytowym przynależności do tej samej grupy przedsiębiorstw co CDPW. Należy przewidzieć rozwiązania, na mocy których CDPW mogłyby uzyskać zezwolenie na świadczenie swoim uczestnikom i innym podmiotom usług pomocniczych w ramach tego samego lub osobnego podmiotu prawnego, który może należeć do tej samej grupy przedsiębiorstw ostatecznie kontrolowanej przez ten sam podmiot dominujący lub nie. Za każdym razem, gdy instytucja kredytowa inna niż bank centralny działa w charakterze agenta rozrachunkowego, instytucja kredytowa powinna być zdolna do świadczenia na rzecz uczestników CDPW usług określonych w niniejszym rozporządzeniu, które są objęte zezwoleniem, ale nie powinna świadczyć innych usług bankowych za pośrednictwem tego samego podmiotu prawnego, aby ograniczyć ekspozycję systemu rozrachunku na ryzyka wynikające z upadłości instytucji kredytowej.
- (47) Mając na uwadze fakt, że dyrektywa 2013/36/UE nie dotyczy konkretnie ryzyka związanego z kredytem śróddziennym i ryzyka utraty śróddziennej płynności wynikających ze świadczenia usług bankowych pomocniczych wobec rozrachunku, instytucje kredytowe i CDPW świadczące takie usługi powinny podlegać również szczególnie wzmocnionym wymogom dotyczącym ograniczania ryzyka kredytowego i ryzyka utraty płynności, w tym opartemu na ryzyku dodatkowemu wymogowi kapitałowemu, który odzwierciedla stosowne ryzyka. Takie wzmocnione wymogi dotyczące ograniczania ryzyka kredytowego i ryzyka utraty płynności powinny być zgodne z globalnymi standardami dotyczącymi infrastruktury rynku finansowego oraz zasadami zawartymi w dokumencie pt. „Monitoring tools for intraday liquidity management” („Monitorowanie narzędzi zarządzania śróddzienną płynnością”) opublikowanym w kwietniu 2013 r. przez Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego.
- (48) Niektóre CDPW działające również jako instytucje kredytowe podlegają wymogom w zakresie funduszy własnych i wymogom sprawozdawczym mającym zastosowanie do instytucji kredytowych i określonym w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013⁽¹⁾ i w dyrektywie 2013/36/UE. Mając na uwadze systemowe znaczenie takich CDPW, właściwe jest, by zastosowanie miały najsurowsze wymogi przewidziane w unijnym prawie, aby uniknąć łącznego stosowania rozmaitych przepisów Unii, np. w odniesieniu do zgłaszania wymogów w zakresie funduszy własnych. We wszystkich dziedzinach, w których stwierdzone zostanie potencjalne powielenie wymogów, Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Bankowego) (EUNB) ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010⁽²⁾ oraz EUNGIPW powinny przedstawić opinię na temat odpowiedniego stosowania unijnych aktów prawnych zgodnie z art. 34 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 i rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.
- (49) Poza wymogami w zakresie funduszy własnych przewidzianymi w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 i dyrektywie 2013/36/UE instytucje kredytowe i CDPW powinny podlegać dodatkowemu wymogowi kapitałowemu, który odzwierciedla ryzyka, takie jak ryzyko kredytowe i ryzyko utraty płynności, wynikające z udzielania kredytu śróddziennego m.in. uczestnikom systemu rozrachunku papierów wartościowych lub innym użytkownikom usług CDPW.
- (50) W celu zapewnienia pełnej zgodności z konkretnymi środkami mającymi na celu ograniczenie ryzyka kredytowego i ryzyka utraty płynności właściwe organy powinny mieć możliwość nałożenia na CDPW wymogu wyznaczenia więcej niż jednej instytucji kredytowej w każdym przypadku, gdy mogą wykazać w oparciu o dostępne dowody, że ekspozycja jednej instytucji kredytowej na koncentrację ryzyka kredytowego i ryzyka utraty płynności nie została w pełni ograniczona. CDPW również powinny mieć możliwość wyznaczenia więcej niż jednej instytucji kredytowej.
- (51) Właściwym organom, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013, należy powierzyć nadzór nad spełnianiem przez wyznaczone instytucje kredytowe lub CDPW, które uzyskały zezwolenie na świadczenie usług bankowych pomocniczych wobec rozrachunku, wymogów rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dyrektywy 2013/36/UE oraz szczególnych odnośnych wymogów ostrożnościowych przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu. Aby zapewnić jednolite stosowanie standardów nadzoru, pożądane jest, by usługi bankowe świadczone przez CDPW, których wielkość i charakter stwarzają znaczące zagrożenie dla stabilności finansowej Unii, były bezpośrednio nadzorowane przez EBC na warunkach przewidzianych w rozporządzeniu Rady (UE) nr 1024/2013⁽³⁾ dotyczącym polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi. Niniejsze rozporządzenie powinno pozostawać bez uszczerbku dla rozporządzenia (UE) nr 1024/2013.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

(²) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

(³) Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63).

- (52) Instytucja kredytowa lub CDPW posiadające zezwolenie na świadczenie usług bankowych pomocniczych wobec rozrachunku powinny stosować się do wszelkich aktualnych lub przyszłych unijnych przepisów mających zastosowanie do instytucji kredytowych. Niniejsze rozporządzenie powinno pozostawać bez uszczerbku dla dyrektywy 2014/59/UE oraz wszelkich przyszłych aktów ustawodawczych Unii dotyczących ram naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych, firm inwestycyjnych i innych instytucji finansowych.
- (53) W celu zapewnienia dostatecznego poziomu bezpieczeństwa i ciągłości usług świadczonych przez CDPW, powinny one podlegać szczególnym, jednolitym i mającym bezpośrednio zastosowanie wymogom ostrożnościowym i kapitałowym, które faktycznie ograniczają ich ryzyka prawne, operacyjne i inwestycyjne.
- (54) Bezpieczeństwo porozumień w sprawie połączeń operacyjnych ustanawianych pomiędzy CDPW powinno podlegać szczególnym wymogom, tak aby umożliwić dostęp odnośnych uczestników tych CDPW do innych systemów rozrachunku papierów wartościowych. Świadczenie bankowych usług pomocniczych przez odrębny podmiot prawny nie powinno uniemożliwiać CDPW korzystania z takich usług, w szczególności gdy jest on uczestnikiem systemu rozrachunku papierów wartościowych prowadzonego przez inny CDPW. Szczególnie ważne jest, by wszelkie potencjalne ryzyka wynikające z porozumień w sprawie połączeń operacyjnych, takie jak ryzyko kredytowe, ryzyko utraty płynności, ryzyko organizacyjne lub wszelkie inne ryzyka istotne z punktu widzenia CDPW, zostały w pełni ograniczone. W przypadku połączeń interoperacyjnych ważne jest, aby w połączonych systemach rozrachunku papierów wartościowych stosowano identyczne momenty wprowadzania zleceń transferu do systemu i nieodwracalności takich zleceń transferu, a także by stosowano równoważne zasady dotyczące momentu ostateczności transferu papierów wartościowych i środków pieniężnych. Te same zasady powinny mieć zastosowanie do CDPW korzystających ze wspólnej infrastruktury informatycznej na potrzeby rozrachunku.
- (55) Aby umożliwić właściwym organom skuteczne nadzorowanie działalności CDPW, te ostatnie powinny podlegać surowym wymogom dotyczącym przechowywania dokumentacji. CDPW powinny przechowywać przez co najmniej 10 lat wszystkie rejestry i dane na temat wszystkich usług, które mogą świadczyć, w tym dane dotyczące transakcji w zakresie usług zarządzania zabezpieczeniami, które obejmują przetwarzanie umów odkupu papierów wartościowych lub umów udzielania pożyczek papierów wartościowych. CDPW mogłyby określić wspólny format, w którym ich klienci przekazują dane dotyczące transakcji, tak by umożliwić spełnienie tego wymogu przechowywania dokumentacji, zgodnie z wszelkimi stosownymi regulacyjnymi i wykonawczymi standardami technicznymi przyjętymi na mocy niniejszego rozporządzenia.
- (56) W wielu państwach członkowskich emitenci są zobowiązani na mocy krajowych przepisów do korzystania przy emisji niektórych rodzajów papierów wartościowych, w szczególności akcji, z krajowych CDPW. Aby usunąć tę barierę utrudniającą sprawne funkcjonowanie unijnego rynku rozliczania i rozrachunku transakcji oraz umożliwić emitentom wybór najbardziej efektywnej metody zarządzania ich papierami wartościowymi, emitenci powinni mieć prawo wyboru dowolnego CDPW mającego siedzibę w Unii do celów rejestracji swoich papierów wartościowych i korzystania z dowolnych odnośnych usług CDPW. Ponieważ harmonizacja krajowych przepisów prawa spółek nie mieści się w zakresie niniejszego rozporządzenia, takie krajowe przepisy prawa spółek lub inne podobne przepisy, na mocy których powstają papiery wartościowe, nadal powinny mieć zastosowanie, przy czym należy wprowadzić rozwiązania zapewniające możliwość spełnienia wymogów takich krajowych przepisów prawa spółek lub podobnych przepisów, w sytuacji gdy wykonywane jest prawo wyboru CDPW. Takie krajowe przepisy prawa spółek i podobne przepisy, na mocy których powstają papiery wartościowe, regulują stosunki między emitentem i posiadaczami lub ewentualnymi osobami trzecimi, a także ich odnośne prawa i obowiązki związane z papierami wartościowymi, takie jak prawo głosu, dywidendy i inne zdarzenia korporacyjne. Odmowa świadczenia usług na rzecz emitenta powinna być dopuszczalna wyłącznie na podstawie kompleksowej oceny ryzyka lub w sytuacji, gdy dany CDPW nie świadczy żadnych usług związanych z emisją w odniesieniu do papierów wartościowych, które powstały na mocy przepisów prawa spółek lub podobnych przepisów odnośnego państwa członkowskiego. Właściwe organy powinny dysponować szybkimi i odpowiednimi środkami zaradczymi umożliwiającymi im działanie w przypadku nieuzasadnionej odmowy przez CDPW świadczenia usług emitentom.
- (57) Z uwagi na rosnącą liczbę inwestycji w papiery wartościowe i transfery tych papierów w wymiarze transgranicznym, spotęgowaną niniejszym rozporządzeniem, niezwykle pilne i ważne jest ustanowienie jasnych zasad dotyczących prawa mającego zastosowanie do aspektów własnościowych w odniesieniu do papierów wartościowych przechowywanych na rachunkach prowadzonych przez CDPW. Niemniej jednak jest to kwestia horyzontalna, która wykracza poza zakres niniejszego rozporządzenia i która mogłaby zostać uwzględniona w przyszłych aktach ustawodawczych Unii.
- (58) W „Europejskim kodeksie postępowania w zakresie rozliczeń i rozrachunków” z dnia 7 listopada 2006 r. stworzono oparte na zasadzie dobrowolności ramy umożliwiające dostęp pomiędzy CDPW a innymi infrastrukturami

rynkowymi. Sektor rozliczania i rozrachunku pozostaje jednak podzielony na sektory krajowe, co nadmiernie zwiększa koszt transakcji transgranicznych. Konieczne jest ustanowienie jednolitych warunków dotyczących połączeń operacyjnych pomiędzy CDPW oraz dostępu pomiędzy CDPW a innymi infrastrukturami rynkowymi. W celu umożliwienia CDPW oferowania ich uczestnikom dostępu do innych rynków, powinno im przysługiwać prawo uczestnictwa w innym CDPW lub prawo żądania od innego CDPW opracowania specjalnych funkcji zapewniających dostęp do niego. Dostęp taki powinien być przyznawany na uczciwych, racjonalnych i niedyskryminacyjnych warunkach, a odmowa takiego dostępu powinna być możliwa tylko wtedy, gdy zagraża on sprawnemu i uporządkowanemu funkcjonowaniu rynków finansowych lub stwarza ryzyko systemowe. Właściwe organy powinny dysponować szybkimi i odpowiednimi środkami zaradczymi umożliwiającymi im działanie w przypadku nieuzasadnionej odmowy przez CDPW zapewnienia dostępu innemu CDPW. W przypadku gdy połączenia operacyjne CDPW są źródłem znaczących ryzyk dla rozrachunku, powinny one podlegać obowiązkowi uzyskania zezwolenia oraz ściślejszemu nadzorowi ze strony odpowiednich właściwych organów.

- (59) CDPW powinny mieć również dostęp do danych transakcyjnych kontrahentów centralnych lub systemów obrotu, natomiast te infrastruktury rynkowe powinny mieć dostęp do systemów rozrachunku papierów wartościowych prowadzonych przez CDPW. Dostępu takiego można odmówić tylko wtedy, gdy zagraża on sprawnemu i uporządkowanemu funkcjonowaniu rynków finansowych lub stwarza ryzyko systemowe; podstawą odmowy nie może być ewentualna utrata udziału w rynku.
- (60) Właściwe organy powinny dysponować szybkimi i odpowiednimi środkami zaradczymi umożliwiającymi im działanie w przypadku nieuzasadnionej odmowy przez CDPW lub infrastruktury rynkowe zapewnienia dostępu do ich usług. Niniejsze rozporządzenie uzupełnia uzgodnienia między systemami obrotu, kontrahentami centralnymi i CDPW dotyczące dostępu określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 oraz w rozporządzeniu (UE) nr 600/2014, konieczne do ustanowienia konkurencyjnego wewnętrznego rynku usług rozliczania i rozrachunku transakcji. EUNGiPW i Komisja powinny nadal uważnie monitorować rozwój infrastruktury rozliczania i rozrachunku transakcji, a Komisja powinna w razie potrzeby interweniować, aby zapobiec wystąpieniu zakłóceń konkurencji na rynku wewnętrznym.
- (61) Należyte ramy ostrożnościowe i dotyczące prowadzenia działalności dla sektora finansowego powinny się opierać na solidnych systemach nadzoru i sankcji. W tym celu organy nadzoru powinny dysponować wystarczającymi uprawnieniami do działania i powinny mieć możliwość korzystania z odstrasżających systemów kar w przypadku wszelkich niezgodnych z prawem działań. Przeglądu aktualnych uprawnień do nakładania sankcji oraz ich praktycznego zastosowania, przeprowadzonego w celu wspierania konwergencji sankcji w ramach całości działań nadzorczych dokonano w komunikacie Komisji z dnia 8 grudnia 2010 r. zatytułowanym „Wzmocnienie systemów sankcji w branży usług finansowych”.
- (62) W związku z tym, w celu zapewnienia faktycznego przestrzegania obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia przez CDPW, instytucje kredytowe wyznaczone jako agenci rozrachunkowi, członków ich organów zarządzających i wszelkie inne osoby, które sprawują faktyczną kontrolę nad ich działalnością, lub przez wszelkie inne osoby, właściwe organy powinny mieć możliwość stosowania sankcji administracyjnych i innych środków, które są skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.
- (63) W celu zapewnienia odstrasżającego efektu i spójnego stosowania sankcji w państwach członkowskich niniejsze rozporządzenie powinno określać: wykaz najważniejszych sankcji administracyjnych i innych środków, którymi muszą dysponować właściwe organy; uprawnienia do nakładania tych sankcji i innych środków na wszystkie osoby odpowiedzialne za naruszenie, niezależnie od tego, czy są to osoby fizyczne czy prawne; wykaz najważniejszych kryteriów stosowanych przy określaniu poziomu i rodzaju tych sankcji i innych środków, a także wysokość grzywny administracyjnych. Przy nakładaniu grzywny administracyjnej należy uwzględniać takie czynniki jak: wszelkie stwierdzone korzyści finansowe uzyskane dzięki naruszeniu, waga naruszenia i czas jego trwania, wszelkie okoliczności obciążające lub łagodzące oraz konieczność zapewnienia odstrasżającego efektu grzywny administracyjnej; w stosownych przypadkach należy także przewidzieć możliwość zmniejszenia wysokości grzywny w przypadku współpracy z właściwym organem. Przyjęcie i publikacja sankcji powinny odbywać się z poszanowaniem podstawowych praw określonych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „Kartą praw podstawowych”), w szczególności prawa do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego (art. 7), prawa do ochrony danych osobowych (art. 8) oraz prawa do skutecznego środka prawnego i dostępu do bezstronnego sądu (art. 47).

- (64) W celu wykrycia ewentualnych naruszeń należy wprowadzić skuteczne mechanizmy zachęcające do zgłaszania właściwym organom potencjalnych lub faktycznych naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia. Mechanizmy te powinny obejmować odpowiednie środki ochronne dla osób, które zgłaszają potencjalne lub faktyczne naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia, oraz osób, którym zarzuca się popełnienie takiego naruszenia. Należy ustanowić odpowiednie procedury zapewniające osobie oskarżonej prawo do ochrony danych osobowych, prawo do obrony i wysłuchania przed podjęciem ostatecznej decyzji dotyczącej tej osoby oraz prawo do skutecznego środka odwoławczego przed sądem od decyzji lub środka dotyczących tej osoby.
- (65) Niniejsze rozporządzenie powinno pozostawać bez uszczerbku dla jakichkolwiek przepisów prawa państw członkowskich dotyczących sankcji karnych.
- (66) Przetwarzanie danych osobowych w państwach członkowskich na mocy niniejszego rozporządzenia podlega przepisom dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾. Wszelka wymiana lub przekazywanie danych osobowych przez właściwe organy państw członkowskich powinny przebiegać zgodnie z przepisami dotyczącymi przekazywania danych osobowych ustanowionymi w dyrektywie 95/46/WE. Przetwarzanie danych osobowych przez EUNGiPW na mocy niniejszego rozporządzenia podlega przepisom rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾. Wszelka wymiana lub przekazywanie danych osobowych przez EUNGiPW powinny przebiegać zgodnie z przepisami dotyczącymi przekazywania danych osobowych ustanowionymi w rozporządzeniu (WE) nr 45/2001.
- (67) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych, a zwłaszcza z prawem do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego, prawem do ochrony danych osobowych, prawem do skutecznego środka prawnego i dostępu do bezstronnego sądu, zakazem ponownego sądenia lub karania za ten sam czyn zabroniony, a także wolnością prowadzenia działalności gospodarczej; rozporządzenie musi być stosowane zgodnie z tymi prawami i zasadami.
- (68) EUNGiPW powinien odgrywać podstawową rolę w stosowaniu niniejszego rozporządzenia, zapewniając spójne stosowanie przepisów Unii przez właściwe organy krajowe oraz rozstrzygając spory między nimi.
- (69) Ponadto EUNGiPW powinna przedkładać Komisji coroczne sprawozdania, w których ocenia tendencje i potencjalne ryzyka na rynkach objętych niniejszym rozporządzeniem. Sprawozdania te powinny obejmować co najmniej ocenę następujących elementów: skuteczności rozrachunku, rozrachunku zinternalizowanego, świadczenia usług w wymiarze transgranicznym, powodów odmowy praw dostępu oraz wszelkich innych istotnych przeszkód dla konkurencji w sektorze finansowych usług rozliczania i rozrachunku transakcji – w tym wszelkich przeszkód wynikających z niewłaściwego stosowania rozwiązań dotyczących udzielania zezwoleń – stosowności sankcji za nieprzeprowadzenie rozrachunku, w szczególności potrzeby zwiększenia elastyczności, jeżeli chodzi o sankcje za nieprzeprowadzenie rozrachunku w odniesieniu do niepięlnych instrumentów finansowych, stosowania przepisów państw członkowskich dotyczących odpowiedzialności cywilnej za straty, które można przypisać CDPW, warunków związanych ze świadczeniem bankowych usług pomocniczych, wymogów w zakresie ochrony papierów wartościowych uczestników i ich klientów oraz systemów sankcji; sprawozdania te mogą również w razie potrzeby zawierać zalecenia dotyczące działań prewencyjnych lub naprawczych. EUNGiPW powinien także prowadzić wzajemne oceny obejmujące działania właściwych organów na mocy niniejszego rozporządzenia w odpowiednim horyzoncie czasowym i zgodnie z przepisami rozporządzenia (UE) nr 1095/2010. Mając na uwadze systemowe znaczenie CDPW i fakt, że są one regulowane na szczeblu unijnym po raz pierwszy, należy nałożyć wymóg, by takie wzajemne oceny były początkowo przeprowadzane co trzy lata przynajmniej w odniesieniu do nadzoru nad CDPW, które korzystają ze swobody świadczenia usług lub uczestniczą w połączeniu interoperacyjnym.
- (70) Skutecznym i właściwym krokiem jest powierzenie EUNGiPW, będącemu organem dysponującym wysokospecjalistyczną wiedzą na temat papierów wartościowych i rynków papierów wartościowych, zadania opracowania projektów regulacyjnych i wykonawczych standardów technicznych, które nie obejmują dokonywania wyborów w zakresie polityki, celem ich przedłożenia Komisji. W każdym przypadku, gdy tak określono, EUNGiPW powinien również ściśle współpracować z członkami ESBC i EUNB.

⁽¹⁾ Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

- (71) Komisja powinna być uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych zgodnie z art. 290 TFUE oraz z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 oraz rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 w odniesieniu do: szczegółowych elementów środków dyscypliny rozrachunku; zgłaszania rozrachunku zinternalizowanego; informacji oraz innych elementów, które CDPW musi uwzględnić w swoim wniosku o zezwolenie; warunków, na jakich organy właściwe dla CDPW mogą zatwierdzić ich udziały w kapitale określonych podmiotów prawnych; informacji przekazywanych między różnymi organami w trakcie prowadzenia nadzoru nad CDPW; informacji, które CDPW będący wnioskodawcą przedstawia EUNGI PW w swoim wniosku o uznanie; elementów zasad zarządzania dla CDPW; szczegółów dotyczących dokumentacji, która ma być przechowywana przez CDPW; ryzyk, które CDPW muszą brać pod uwagę w trakcie przeprowadzania wszechstronnej oceny ryzyka, a właściwe organy przy ocenie powodów odrzucenia wniosków o uzyskanie dostępu; elementów procedury regulującej dostęp uczestników i emitentów do CDPW, wzajemny dostęp między CDPW oraz dostęp między CDPW a innymi infrastrukturami rynkowymi; szczegółowych informacji na temat środków, które mają zostać podjęte przez CDPW w celu zachowania integralności emisji; ograniczenia ryzyk operacyjnych i inwestycyjnych oraz ryzyk wynikających z połączeń operacyjnych CDPW; szczegółów dotyczących wymogów kapitałowych dla CDPW; szczegółów dotyczących ubiegania się o zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych; dodatkowego wymogu kapitałowego oraz wymogów ostrożnościowych w odniesieniu do ryzyka kredytowego i ryzyka utraty płynności dla CDPW i wyznaczonych instytucji kredytowych, które posiadają zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych.
- (72) Komisja powinna również być uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych w drodze aktów wykonawczych zgodnie z art. 291 TFUE oraz z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 w odniesieniu do: standardowych formularzy i szablonów dotyczących zgłaszania rozrachunku zinternalizowanego; wniosku o zezwolenie składanego przez CDPW; przekazywania informacji pomiędzy różnymi właściwymi organami do celów nadzoru nad CDPW; odpowiednich uzgodnień o współpracy pomiędzy organami w państwie członkowskim pochodzenia i w przyjmującym państwie członkowskim; formatów dokumentacji przechowywanej przez CDPW; procedur stosowanych w przypadku, gdy uczestnikowi lub emitentowi odmówiono dostępu do CDPW, CDPW odmówiono dostępu do innego CDPW lub do innych infrastruktur rynkowych oraz konsultacji z różnymi organami przed udzieleniem zezwolenia dla agenta rozrachunkowego.
- (73) Aby osiągnąć cele przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, Komisji należy powierzyć uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do: szczegółów dotyczących pewnych definicji; parametrów stosowanych przy obliczaniu wysokości kar pieniężnych dla uczestników, którzy doprowadzają do nieprzeprowadzenia rozrachunku; oraz kryteriów, na podstawie których działalność CDPW w przyjmującym państwie członkowskim powinna być uznawana za działalność o istotnym znaczeniu dla tego państwa członkowskiego. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, również na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie
- (74) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do podejmowania decyzji w sprawie oceny przepisów państw trzecich do celów uznawania CDPW z państw trzecich. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁽¹⁾.
- (75) Podczas dokonywania oceny stosownych przepisów państw trzecich należy przyjąć proporcjonalne podejście oparte na wynikach, z naciskiem na zgodność z mającymi zastosowanie zasadami Unii i, w stosownych przypadkach, ze standardami międzynarodowymi. Uznanie może mieć charakter warunkowy lub tymczasowy, w przypadku gdy nie występują istotne różnice, które mogłyby mieć szkodliwy wpływ na rynki unijne.
- (76) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, a mianowicie ustanowienie jednolitych wymogów dla dokonywania rozrachunku oraz dla CDPW, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na zakres działań możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodne z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- (77) Konieczna jest zmiana dyrektywy 98/26/WE w celu dostosowania jej do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/78/UE⁽¹⁾, zgodnie z którą wyznaczone systemy rozrachunku papierów wartościowych nie są już zgłaszane Komisji, lecz EUNGiPW.
- (78) Mając na uwadze fakt, że niniejsze rozporządzenie harmonizuje na poziomie Unii środki służące zapobieganiu przypadkom nieprzeprowadzenia rozrachunku i postępowania w razie ich wystąpienia oraz ma szerszy zakres zastosowania w odniesieniu do takich środków niż rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012⁽²⁾, konieczne jest uchylenie art. 15 tego rozporządzenia.
- (79) CDPW powinny być wyłączone z zastosowania dyrektywy 2014/65/UE i rozporządzenia (UE) nr 600/2014, w przypadku gdy świadczą usługi wyraźnie wymienione w niniejszym rozporządzeniu. Niemniej jednak, w celu zapewnienia, by podmioty świadczące usługi inwestycyjne i prowadzące działalność inwestycyjną podlegały dyrektywie 2014/65/UE i (UE) nr 600/2014, oraz uniknięcia zakłóceń konkurencji między poszczególnymi rodzajami dostawców takich usług, konieczne jest nałożenie na CDPW świadczące usługi inwestycyjne i prowadzące działalność inwestycyjną w trakcie ich usług pomocniczych obowiązku, by podlegały wymogom dyrektywy 2014/65/UE i rozporządzenia (UE) nr 600/2014.
- (80) Stosowanie wymogów w zakresie zezwoleń i uznawania przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu powinno zostać odroczone w celu zapewnienia CDPW mającym siedzibę w Unii lub w państwach trzecich wystarczającej ilości czasu na złożenie wniosku o zezwolenie na prowadzenie działalności i jej uznanie, zgodnie z tym, co przewidziano w niniejszym rozporządzeniu. Do czasu podjęcia na mocy niniejszego rozporządzenia decyzji w sprawie zezwolenia CDPW na działalność lub uznania CDPW i ich działalności, w tym połączeń operacyjnych CDPW, powinny nadal mieć zastosowanie odnośne krajowe przepisy dotyczące zezwolenia lub uznania CDPW.
- (81) Konieczne jest również odroczenie stosowania wymogów w zakresie dyscypliny rozrachunku oraz wymogów w zakresie sprawozdawczości dotyczących podmiotów internalizujących rozrachunki do momentu przyjęcia wszystkich aktów delegowanych lub wykonawczych określających szczegóły tych wymogów a także odroczenie stosowania wymogów dotyczących rejestracji niektórych zbywalnych papierów wartościowych w formie zapisu księgowego i rozrachunku zobowiązań w systemach rozrachunku papierów wartościowych nie później niż drugiego dnia roboczego po zawarciu transakcji w celu zapewnienia uczestnikom rynku przechowującym papiery wartościowe w formie papierowej lub stosującym dłuższe cykle rozrachunkowe wystarczająco dużo czasu na spełnienie tych wymogów,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

PRZEDMIOT, ZAKRES STOSOWANIA I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia jednolite wymogi dotyczące rozrachunku instrumentów finansowych w Unii oraz zasady dotyczące organizacji i prowadzenia centralnych depozytów papierów wartościowych (CDPW) w celu wspierania bezpiecznego, efektywnego i sprawnego rozrachunku.
2. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do rozrachunku wszystkich instrumentów finansowych oraz rodzajów działalności CDPW, chyba że niniejsze rozporządzenie stanowi inaczej.
3. Niniejsze rozporządzenie stosuje się bez uszczerbku dla przepisów prawa Unii dotyczących konkretnych instrumentów finansowych, w szczególności dyrektywy 2003/87/WE.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/78/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie zmiany dyrektyw 98/26/WE, 2002/87/WE, 2003/6/WE, 2003/41/WE, 2003/71/WE, 2004/39/WE, 2004/109/WE, 2005/60/WE, 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2009/65/WE w odniesieniu do uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 120).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego (Dz.U. L 86 z 24.3.2012, s. 1).

4. Art. 10–20, art. 22–24, art. 27, art. 28 ust. 6, art. 30 ust. 4 oraz art. 46 i 47, przepisy tytułu IV oraz wymogi dotyczące składania sprawozdań właściwym organom lub odpowiednim organom, bądź wypełniania ich instrukcji na mocy niniejszego rozporządzenia nie mają zastosowania do członków ESBC, innych krajowych organów państw członkowskich pełniących podobne funkcje ani innych organów publicznych, którym powierzono zarządzanie długiem publicznym lub które uczestniczą w zarządzaniu takim długiem w Unii w odniesieniu do dowolnego CDPW, którym wyżej wspomniane organy bezpośrednio zarządzają pod kierunkiem tego samego organu zarządzającego, który ma dostęp do środków pieniężnych tych organów i który nie jest odrębnym podmiotem.

Artykuł 2

Definicje

1. Na użytek niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:
 - 1) „centralny depozyt papierów wartościowych” lub „CDPW” oznacza osobę prawną prowadzącą system rozrachunku papierów wartościowych, o którym mowa w sekcji A pkt 3 załącznika, i świadcząca co najmniej jedną inną usługę podstawową wskazaną w sekcji A załącznika;
 - 2) „CDPW z państwa trzeciego” oznacza dowolny podmiot prawny mający siedzibę w państwie trzecim świadcząca usługę podobną do usługi podstawowej, o której mowa w sekcji A pkt 3 załącznika i co najmniej jedną inną usługę podstawową wskazaną w sekcji A załącznika;
 - 3) „immobilizacja” oznacza czynność koncentracji umiejscowienia papierów wartościowych w formie materialnej w CDPW w sposób umożliwiający dokonanie późniejszych transferów w formie zapisu księgowego;
 - 4) „forma zdematerializowana” oznacza fakt, że niektóre instrumenty finansowe istnieją wyłącznie w formie zapisów księgowych;
 - 5) „CDPW będący adresem” oznacza CDPW, który otrzymuje wniosek innego CDPW, o udzielenie dostępu do jego usług za pomocą połączenia operacyjnego CDPW;
 - 6) „CDPW będący wnioskodawcą” oznacza CDPW, który składa wniosek o udzielenie dostępu do usług innego CDPW, za pomocą połączenia operacyjnego CDPW;
 - 7) „rozrachunek” oznacza zrealizowanie transakcji na papierach wartościowych każdorazowo, gdy jest ona przeprowadzana w celu wykonania zobowiązań stron danej transakcji poprzez transfer środków pieniężnych lub papierów wartościowych, bądź obu tych elementów;
 - 8) „instrumenty finansowe” lub „papiery wartościowe” oznaczają instrumenty finansowe zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 15 dyrektywy 2014/65/UE;
 - 9) „zlecenie transferu” oznacza zlecenie transferu zdefiniowane w art. 2 lit. i) tiret drugie dyrektywy 98/26/WE;
 - 10) „system rozrachunku papierów wartościowych” oznacza system w rozumieniu art. 2 lit. a) tiret pierwsze, drugie i trzecie dyrektywy 98/26/WE, który nie jest prowadzony przez kontrahenta centralnego, którego działalność polega na realizacji zleceń transferu;
 - 11) „podmiot internalizujący rozrachunek” oznacza dowolne przedsiębiorstwo, w tym posiadające zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE lub dyrektywą 2014/65/UE, które wykonuje zlecenia transferu w imieniu klientów lub na własny rachunek w sposób inny niż za pomocą systemu rozrachunku papierów wartościowych;
 - 12) „zamierzona data rozrachunku” oznacza datę wprowadzoną do systemu rozrachunku papierów wartościowych jako datę rozrachunku, która została uzgodniona przez strony transakcji na papierach wartościowych i w której powinien zostać przeprowadzony rozrachunek;
 - 13) „cykl rozrachunkowy” oznacza okres pomiędzy datą zawarcia transakcji a zamierzoną datą rozrachunku;
 - 14) „dzień roboczy” oznacza dzień roboczy zdefiniowany w art. 2 lit. n) dyrektywy 98/26/WE;

- 15) „nieprzeprowadzenie rozrachunku” oznacza niedokonanie rozrachunku lub częściowy rozrachunek transakcji na papierach wartościowych w zamierzonej dacie rozrachunku, spowodowane brakiem papierów wartościowych lub środków pieniężnych, niezależnie od przyczyny tego braku;
- 16) „kontrahent centralny” lub „CCP” oznacza CCP zdefiniowanego w art. 2 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;
- 17) „właściwy organ” oznacza organ wyznaczony przez każde państwo członkowskie zgodnie z art. 11, chyba że niniejsze rozporządzenie stanowi inaczej;
- 18) „odpowiedni organ” oznacza każdy organ, o którym mowa w art. 12;
- 19) „uczestnik” oznacza każdego uczestnika zdefiniowanego w art. 2 lit. f) dyrektywy 98/26/WE uczestnika systemu rozrachunku papierów wartościowych;
- 20) „udział kapitałowy” oznacza udział kapitałowy w rozumieniu art. 2 pkt 2 zdanie pierwsze dyrektywy 2013/34/UE lub posiadanie, bezpośrednio lub pośrednio, co najmniej 20 % praw głosu lub kapitału przedsiębiorstwa;
- 21) „kontrola” oznacza związek zachodzący pomiędzy dwoma przedsiębiorstwami opisany w art. 22 dyrektywy 2013/34/UE;
- 22) „jednostka zależna” oznacza jednostkę zależną w rozumieniu art. 2 pkt 10 i art. 22 dyrektywy 2013/34/UE;
- 23) „państwo członkowskie pochodzenia” oznacza państwo członkowskie, w którym dany CDPW ma siedzibę;
- 24) „przyjmujące państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie inne niż państwo członkowskie pochodzenia, w którym CDPW ma oddział lub świadczy usługi CDPW;
- 25) „oddział” oznacza miejsce prowadzenia działalności inne niż siedziba zarządu, będące częścią CDPW, które nie posiada osobowości prawnej i świadczy usługi CDPW, na których świadczenie CDPW uzyskał zezwolenie;
- 26) „niewywiązanie się ze zobowiązania” w odniesieniu do uczestnika oznacza sytuację, w której wszczęte zostało wobec niego postępowanie upadłościowe zdefiniowane w art. 2 lit. j) dyrektywy 98/26/WE;
- 27) „dostawa za płatność” oznacza mechanizm rozrachunku papierów wartościowych, w przypadku którego transfer papierów wartościowych jest powiązany z transferem środków pieniężnych w taki sposób, że dostawa papierów wartościowych następuje tylko i wyłącznie pod warunkiem dokonania odpowiedniego transferu środków pieniężnych i na odwrot;
- 28) „rachunek papierów wartościowych” oznacza rachunek, na którym mogą być dokonywane zapisy papierów wartościowych uznające lub obciążające rachunek;
- 29) „połączenie operacyjne CDPW” oznacza porozumienie pomiędzy CDPW, na mocy którego jeden CDPW staje się uczestnikiem w systemie rozrachunku papierów wartościowych innego CDPW w celu ułatwienia transferu papierów wartościowych od uczestników tego drugiego CDPW na rzecz uczestników pierwszego CDPW lub porozumienie, na mocy którego jeden CDPW uzyskuje dostęp do drugiego CDPW w sposób pośredni poprzez pośrednika. Połączenia operacyjne CDPW obejmują połączenia standardowe, połączenia niestandardowe, połączenia pośrednie i połączenia interoperacyjne;
- 30) „połączenie standardowe” oznacza połączenie operacyjne CDPW, za pomocą którego jeden CDPW staje się uczestnikiem w systemie rozrachunku papierów wartościowych innego CDPW na takich samych warunkach, jakie mają zastosowanie do każdego innego uczestnika systemu rozrachunku papierów wartościowych prowadzonego przez ten drugi CDPW;

- 31) „połączenie niestandardowe” oznacza połączenie operacyjne CDPW, za pomocą którego CDPW, który staje się uczestnikiem w systemie rozrachunku papierów wartościowych innego CDPW, otrzymuje szczególne usługi dodatkowe względem usług zwykle świadczonych przez ten CDPW na rzecz uczestników w systemie rozrachunku papierów wartościowych;
- 32) „połączenie pośrednie” oznacza porozumienie pomiędzy CDPW a stroną trzecią inną niż CDPW, która jest uczestnikiem w systemie rozrachunku papierów wartościowych innego CDPW. CDPW ustanawia takie połączenie, aby ułatwić transfer papierów wartościowych do swoich uczestników od uczestników innego CDPW;
- 33) „połączenie interoperacyjne” oznacza połączenie operacyjne CDPW, za pomocą którego CDPW uzgadniają opracowanie wzajemnych rozwiązań technicznych do celów rozrachunku w systemach rozrachunku papierów wartościowych, które prowadzą;
- 34) „międzynarodowe otwarte procedury i standardy komunikacji” oznaczają uznane na szczeblu międzynarodowym standardy dotyczące procedur komunikacji, takie jak standaryzowane formaty komunikacji oraz reprezentacja danych, które to procedury są dostępne w sposób uczciwy, otwarty i niedyskryminacyjny dla każdej zainteresowanej strony;
- 35) „zbywalne papiery wartościowe” oznaczają zbywalne papiery wartościowe zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 44 dyrektywy 2014/65/UE;
- 36) „akcje” oznaczają papiery wartościowe określone w art. 4 ust. 1 pkt 44 lit. a) dyrektywy 2014/65/UE;
- 37) „instrumenty rynku pieniężnego” oznaczają instrumenty rynku pieniężnego zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 17 dyrektywy 2014/65/UE;
- 38) „jednostki uczestnictwa w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania” oznaczają jednostki uczestnictwa w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania określone w sekcji C pkt 3) załącznika I do dyrektywy 2014/65/UE;
- 39) „uprawnienia do emisji” oznaczają uprawnienia do emisji określone w sekcji C pkt 11 załącznika I do dyrektywy 2014/65/UE, z wyjątkiem instrumentów pochodnych opartych na uprawnieniach do emisji;
- 40) „rynek regulowany” oznacza rynek regulowany zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 21 dyrektywy 2014/65/UE;
- 41) „wielostronna platforma obrotu” oznacza wielostronną platformę obrotu zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 22 dyrektywy 2014/65/UE;
- 42) „system obrotu” oznacza system obrotu zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 24 dyrektywy 2014/65/UE;
- 43) „agent rozrachunkowy” oznacza agenta rozrachunkowego zdefiniowanego w art. 2 lit. d) dyrektywy 98/26/WE;
- 44) „rynek na rzecz wzrostu MŚP” oznacza rynek na rzecz wzrostu MŚP zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 12 dyrektywy 2014/65/UE;
- 45) „organ zarządzający” oznacza organ lub organy CDPW, wyznaczone zgodnie z przepisami krajowymi, które to organy są uprawnione do określania strategii, celów i ogólnego kierunku działań CDPW oraz które nadzorują i monitorują proces podejmowania decyzji przez kierownictwo. Obejmuje osoby, które faktycznie kierują działalnością CDPW.

W przypadku gdy zgodnie z przepisami krajowymi organ zarządzający składa się z różnych organów pełniących określone funkcje, wymogi niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie wyłącznie do tych członków organu zarządzającego, na których na mocy mających zastosowanie przepisów krajowych spoczywa odpowiedzialność za określone działanie;

46) „kadra kierownicza wyższego szczebla” oznacza osoby fizyczne pełniące funkcje wykonawcze w ramach CDPW i które są odpowiedzialne wobec organu zarządzającego za bieżące zarządzanie CDPW.

2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 67 aktów delegowanych dotyczących środków precyzujących niebankowe usługi pomocnicze wymienione w sekcji B pkt 1)–4) załącznika i bankowe usługi pomocnicze wymienione w sekcji C załącznika.

TYTUŁ II

ROZRACHUNEK PAPIERÓW WARTOŚCIOWYCH

ROZDZIAŁ I

Forma zapisu księgowego

Artykuł 3

Forma zapisu księgowego

1. Bez uszczerbku dla ust. 2 każdy emitent z siedzibą w Unii, który emituje lub wyemitował zbywalne papiery wartościowe, które są dopuszczone do obrotu lub są przedmiotem obrotu w systemach obrotu, zapewnia rejestrację tych papierów wartościowych w formie zapisu księgowego poprzez immobilizację lub poprzez emisję papierów wartościowych bezpośrednio w formie zdematerializowanej.

2. W przypadku gdy transakcja na zbywalnych papierach wartościowych odbywa się w systemie obrotu, stosowne papiery rejestruje się w CDPW w formie zapisu księgowego w dniu będącym zamierzoną datą rozrachunku lub przed nią, chyba że papiery te zostały zarejestrowane w tej formie już wcześniej.

W przypadku gdy zbywalne papiery wartościowe są przenoszone w związku z uzgodnieniem dotyczącym zabezpieczeń finansowych w rozumieniu definicji w art. 2 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2002/47/WE, papiery takie rejestruje się w CDPW w formie zapisu księgowego w zamierzonej dacie rozrachunku lub przed nią, chyba że zostały zarejestrowane w tej formie już wcześniej.

Artykuł 4

Egzekwowanie przepisów

1. Organy państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę emitent emitujący papiery wartościowe, zapewniają stosowanie art. 3 ust. 1.

2. Organy właściwe do celów nadzorowania systemów obrotu, w tym właściwe organy wyznaczone zgodnie z art. 21 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/71/WE⁽¹⁾, zapewniają stosowanie art. 3 ust. 2 akapit pierwszy niniejszego rozporządzenia w sytuacji, gdy papiery wartościowe, o których mowa w art. 3 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, są przedmiotem obrotu w systemach obrotu.

3. Organy państw członkowskich odpowiedzialne za stosowanie dyrektywy 2002/47/WE zapewniają stosowanie art. 3 ust. 2 akapit drugi niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy papiery wartościowe, o których mowa w art. 3 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, są przenoszone w związku z uzgodnieniem dotyczącym zabezpieczeń finansowych w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2002/47/WE.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych i zmieniająca dyrektywę 2001/34/WE (Dz.U. L 345 z 31.12.2003, s. 64).

ROZDZIAŁ II

Cykle rozrachunkowe

Artykuł 5

Zamierzona data rozrachunku

1. Każdy uczestnik systemu rozrachunku papierów wartościowych, który na własny rachunek lub na rachunek osoby trzeciej dokonuje w tym systemie rozrachunku transakcji na zbywalnych papierach wartościowych, instrumentach rynku pieniężnego, jednostkach uczestnictwa w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania i uprawnieniach do emisji, dokonuje rozrachunku takich transakcji w zamierzonej dacie rozrachunku.

2. W przypadku transakcji na zbywalnych papierach wartościowych, o których mowa w ust. 1, które to transakcje są realizowane w systemach obrotu, zamierzona data rozrachunku nie może przypadać później niż drugiego dnia roboczego po dokonaniu transakcji. Wymóg ten nie ma zastosowania do transakcji, które są przedmiotem prywatnych negocjacji, ale które są przeprowadzane w systemach obrotu, do transakcji, które są przeprowadzane dwustronnie, lecz zgłaszane w systemie obrotu, ani do pierwszej transakcji, w przypadku gdy odnośne zbywalne papiery wartościowe podlegają wymogowi wstępnej rejestracji w formie zapisu księgowego na mocy art. 3 ust. 2.

3. Właściwe organy zapewniają stosowanie ust. 1.

Organy właściwe do celów nadzoru nad systemami obrotu zapewniają stosowanie ust. 2.

ROZDZIAŁ III

Dyscyplina rozrachunku

Artykuł 6

Środki podejmowane w odpowiedzi na przypadki nieprzeprowadzenia rozrachunku

1. Systemy obrotu ustanawiają procedury umożliwiające potwierdzanie odpowiednich szczegółowych informacji dotyczących transakcji na instrumentach finansowych, o których mowa w art. 5 ust. 1, w dniu przeprowadzenia transakcji.

2. Niezależnie od wymogu określonego w ust. 1 firmy inwestycyjne posiadające zezwolenie na mocy art. 5 dyrektywy 2014/65/UE podejmują w stosownych przypadkach środki służące ograniczeniu liczby przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku.

Środki takie obejmują co najmniej rozwiązania pomiędzy firmą inwestycyjną a jej klientami profesjonalnymi, o których mowa w załączniku II do dyrektywy 2014/65/UE, mające zapewnić niezwłoczne przekazanie informacji o przydziale papierów wartościowych do danej transakcji, potwierdzenie takiego przydziału oraz potwierdzenie przyjęcia lub odrzucenia warunków w odpowiednim terminie przed zamierzoną datą rozrachunku.

EUNGI PW w ścisłej współpracy z członkami ESBC wydaje, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, wytyczne dotyczące standardowych procedur i protokołów komunikacyjnych, które mają być stosowane w celu spełnienia wymogu, o którym mowa w akapicie drugim niniejszego ustępu.

3. CDPW ustanawia dla każdego prowadzonego przez siebie systemu rozrachunku papierów wartościowych procedury ułatwiające rozrachunek transakcji na instrumentach finansowych, o których mowa w art. 5 ust. 1, w zamierzonej dacie rozrachunku, o minimalnej ekspozycji swoich uczestników na ryzyko kontrahenta i ryzyko utraty płynności oraz o niskim wskaźniku przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku. CDPW propaguje wczesny rozrachunek w zamierzonej dacie rozrachunku poprzez odpowiednie mechanizmy.

4. CDPW wprowadza dla każdego prowadzonego przez siebie systemu rozrachunku papierów wartościowych środki zachęcające i motywujące do terminowego rozrachunku transakcji przez swoich uczestników. CDPW wymaga od uczestników dokonywania rozrachunku ich transakcji w zamierzonej dacie rozrachunku.

5. EUNGiPW opracowuje, w ścisłej współpracy z członkami ESBC, projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu szczegółowego określenia środków, jakie mają podejmować firmy inwestycyjne zgodnie z ust. 2 akapit pierwszy, doprecyzowania procedur ułatwiających rozrachunek, o których mowa w ust. 3, oraz doprecyzowania środków zachęcających i motywujących do terminowego rozrachunku transakcji, o których to środkach mowa w ust. 4.

EUNGiPW przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie do dnia 18 czerwca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 7

Środki podejmowane w odpowiedzi na przypadki nieprzeprowadzenia rozrachunku

1. CDPW ustanawia dla każdego prowadzonego przez siebie systemu rozrachunku papierów wartościowych system monitorujący przypadki nieprzeprowadzenia rozrachunku transakcji na instrumentach finansowych, o których mowa w art. 5 ust. 1. CDPW regularnie przedkłada właściwemu organowi i odpowiednim organom sprawozdania zawierające liczbę i szczegółowy opis przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku oraz wszelkie inne stosowne informacje, w tym środki planowane przez CDPW i ich uczestników na rzecz poprawy skuteczności rozrachunku. CDPW co roku podaje te sprawozdania do wiadomości publicznej w postaci zagregowanej i anonimowej. Właściwe organy przekazują EUNGiPW wszelkie istotne informacje na temat przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku.

2. CDPW określa dla każdego prowadzonego przez siebie systemu rozrachunku papierów wartościowych procedury ułatwiające rozrachunek transakcji na instrumentach finansowych, o których mowa w art. 5 ust. 1, gdy rozrachunek tych transakcji nie nastąpił w zamierzonej dacie rozrachunku. Procedury te przewidują mechanizm sankcji, który będzie służył jako skuteczny środek odstraszący dla uczestników powodujących przypadki nieprzeprowadzenia rozrachunku.

Przed określeniem procedur, o których mowa w akapicie pierwszym, CDPW przeprowadza konsultacje ze stosownymi systemami obrotu i kontrahentami centralnymi, na rzecz których świadczy usługi rozrachunku.

Mechanizm sankcji, o którym mowa w akapicie pierwszym, obejmuje kary pieniężne dla uczestników powodujących przypadki nieprzeprowadzenia rozrachunku (zwanych dalej „uczestnikami niewywiązującymi się ze zobowiązania”). Kary pieniężne oblicza się codziennie za każdy dzień roboczy, w którym nie przeprowadzono rozrachunku transakcji po zamierzonej dacie rozrachunku, aż do końca procesu zakupów na otwartym rynku, o którym mowa w ust. 3, jednak nie dłużej niż do faktycznej daty rozrachunku. Kary pieniężne nie mogą być skonfigurowane jako źródło przychodów dla CDPW.

3. Bez uszczerbku dla mechanizmu kar, o którym mowa w ust. 2 akapit trzeci niniejszego artykułu, i prawa do dwustronnego anulowania transakcji, w przypadku gdy uczestnik niewywiązujący się ze zobowiązania nie dostarczy uczestnikowi nabywającemu instrumentów finansowych, o których mowa w art. 5 ust. 1, w terminie 4 dni roboczych po zamierzonej dacie rozrachunku („okres przedłużenia”), zainicjowany zostanie proces zakupów na otwartym rynku, w ramach którego dane instrumenty będą dostępne do rozrachunku i zostaną dostarczone uczestnikowi nabywającemu w odpowiednim czasie.

W przypadku gdy transakcja dotyczy instrumentu finansowego będącego przedmiotem obrotu na rynku na rzecz wzrostu MŚP, okres przedłużenia wynosi 15 dni, chyba że rynek na rzecz wzrostu MŚP postanowi zastosować krótszy okres.

4. Zastosowanie mają następujące zwolnienia z wymogu, o którym mowa w ust. 3:

a) w zależności od rodzaju aktywów i płynności odnośnych instrumentów finansowych, okres przedłużenia można wydłużyć z 4 dni roboczych do maksymalnie 7 dni roboczych, w przypadku gdy krótszy okres przedłużenia miałby wpływ na sprawne i uporządkowane funkcjonowanie odnośnych rynków finansowych;

b) w przypadku operacji obejmujących kilka transakcji, w tym umowy odkupu papierów wartościowych lub umowy udzielania pożyczek papierów wartościowych, proces zakupu na otwartym rynku, o którym mowa w ust. 3, nie ma zastosowania, gdy ramy czasowe tych operacji są wystarczająco krótkie i sprawiają, że proces zakupu na otwartym rynku nie byłby skuteczny.

5. Bez uszczerbku dla ust. 7, zwolnienia, o których mowa w ust. 4, nie mają zastosowania w odniesieniu do transakcji dotyczących akcji, w przypadku gdy transakcje te są rozliczane przez kontrahenta centralnego.

6. Bez uszczerbku dla mechanizmu kar, o których mowa w ust. 2, gdy cena akcji uzgodniona w momencie transakcji jest wyższa od ceny zapłaconej za przeprowadzenie zakupu na otwartym rynku, uczestnik niewywiązujący się ze zobowiązania wypłaca stosowną różnicę uczestnikowi nabywającemu nie później niż drugiego dnia roboczego po tym jak instrumenty finansowe zostały dostarczone w wyniku zakupu na otwartym rynku.

7. Jeżeli nie uda się przeprowadzić zakupu na otwartym rynku lub jeżeli zakup taki nie jest możliwy, uczestnik nabywający może wybrać między otrzymaniem rekompensaty pieniężnej a odroczeniem przeprowadzenia zakupu na otwartym rynku do stosownego późniejszego terminu („okres odroczenia”). Jeżeli odpowiednie instrumenty finansowe nie zostaną dostarczone uczestnikowi nabywającemu na koniec okresu odroczenia, wypłaca się rekompensatę pieniężną.

Rekompensatę pieniężną wypłaca się uczestnikowi nabywającemu nie później niż drugiego dnia roboczego po zakończeniu procesu zakupu na otwartym rynku, o którym mowa w ust. 3, albo po upływie okresu odroczenia, w przypadku gdy wybrano okres odroczenia.

8. Uczestnik niewywiązujący się ze zobowiązania zwraca podmiotowi, który realizuje zakup na otwartym rynku, wszystkie kwoty zapłacone zgodnie z ust. 3, 4 i 5, w tym wszelkie opłaty za wykonanie transakcji wynikające z zakupu na otwartym rynku. O takich opłatach uczestnicy są wyraźnie informowani.

9. CDPW, kontrahenci centralni i systemy obrotu ustanawiają procedury umożliwiające im zawieszenie – po skonsultowaniu się z odnośnymi właściwymi organami – każdego uczestnika, który uporczywie i systematycznie nie wywiązuje się z dostawy instrumentów finansowych, o których mowa w art. 5 ust. 1, w zamierzonej dacie rozrachunku, i dokonanie publicznego ujawnienia tożsamości tego uczestnika dopiero po tym, gdy otrzymał on możliwość przedstawienia swoich uwag, oraz pod warunkiem że organy właściwe dla CDPW, kontrahentów centralnych i systemów obrotu oraz organy właściwe dla tego uczestnika zostały o tym należycie poinformowane. Poza przeprowadzeniem konsultacji przed ewentualnym zawieszeniem, CDPW, kontrahenci centralni i systemy obrotu niezwłocznie powiadamiają odnośne właściwe organy o zawieszeniu uczestnika. Właściwy organ niezwłocznie informuje odpowiednie organy o zawieszeniu uczestnika.

Podawane do wiadomości publicznej informacje na temat przypadków zawieszenia nie mogą obejmować danych osobowych w rozumieniu art. 2 lit. a) dyrektywy 95/46/WE.

10. Ust. 2–9 mają zastosowanie do wszystkich transakcji na instrumentach finansowych, o których mowa w art. 5 ust. 1, dopuszczonych do obrotu na rynkach regulowanych lub w systemie obrotu, lub rozliczanych przez kontrahenta centralnego w następujący sposób:

- a) w odniesieniu do transakcji rozliczanych przez kontrahenta centralnego, dany kontrahent centralny jest podmiotem, który realizuje zakup na otwartym rynku, zgodnie z ust. 3–8;
- b) w odniesieniu do transakcji nierozliczanych przez kontrahenta centralnego, ale przeprowadzanych w systemie obrotu, dany system obrotu umieszcza w swoim regulaminie wewnętrznym mający zastosowanie wobec swoich członków i uczestników obowiązek zapewnienia stosowania środków, o których mowa w ust. 3–8;
- c) w odniesieniu do wszystkich transakcji innych niż transakcje, o których mowa w lit. a) i b) niniejszego akapitu, CDPW umieszcza w swoim regulaminie wewnętrznym obowiązek nakładany na swoich uczestników, zgodnie z którym podlegają oni środkom, o których mowa w ust. 3–8.

CDPW przedstawi kontrahentom centralnym i systemom obrotu niezbędne informacje na temat rozrachunku, aby umożliwić im wypełnienie ich obowiązków wynikających z niniejszego ustępu.

Bez uszczerbku dla lit. a), b) oraz c) akapitu pierwszego, CDPW mogą monitorować dokonywanie zakupów na otwartym rynku, o których mowa w tych literach, w odniesieniu do instrukcji dotyczących wielokrotnego rozrachunku, na tych samych instrumentach finansowych i o tym samym terminie zakończenia okresu realizacji, w celu zminimalizowania liczby zakupów na otwartym rynku, które mają zostać dokonane, a tym samym wpływu na ceny stosownych instrumentów finansowych.

11. Ust. 2–9 nie mają zastosowania do uczestników niewywiązujących się ze zobowiązania, którzy są kontrahentami centralnymi.

12. Ust. 2–9 nie mają zastosowania, jeżeli wobec uczestnika niewywiązującego się ze zobowiązania toczy się postępowanie upadłościowe.

13. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania, gdy główny system obrotu akcjami znajduje się w państwie trzecim. Umieszczenie głównego systemu obrotu akcjami określa się zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 236/2012.

14. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 67 aktów delegowanych w celu określenia parametrów obliczania odstrasżającego i proporcjonalnego poziomu kar pieniężnych, o których mowa w ust. 2 akapit trzeci – na podstawie rodzaju aktywów, płynności instrumentu finansowego i rodzaju transakcji – i które zapewnią wysoki stopień dyscypliny rozrachunku oraz sprawne i uporządkowane funkcjonowanie odnośnych rynków finansowych.

15. EUNGiPW, opracowuje, w ścisłej współpracy z członkami ESBC, projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia:

- a) szczegółowych danych dotyczących systemu monitorującego przypadki nieprzeprowadzenia rozrachunku oraz sprawozdań na temat nieprzeprowadzenia rozrachunku, o których mowa w ust. 1;
- b) procedur dotyczących ściągania i redystrybucji kar pieniężnych oraz wszelkich innych możliwych przychodów z takich sankcji zgodnie z ust. 2;
- c) szczegółów funkcjonowania stosownego procesu zakupu na otwartym rynku, o którym mowa w ust. 3–8, w tym stosownych ram czasowych na dostarczenie instrumentów finansowych w wyniku procesu zakupu na otwartym rynku, o której mowa w ust. 3. Takie ramy czasowe ustala się z uwzględnieniem rodzaju aktywów i płynności instrumentów finansowych;
- d) okoliczności, w których okres przedłużenia można wydłużyć, w zależności od rodzaju aktywów i płynności instrumentów finansowych, zgodnie z warunkami, o których mowa w ust. 4 lit. a), z uwzględnieniem kryteriów oceny płynności na mocy art. 2 ust. 1 pkt 17 rozporządzenia (UE) nr 600/2014;
- e) rodzaju operacji i ich konkretnych ram czasowych, o których mowa w ust. 4 lit. b) i które sprawiają, że zakup na otwartym rynku nie jest skuteczny;
- f) metody obliczania rekompensaty pieniężnej, o której mowa w ust. 7;
- g) warunków, w których uznaje się, że uczestnik uporczywie i systematycznie nie wywiązuje się z dostawy instrumentów finansowych, o których mowa w ust. 9; oraz
- h) niezbędnych informacji na temat rozrachunku, o których mowa w ust. 10 akapit drugi.

EUNGiPW przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie do dnia 18 czerwca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 8

Egzekwowanie przepisów

1. Organ właściwy dla CDPW, który prowadzi system rozrachunku papierów wartościowych, odpowiedni organ odpowiedzialny za nadzór nad danym systemem rozrachunku papierów wartościowych oraz organy właściwe do celów nadzoru nad systemami obrotu, firmami inwestycyjnymi i kontrahentami centralnymi są właściwe do zapewnienia, by instytucje podlegające ich nadzorowi stosowały przepisy art. 6 i 7, oraz do monitorowania nakładanych sankcji. W razie potrzeby odnośne właściwe organy ściśle ze sobą współpracują. Państwa członkowskie informują EUNGiPW o wyznaczonych właściwych organach będących częścią struktury nadzorczej na szczeblu krajowym.

2. W celu zapewnienia w Unii spójnych, efektywnych i skutecznych praktyk nadzorczych w odniesieniu do art. 6 i 7 niniejszego rozporządzenia EUNGiPW może, w ścisłej współpracy z członkami ESBC, wydawać wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

3. Naruszenie przepisów wynikających z niniejszego tytułu nie ma wpływu na ważność prywatnego kontraktu na instrumenty finansowe ani na możliwość egzekwowania przez strony postanowień prywatnych kontraktów na instrumenty finansowe.

ROZDZIAŁ IV

Rozrachunek zinternalizowany

Artykuł 9

Podmioty internalizujące rozrachunki

1. Podmioty internalizujące rozrachunki zgłaszają co kwartał organom właściwym dla swojego miejsca siedziby zagregowaną wielkość i wartość wszystkich transakcji na papierach wartościowych, które rozliczają poza systemami rozrachunku papierów wartościowych.

Właściwe organy bezzwłocznie przekazują EUNGiPW informacje otrzymane na mocy akapitu pierwszego i informują ten Urząd o wszelkim potencjalnym ryzyku wynikającym z takiej działalności w zakresie rozrachunku.

2. EUNGiPW może, w ścisłej współpracy z członkami ESBC, opracowywać projekty regulacyjnych standardów technicznych doprecyzowujących treść takich przekazywanych informacji.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

3. EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ustanowienia standardowych formularzy, szablonów i procedur na potrzeby przekazywania i przesyłania informacji, o których mowa w ust. 1.

EUNGiPW przedstawi Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych w terminie do dnia 18 czerwca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

TYTUŁ III

CENTRALNE DEPOZYTY PAPIERÓW WARTOŚCIOWYCH

ROZDZIAŁ I

Udzielanie zezwoleń CDPW i nadzór nad nimi

Sekcja 1

Organy odpowiedzialne za udzielanie zezwoleń CDPW i nadzór nad nimi

Artykuł 10

Właściwy organ

Bez uszczerbku dla czynności nadzoru realizowanych przez członków ESBC, o których mowa w art. 12 ust. 1, CDPW uzyskuje zezwolenie od właściwego organu państwa członkowskiego pochodzenia i jest nadzorowany przez ten organ.

Artykuł 11

Wyznaczenie właściwego organu

1. Każde państwo członkowskie wyznacza właściwy organ odpowiedzialny za wykonywanie obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do udzielania zezwoleń CDPW mającym siedzibę na jego terytorium i nadzoru nad nimi oraz informuje o nim EUNGiPW.

Jeżeli państwo członkowskie wyznacza więcej niż jeden właściwy organ, określa ono zadania poszczególnych organów i wyznacza jeden organ odpowiedzialny za współpracę z właściwymi organami pozostałych państw członkowskich, odpowiednimi organami, EUNGiPW i EUNB w każdym przypadku, gdy jest to wyraźnie przewidziane w przepisach niniejszego rozporządzenia.

2. EUNGiPW publikuje na swojej stronie internetowej wykaz właściwych organów wyznaczonych zgodnie z ust. 1.
3. Właściwe organy posiadają uprawnienia nadzorcze i dochodzeniowe niezbędne do wykonywania swoich zadań.

Artykuł 12

Odpowiednie organy

1. Następujące organy uczestniczą w udzielaniu zezwoleń CDPW i nadzorze nad nimi w każdym przypadku, gdy jest to wyraźnie przewidziane w przepisach niniejszego rozporządzenia:

- a) organ odpowiedzialny za dozór nad systemem rozrachunku papierów wartościowych prowadzonym przez CDPW w państwie członkowskim, którego prawo stosuje się do tego systemu rozrachunku papierów wartościowych;
- b) banki centralne w Unii emitujące najważniejsze waluty, w których dokonywany jest rozrachunek;
- c) w stosownych przypadkach, bank centralny w Unii, w którego księgach odbywa się rozrachunek pieniężny transakcji przeprowadzanych w ramach systemu rozrachunku papierów wartościowych prowadzonego przez CDPW.

2. EUNGiPW publikuje na swojej stronie internetowej wykaz odpowiednich organów, o których mowa w ust. 1.

3. EUNGiPW opracowuje, w ścisłej współpracy z członkami ESBC, projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu sprecyzowania warunków, w których unijne waluty określone w ust. 1 lit. b) uznaje się za najważniejsze, oraz ustaleń służących ustanowieniu skutecznego procesu konsultacji z odpowiednimi organami, o których mowa w lit. b) i c) tego ustępu.

EUNGiPW przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie do dnia 18 czerwca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 13

Wymiana informacji

1. Właściwe organy, odpowiednie organy i EUNGiPW, na wniosek i bez zbędnej zwłoki, wymieniają między sobą informacje wymagane do celów wykonywania swoich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia.
2. Właściwe organy, odpowiednie organy, EUNGiPW i inne podmioty lub osoby fizyczne i prawne otrzymujące informacje poufne w ramach wykonywania obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia wykorzystują je wyłącznie do celów służbowych.

Artykuł 14

Współpraca między organami

1. Właściwe organy, odpowiednie organy oraz EUNGiPW ściśle współpracują ze sobą, m.in. wymieniając wszystkie stosowne informacje do celów stosowania niniejszego rozporządzenia. W stosownych przypadkach we współpracy tej uczestniczą także inne organy i jednostki publiczne, w szczególności te powołane lub wyznaczone na mocy dyrektywy 2003/87/WE.

W celu zapewnienia w Unii spójnych, efektywnych i skutecznych praktyk nadzorczych, w tym współpracy pomiędzy właściwymi organami odpowiednimi organami w zakresie poszczególnych ocen koniecznych do stosowania niniejszego rozporządzenia, EUNGiPW może, w ścisłej współpracy z członkami ESBC, wydawać wytyczne kierowane do właściwych organów, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

2. Wykonując swoje ogólne obowiązki, właściwe organy należycie uwzględniają potencjalny wpływ swoich decyzji na stabilność systemu finansowego we wszystkich innych zainteresowanych państwach członkowskich, w szczególności w sytuacjach nadzwyczajnych, o których mowa w art. 15, w oparciu o dostępne informacje.

Artykuł 15

Sytuacje nadzwyczajne

Bez uszczerbku dla procedury powiadamiania przewidzianej w art. 6 ust. 3 dyrektywy 98/26/WE właściwe organy niezwłocznie informują EUNGiPW, Europejską Radę ds. Ryzyka Systemowego ustanowioną rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1092/2010⁽¹⁾ i siebie nawzajem o każdej sytuacji nadzwyczajnej dotyczącej CDPW, w tym o wszelkich zmianach na rynkach finansowych, które mogą mieć niekorzystny wpływ na płynność rynku, stabilność waluty, w której dokonuje się rozrachunku, integralność polityki pieniężnej lub stabilność systemu finansowego w dowolnym z państw członkowskich, w których ma siedzibę dany CDPW lub jeden z jego uczestników.

Sekcja 2

Warunki i procedury dotyczące udzielania zezwolenia CDPW

Artykuł 16

Udzielanie zezwoleń CDPW

1. Każda osoba prawna, która odpowiada definicji CDPW, musi przed rozpoczęciem działalności uzyskać zezwolenie od właściwego organu państwa członkowskiego, w którym ma swoją siedzibę.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1092/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie unijnego nadzoru makroostrożnościowego nad systemem finansowym i ustanowienia Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 1).

2. W zezwoleniu tym wskazane są usługi podstawowe wymienione w sekcji A załącznika i niebankowe usługi pomocnicze dopuszczone na mocy sekcji B załącznika, na których świadczenie CDPW uzyskuje zezwolenie.
3. CDPW musi stale spełniać warunki wymagane dla uzyskania zezwolenia.
4. CDPW, a także jego niezależni biegli rewidenci bez zbędnej zwłoki informują właściwy organ o wszelkich istotnych zmianach mających wpływ na spełnianie warunków zezwolenia.

Artykuł 17

Procedura udzielania zezwoleń

1. CDPW będący wnioskodawcą składa wniosek o udzielenie zezwolenia do swojego właściwego organu.
2. Do wniosku o udzielenie zezwolenia załączane są wszystkie niezbędne informacje umożliwiające właściwemu organowi stwierdzenie, że CDPW będący wnioskodawcą ustanowił, na dzień udzielenia zezwolenia, wszystkie mechanizmy niezbędne w celu wywiązania się z obowiązków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu. Wniosek o udzielenie zezwolenia obejmuje plan działalności określający przewidziane rodzaje działalności oraz strukturę organizacyjną CDPW.
3. W ciągu 30 dni pracy od otrzymania wniosku właściwy organ sprawdza kompletność wniosku. Jeżeli wniosek nie jest kompletny, właściwy organ określa termin przekazania dodatkowych informacji przez CDPW będący wnioskodawcą. Właściwy organ informuje CDPW będący wnioskodawcą, że wniosek został uznany za kompletny.
4. Po stwierdzeniu kompletności wniosku właściwy organ przekazuje wszystkie informacje zawarte we wniosku do odpowiednich organów i konsultuje się z tymi organami w sprawie charakterystyki systemu rozrachunku papierów wartościowych prowadzonego przez CDPW będący wnioskodawcą. Każdy odpowiedni organ może przekazać właściwemu organowi swoje opinie w terminie 3 miesięcy od otrzymania informacji przez odpowiedni organ.
5. Każdorazowo gdy CDPW będący wnioskodawcą zamierza świadczyć usługi, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 dyrektywy 2014/65/UE, dodatkowo wobec świadczenia niebankowych usług pomocniczych wyraźnie wymienionych w sekcji B załącznika, właściwy organ przekazuje wszystkie informacje zawarte we wniosku organowi, o którym mowa w art. 67 dyrektywy 2014/65/UE, i zasięga opinii tego organu w sprawie zdolności CDPW będącego wnioskodawcą do spełnienia wymogów dyrektywy 2014/65/UE i rozporządzenia (UE) nr 600/2014.
6. Przed udzieleniem zezwolenia CDPW będącemu wnioskodawcą właściwy organ przeprowadza konsultacje z właściwymi organami drugiego zainteresowanego państwa członkowskiego, w następujących przypadkach:
 - a) CDPW jest jednostką zależną CDPW posiadającego zezwolenie w innym państwie członkowskim;
 - b) CDPW jest jednostką zależną jednostki dominującej CDPW posiadającego zezwolenie w innym państwie członkowskim;
 - c) CDPW jest kontrolowany przez te same osoby fizyczne lub prawne, które kontrolują inny CDPW posiadający zezwolenie w innym państwie członkowskim.

7. Konsultacje, o których mowa w ust. 6, obejmują następujące kwestie:
- a) odpowiedniość akcjonariuszy i osób, o których mowa w art. 27 ust. 6, oraz reputacja i doświadczenie osób, które faktycznie kierują działalnością CDPW i o których mowa w art. 27 ust. 1 i 4, w każdym przypadku, gdy ci akcjonariusze i te osoby są wspólni dla danego CDPW i CDPW posiadającego zezwolenie w innym państwie członkowskim;
 - b) ewentualny wpływ związków, o których mowa w ust. 6 lit. a), b) oraz c), pomiędzy CDPW posiadającym zezwolenie w innym państwie członkowskim a CDPW będącym wnioskodawcą na zdolność tego ostatniego CDPW do spełnienia wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu.
8. W ciągu sześciu miesięcy od złożenia kompletnego wniosku właściwy organ informuje CDPW będący wnioskodawcą, w formie pisemnej decyzji zawierającej pełne uzasadnienie, o udzieleniu bądź nieudzieleniu zezwolenia.
9. EUNGiPW opracowuje, w ścisłej współpracy z członkami ESBC, projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia informacji, które CDPW będący wnioskodawcą musi przedstawić właściwemu organowi we wniosku o udzielenie zezwolenia.

EUNGiPW przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie do dnia 18 czerwca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

10. EUNGiPW opracowuje, w ścisłej współpracy z członkami ESBC, projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ustanowienia standardowych formularzy, szablonów i procedur na potrzeby wniosków o udzielenie zezwolenia.

EUNGiPW przedstawi Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych w terminie do dnia 18 czerwca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 18

Skutki prawne zezwolenia

1. Działalność CDPW posiadającego zezwolenie ogranicza się do świadczenia usług objętych tym zezwoleniem lub notyfikowanych zgodnie z art. 19 ust. 8.
2. Systemy rozrachunku papierów wartościowych mogą być prowadzone wyłącznie przez CDPW posiadające zezwolenie, w tym przez banki centralne działające w charakterze CDPW.
3. CDPW posiadający zezwolenie może posiadać udział kapitałowy tylko w osobie prawnej, której działalność ogranicza się do świadczenia usług wymienionych w sekcjach A i B załącznika, chyba że taki udział został zatwierdzony przez właściwy organ przy uzasadnieniu, że nie zwiększa on znacząco profilu ryzyka danego CDPW.
4. EUNGiPW opracowuje, w ścisłej współpracy z członkami ESBC, projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia kryteriów uwzględnianych przez właściwe organy na potrzeby zatwierdzania udziału kapitałowego CDPW w osobach prawnych innych niż osoby świadczące usługi wymienione w sekcjach A i B załącznika. Kryteria takie mogą obejmować kwestię, czy usługi świadczone przez daną osobę prawną mają charakter uzupełniający względem usług świadczonych przez CDPW; mogą też obejmować zakres ekspozycji CDPW wobec zobowiązań wynikających z takiego udziału.

EUNGiPW przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie do dnia 18 czerwca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 19

Rozszerzenie zakresu działalności i usług oraz zlecenie ich na zasadzie outsourcingu

1. CDPW posiadający zezwolenie przedkłada właściwemu organowi państwa członkowskiego pochodzenia wniosek o udzielenie zezwolenia w każdym przypadku, gdy zamierza zlecić osobie trzeciej wykonywanie usługi podstawowej na zasadzie outsourcingu zgodnie z art. 30 lub rozszerzyć zakres swojej działalności o co najmniej jedną z następujących usług:

- a) dodatkowe usługi podstawowe wymienione w sekcji A załącznika nieobjęte pierwotnym zezwoleniem;
 - b) usługi pomocnicze dopuszczone na mocy sekcji B załącznika, ale w niej wyraźnie niewymienione, nieobjęte pierwotnym zezwoleniem;
 - c) prowadzenie innego systemu rozrachunku papierów wartościowych;
 - d) rozrachunek pieniężny wszystkich lub niektórych transakcji przeprowadzanych w ramach swojego systemu rozrachunku papierów wartościowych w księgach innego agenta rozrachunkowego;
 - e) ustanowienie połączenia interoperacyjnego, w tym połączeń z CDPW z państw trzecich.
2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, jest udzielane zgodnie z procedurą określoną w art. 17.

Właściwy organ powiadamia CDPW będący wnioskodawcą o udzieleniu bądź nieudzieleniu zezwolenia w terminie trzech miesięcy od złożenia kompletnego wniosku.

3. CDPW z siedzibą w Unii, które zamierzają ustanowić połączenie interoperacyjne, składają do swoich odpowiednich właściwych organów wnioski o udzielenie zezwolenia zgodnie z wymogami ust. 1 lit. e). Wspomniane organy konsultują się ze sobą w sprawie zatwierdzenia połączenia operacyjnego CDPW. W przypadku rozbieżnych decyzji i o ile zostało to uzgodnione przez oba właściwe organy, sprawę można skierować do EUNGiPW, który może podjąć działania zgodnie z uprawnieniami przyznanymi mu na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

4. Organy, o których mowa w ust. 3, odmawiają zatwierdzenia połączenia tylko wówczas, gdy takie połączenie interoperacyjne CDPW zagrażałoby sprawnemu i uporządkowanemu funkcjonowaniu rynków finansowych lub stwarzało ryzyko systemowe.

5. Połączenia interoperacyjne CDPW, które zlecają wykonanie niektórych swoich usług – związanych z tymi połączeniami interoperacyjnymi – na zasadzie outsourcingu podmiotowi publicznemu zgodnie z art. 30 ust. 5, i połączenia interoperacyjne CDPW, do których nie odnosi się ust. 1 lit. e), nie podlegają udzieleniu zezwolenia na mocy tej litery, są jednakże notyfikowane właściwym organom i odpowiednim organom dla danych CDPW przed ich realizacją, w drodze przedstawienia wszystkich stosownych informacji, które pozwalają tym organom ocenić zgodność z wymogami przewidzianymi w art. 48.

6. CDPW mający siedzibę i posiadający zezwolenie w Unii może utrzymywać lub ustanowić połączenie z CDPW z państw trzecich, zgodnie z warunkami i procedurami przewidzianymi w niniejszym artykule. W przypadku ustanowienia połączeń z CDPW z państw trzecich informacje przedstawiane przez CDPW będący wnioskodawcą pozwalają właściwemu organowi ocenić, czy połączenia takie spełniają wymogi określone w art. 48 lub wymogi równoważne wymogom przewidzianym w art. 48.

7. Właściwy organ CDPW będącego wnioskodawcą nakłada na CDPW obowiązek zerwania połączenia interoperacyjnego CDPW, które zostało notyfikowane, w przypadku gdy połączenie takie nie spełnia wymogów przewidzianych w art. 48, a tym samym zagrażałoby sprawnemu i uporządkowanemu funkcjonowaniu rynków finansowych lub stwarzało ryzyko systemowe. Jeżeli właściwy organ nakłada na CDPW obowiązek zerwania połączenia interoperacyjnego CDPW stosuje on procedurę przewidzianą w art. 20 ust. 2 i 3.

8. Dodatkowe usługi pomocnicze wyraźnie wymienione w sekcji B załącznika nie podlegają udzieleniu zezwolenia, są jednakże notyfikowane właściwemu organowi przed ich wykonaniem.

Artykuł 20

Cofnięcie zezwolenia

1. Bez uszczerbku dla ewentualnych działań lub środków naprawczych na mocy tytułu V właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia cofa mu zezwolenie w każdym z następujących przypadków, gdy CDPW:

- a) nie wykorzystał zezwolenia w ciągu 12 miesięcy, jednoznacznie zrzeka się zezwolenia lub też w ciągu ostatnich sześciu miesięcy nie świadczył żadnych usług ani nie prowadził żadnej działalności;
- b) uzyskał zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub w jakikolwiek inny sposób sprzeczny z prawem;
- c) nie spełnia już warunków, na podstawie których zezwolenie zostało udzielone, i nie podjął w ustalonym terminie działań naprawczych, których zażądał właściwy organ;
- d) poważnie lub systematycznie narusza wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu lub, w stosownych przypadkach, dyrektywie 2014/65/UE lub rozporządzeniu (UE) nr 600/2014.

2. Natychmiast po tym, jak dowie się o wystąpieniu jednej z okoliczności, o których mowa w ust. 1, właściwy organ konsultuje się z odpowiednimi organami, oraz, w stosownych przypadkach, z organem, o którym mowa w art. 67 dyrektywy 2014/65/UE, w sprawie konieczności cofnięcia zezwolenia.

3. EUNGiPW i każdy odpowiedni organ oraz, w stosownych przypadkach, organ, o którym mowa w art. 67 dyrektywy 2014/65/UE, mogą w dowolnym momencie zwrócić się do właściwego organu państwa członkowskiego pochodzenia o zbadanie, czy dany CDPW nadal spełnia warunki, na podstawie których zostało udzielone zezwolenie.

4. Właściwy organ może ograniczyć cofnięcie zezwolenia do określonej usługi, rodzaju działalności lub określonego instrumentu finansowego.

5. CDPW ustanawia, wdraża i utrzymuje odpowiednią procedurę zapewniającą terminowy i uporządkowany rozrachunek i transfer aktywów klientów i uczestników do innego CDPW w przypadku cofnięcia zezwolenia, o którym mowa w ust. 1.

Artykuł 21

Rejestr CDPW

1. Decyzje podjęte przez właściwe organy na mocy art. 16, 19 i 20 są niezwłocznie komunikowane EUNGiPW.
2. Banki centralne bez zbędnej zwłoki informują EUNGiPW o każdym systemie rozrachunku papierów wartościowych, który prowadzą.

3. Nazwa każdego CDPW, który działa zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i który uzyskał zezwolenie lub został uznany zgodnie z art. 16, 19 lub 25, jest wpisywana do rejestru, wraz z informacją o usługach oraz, w stosownych przypadkach, kategoriach instrumentów finansowych, dla których CDPW uzyskał zezwolenie. Rejestr ten obejmuje oddziały prowadzone przez CDPW w innych państwach członkowskich, połączenia operacyjne CDPW i informacje wymagane na mocy art. 31, w przypadku gdy państwa członkowskie skorzystały z możliwości przewidzianej w tym artykule. EUNGiPW udostępnia rejestr na swojej specjalnej stronie internetowej i stale go aktualizuje.

Sekcja 3

Nadzór nad CDPW

Artykuł 22

Przegląd i ocena

1. Przynajmniej raz w roku właściwy organ dokonuje przeglądu uzgodnień, strategii, procesów i mechanizmów wdrożonych przez CDPW na potrzeby przestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia oraz dokonuje oceny ryzyk, na jakie jest lub może być narażony dany CDPW lub które ten CDPW może stwarzać dla sprawnego funkcjonowania rynków papierów wartościowych.

2. Właściwy organ nakłada na CDPW wymóg przedłożenia właściwym organom odpowiedniego planu naprawy zapewniającego ciągłość jego najważniejszych operacji.

3. Właściwy organ zapewnia sporządzenie i stosowanie odpowiedniego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla każdego CDPW, aby zapewnić ciągłość przynajmniej jego podstawowych funkcji, z uwzględnieniem wielkości, znaczenia systemowego, charakteru, skali i stopnia złożoności działalności danego CDPW oraz ewentualnego stosownego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji sporządzonego zgodnie z dyrektywą 2014/59/UE.

4. Właściwy organ ustala częstotliwość i stopień szczegółowości przeglądu i oceny, o których mowa w ust. 1, uwzględniając wielkość, znaczenie systemowe, charakter, skalę i stopień złożoności działalności danego CDPW. Przegląd i ocena podlegają aktualizacji przynajmniej raz w roku.

5. Właściwy organ zapewnia, by CDPW był poddawany kontrolom na miejscu.

6. Dokonując przeglądu i oceny, o których mowa w ust. 1, właściwy organ konsultuje się na wczesnym etapie z odpowiednimi organami, w szczególności w sprawie działania systemów rozrachunku papierów wartościowych prowadzonych przez CDPW, oraz, w stosownych przypadkach, z organem, o którym mowa w art. 67 dyrektywy 2014/65/UE.

7. Właściwy organ regularnie, a co najmniej raz w roku, informuje odpowiednie organy, oraz, w stosownych przypadkach, organ, o którym mowa w art. 67 dyrektywy 2014/65/UE, o wynikach – w tym o ewentualnych działaniach naprawczych lub sankcjach – przeglądu i oceny, o których mowa w ust. 1.

8. Dokonując przeglądu i oceny, o których mowa w ust. 1, właściwe organy odpowiedzialne za nadzór nad CDPW, które utrzymują rodzaje relacji, o których mowa w art. 17 ust. 6 lit. a), b) i c), przekazują sobie wzajemnie wszelkie istotne informacje, które mogą ułatwić im wykonywanie zadań.

9. Właściwy organ żąda od CDPW niespełniającego wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu, aby na wczesnym etapie podjął działania lub kroki konieczne w celu naprawienia tej sytuacji.

10. EUNGiPW opracowuje, w ścisłej współpracy z członkami ESBC, projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia następujących elementów:

- a) informacji dostarczanych przez CDPW właściwemu organowi na potrzeby przeglądu i oceny, o którym mowa w ust. 1;
- b) informacji przekazywanych przez właściwy organ odpowiednim organom, o których mowa w ust. 7;
- c) informacji przekazywanych sobie wzajemnie przez właściwe organy, o których mowa w ust. 8.

EUNGiPW przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie do dnia 18 czerwca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

11. EUNGiPW opracowuje, w ścisłej współpracy z członkami ESBC, projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ustanowienia standardowych formularzy, szablonów i procedur dotyczących przekazywania informacji, o których mowa w ust. 10 akapit pierwszy.

EUNGiPW przedstawi Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych w terminie do dnia 18 czerwca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Sekcja 4

Świadczenie usług w innym państwie członkowskim

Artykuł 23

Swoboda świadczenia usług w innym państwie członkowskim

1. CDPW posiadający zezwolenie może świadczyć usługi określone w załączniku na terytorium Unii, w tym poprzez utworzenie oddziału, pod warunkiem że dane usługi są objęte zezwoleniem.

2. CDPW posiadający zezwolenie, który zamierza świadczyć usługi podstawowe, o których mowa w sekcji A pkt 1 i 2 załącznika, w odniesieniu do instrumentów finansowych ustanowionych na mocy przepisów innego państwa członkowskiego, o których mowa w art. 49 ust. 1, lub który zamierza utworzyć oddział w innym państwie członkowskim, podlega procedurze określonej w ust. 3–7.

3. Każdy CDPW, który chciałby świadczyć usługi, o których mowa w ust. 2, na terytorium innego państwa członkowskiego po raz pierwszy lub zmienić zakres takich świadczonych usług, przekazuje następujące informacje właściwemu organowi państwa członkowskiego pochodzenia:

- a) państwo członkowskie, w którym dany CDPW zamierza prowadzić działalność;
- b) plan działalności, określający w szczególności usługi, które CDPW zamierza świadczyć;
- c) walutę lub waluty, które dany CDPW zamierza stosować;
- d) w przypadku gdy chodzi o oddział – strukturę organizacyjną oddziału oraz imiona i nazwiska osób odpowiedzialnych za zarządzanie tym oddziałem;

e) w stosownych przypadkach, ocenę środków, jakie CDPW zamierza podjąć, aby umożliwić swoim użytkownikom przestrzeganie przepisów krajowych, o których mowa w art. 49 ust. 1.

4. W terminie trzech miesięcy od otrzymania informacji, o których mowa w ust. 3, właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia przekazuje te informacje właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego, chyba że, wzięwszy pod uwagę usługi, które mają być świadczone, ma podstawy do zakwestionowania adekwatności struktury administracyjnej lub sytuacji finansowej CDPW chcącego świadczyć swoje usługi w przyjmującym państwie członkowskim.

Właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego niezwłocznie informuje odpowiednie organy tego państwa członkowskiego o wszelkich informacjach otrzymanych na mocy akapitu pierwszego.

5. W przypadku gdy właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia postanowi zgodnie z ust. 4 nie przekazywać wszystkich informacji, o których mowa w ust. 3, właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego, przedstawia on zainteresowanemu CDPW uzasadnienie odmowy w ciągu trzech miesięcy od otrzymania wszystkich informacji oraz informuje właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego o swojej decyzji w związku z ust. 6 lit. a). W przypadku gdy informacja zostaje przekazana w odpowiedzi na taki wniosek, właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego nie wydaje zawiadomienia, o którym mowa w ust. 6 lit. a).

6. CDPW może rozpocząć świadczenie usług, o których mowa w ust. 2, w przyjmującym państwie członkowskim pod następującymi warunkami:

a) CDPW otrzymał zawiadomienie od właściwego organu przyjmującego państwa członkowskiego, w którym organ ten potwierdza otrzymanie informacji, o których mowa w ust. 4, oraz, w stosownych przypadkach, zatwierdza ocenę, o której mowa w ust. 3 lit. e);

b) w przypadku nieotrzymania zawiadomienia – po upływie trzech miesięcy od daty przekazania informacji, o których mowa w ust. 4.

7. W przypadku wprowadzenia zmiany do którejkolwiek z informacji przekazanych zgodnie z ust. 3 CDPW kieruje pisemne powiadomienie o takiej zmianie do właściwego organu państwa członkowskiego pochodzenia co najmniej jeden miesiąc przed jej dokonaniem. Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia niezwłocznie powiadamia o tych zmianach również właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego.

Artykuł 24

Współpraca między organami państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego oraz wzajemna ocena

1. W przypadku gdy CDPW posiadający zezwolenie w jednym z państw członkowskich utworzył oddział w innym państwie członkowskim, właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia i właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego ściśle współpracują w wykonywaniu swych obowiązków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, w szczególności w momencie przeprowadzania w tym oddziale kontroli na miejscu. Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia i właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego mogą, wykonując swoje obowiązki, prowadzić kontrole na miejscu w tym oddziale po poinformowaniu właściwego organu, odpowiednio, przyjmującego państwa członkowskiego lub państwa członkowskiego pochodzenia.

2. Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia lub przyjmującego państwa członkowskiego mogą żądać od CDPW świadczących usługi zgodnie z art. 23, aby przekazywały im one okresowo sprawozdania z działalności prowadzonej w tych przyjmujących państwach członkowskich, również do celów gromadzenia statystyk. Na wniosek właściwego organu państwa członkowskiego pochodzenia właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego przekazuje te sprawozdania okresowe właściwemu organowi państwa członkowskiego pochodzenia.

3. Na wniosek właściwego organu przyjmującego państwa członkowskiego i bezzwłocznie właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia CDPW informuje o tożsamości emitentów i uczestników systemów rozrachunku papierów wartościowych prowadzonych przez CDPW, który świadczy usługi w tym przyjmującym państwie członkowskim, oraz przekazuje wszelkie inne istotne informacje dotyczące działalności tego CDPW w przyjmującym państwie członkowskim.

4. Jeżeli w świetle sytuacji na rynkach papierów wartościowych w przyjmującym państwie członkowskim działalność CDPW nabrała istotnej wagi dla funkcjonowania rynków papierów wartościowych i ochrony inwestorów w tym przyjmującym państwie członkowskim, właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego oraz odpowiednie organy państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego dokonują uzgodnień o współpracy na potrzeby nadzoru nad działalnością tego CDPW w przyjmującym państwie członkowskim.

W przypadku gdy CDPW nabrał istotnej wagi dla funkcjonowania rynków papierów wartościowych i ochrony inwestorów w więcej niż jednym przyjmującym państwie członkowskim, państwo członkowskiego pochodzenia może postanowić, że takie uzgodnienia o współpracy będą obejmowały kolegia organów nadzoru.

5. Jeżeli właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego ma jasne i weryfikowalne podstawy, by sądzić, że CDPW świadczący usługi na jego terytorium zgodnie z art. 23 narusza obowiązki wynikające z przepisów niniejszego rozporządzenia, przekazuje te ustalenia właściwemu organowi państwa członkowskiego pochodzenia i EUNGiPW.

Jeżeli mimo środków podjętych przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia lub z uwagi na to, że środki te okazały się nieodpowiednie, CDPW nadal narusza obowiązki wynikające z przepisów niniejszego rozporządzenia, właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego, po poinformowaniu właściwego organu państwa członkowskiego pochodzenia, podejmuje wszystkie stosowne środki niezbędne do zapewnienia przestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia na terytorium przyjmującego państwa członkowskiego. O takich środkach informuje się bezzwłocznie EUNGiPW.

Właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego i państwa członkowskiego pochodzenia mogą skierować daną sprawę do EUNGiPW, który może podjąć działania zgodnie z uprawnieniami przyznanymi mu na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

6. Bez uszczerbku dla art. 30 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, EUNGiPW – po skonsultowaniu się z członkami ESBC – organizuje oraz przeprowadza co najmniej raz na trzy lata wzajemną ocenę nadzoru nad CDPW korzystającymi ze swobody świadczenia usług w innym państwie członkowskim zgodnie z art. 23 lub uczestniczącymi w połączeniu interoperacyjnym.

W kontekście wzajemnej oceny, o której mowa w akapicie pierwszym, EUNGiPW zwraca się, w stosownych przypadkach, z prośbą o opinię lub poradę do Grupy Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych, o której mowa w art. 37 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

7. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 67 aktów delegowanych dotyczących środków służących ustanowieniu kryteriów, na podstawie których działalność CDPW w przyjmującym państwie członkowskim można uznać za mającą istotną wagę dla funkcjonowania rynków papierów wartościowych i ochrony inwestorów w tym przyjmującym państwie członkowskim.

8. EUNGiPW opracowuje, w ścisłej współpracy z członkami ESBC, projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ustanowienia standardowych formularzy, szablonów i procedur na potrzeby współpracy, o której mowa w ust. 1, 3 i 5.

EUNGiPW przedstawi Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych w terminie do dnia 18 czerwca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Sekcja 5

Stosunki z państwami trzecimi

Artykuł 25

Państwa trzecie

1. CDPW z państwa trzeciego może świadczyć usługi określone w załączniku na terytorium Unii, w tym poprzez utworzenie oddziału.
2. Niezależnie od ust. 1 CDPW z państwa trzeciego, który zamierza świadczyć usługi określone w sekcji A pkt 1 i 2 załącznika, w odniesieniu do instrumentów finansowych ustanowionych na mocy przepisów państwa członkowskiego, o których mowa w art. 49 ust. 1 akapit drugi, lub który zamierza utworzyć oddział w państwie członkowskim, podlega procedurze określonej w ust. 4–11 niniejszego artykułu.
3. CDPW mający siedzibę i posiadający zezwolenie w Unii może utrzymywać lub ustanowić połączenie operacyjne z CDPW z państwa trzeciego zgodnie z art. 48.
4. Po skonsultowaniu się z organami, o których mowa w ust. 5, EUNGiPW może uznać CDPW z państwa trzeciego, który złożył wniosek o uznanie do celów świadczenia usług, o których mowa w ust. 2, jeżeli spełnione są następujące warunki:
 - a) Komisja przyjęła decyzję zgodnie z ust. 9;
 - b) CDPW z państwa trzeciego podlega skutecznym procedurom w zakresie zezwoleń, nadzoru i dozoru lub – jeżeli system rozrachunku papierów wartościowych jest prowadzony przez bank centralny – dozoru, zapewniającym pełną zgodność z wymogami ostrożnościowymi mającymi zastosowanie w tym państwie trzecim;
 - c) pomiędzy EUNGiPW a organami odpowiedzialnymi w tym państwie trzecim (odpowiedzialne organy państwa trzeciego) zostały zawarte uzgodnienia o współpracy zgodnie z ust. 10;
 - d) w stosownych przypadkach, CDPW z państwa trzeciego podejmuje konieczne środki, aby umożliwić swoim użytkownikom przestrzeganie stosownych przepisów krajowych państwa członkowskiego, w którym CDPW z państwa trzeciego zamierza świadczyć usługi CDPW, w tym przepisów, o których mowa w art. 49 ust. 1 akapit drugi, a odpowiedni charakter tych środków został potwierdzony przez właściwe organy państwa członkowskiego, w którym CDPW z państwa trzeciego zamierza świadczyć usługi CDPW.
5. Oceniając, czy spełnione zostały warunki określone w ust. 4, EUNGiPW konsultuje się z:
 - a) właściwymi organami państw członkowskich, w których CDPW z państwa trzeciego zamierza świadczyć usługi CDPW, w szczególności w sprawie sposobu, w jaki dany CDPW z państwa trzeciego zamierza spełnić wymóg, o którym mowa w ust. 4 lit. d);
 - b) odpowiednimi organami;
 - c) odpowiedzialnymi organami państwa trzeciego odpowiedzialnymi za udzielanie zezwoleń CDPW, a także za nadzór i dozór nad nimi.

6. CDPW z państwa trzeciego, o którym mowa w ust. 2, składa wniosek o uznanie do EUNGiPW.

CDPW będący wnioskodawcą przekazuje EUNGiPW wszystkie informacje uważane za niezbędne do jego uznania. W ciągu 30 dni pracy od otrzymania wniosku EUNGiPW sprawdza kompletność wniosku. Jeżeli wniosek nie jest kompletny, EUNGiPW określa termin przekazania dodatkowych informacji przez CDPW będący wnioskodawcą.

Właściwe organy państw członkowskich, w których CDPW z państwa trzeciego zamierza świadczyć usługi CDPW, ocenia zgodność tego CDPW z państwa trzeciego z przepisami, o których mowa w ust. 4 lit. d), i w terminie trzech miesięcy od otrzymania wszystkich niezbędnych informacji od EUNGiPW informuje ten Urząd – w drodze decyzji zawierającej pełne uzasadnienie – czy taka zgodność ma miejsce.

Decyzja w sprawie uznania opiera się na kryteriach określonych w ust. 4.

W ciągu sześciu miesięcy od złożenia kompletnego wniosku EUNGiPW informuje CDPW będący wnioskodawcą, w formie pisemnej decyzji zawierającej pełne uzasadnienie, o jego uznaniu bądź odmowie uznania.

7. W ścisłej współpracy z EUNGiPW właściwe organy państw członkowskich, w których CDPW z państwa trzeciego – należycie uznany na podstawie ust. 4 – świadczy usługi CDPW, mogą zwrócić się do odpowiedzialnych organów państwa trzeciego o:

- a) przekazywanie im okresowo sprawozdań na temat działalności danego CDPW z państwa trzeciego prowadzonej w tych przyjmujących państwach członkowskich, również do celów gromadzenia statystyk;
- b) informowanie, w odpowiednim terminie, o tożsamości emitentów i uczestników systemów rozrachunku papierów wartościowych prowadzonych przez CDPW z państwa trzeciego, który świadczy usługi w tym przyjmującym państwie członkowskim, oraz o przekazywanie wszelkich innych istotnych informacji dotyczących działalności tego CDPW z państwa trzeciego w przyjmującym państwie członkowskim.

8. W przypadku gdy dany CDPW z państwa trzeciego rozszerza w Unii zakres swoich usług w ramach procedury określonej w ust. 4, 5 oraz 6, EUNGiPW, konsultując się z organami, o których mowa w ust. 5, weryfikuje uznanie tego CDPW z państwa trzeciego.

EUNGiPW cofa uznanie tego CDPW, jeżeli nie spełnia on już warunków określonych w ust. 4 lub w okolicznościach, o których mowa w art. 20.

9. Komisja może przyjąć akty wykonawcze w celu ustalenia, że ramy prawne i nadzorcze państwa trzeciego zapewniają, że CDPW, które uzyskały zezwolenie w tym państwie trzecim, spełniają prawnie wiążące wymogi, które faktycznie są równoważne wymogom określonym w niniejszym rozporządzeniu, oraz że te CDPW podlegają skutecznemu ciągłemu nadzorowi, dozorowi i egzekwowaniu przepisów w tym państwie trzecim, jak również że ramy prawne tego państwa trzeciego zapewniają skuteczny równoważny system uznawania CDPW posiadających zezwolenie na mocy przepisów prawnych państw trzecich. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 68 ust. 2.

Dokonując ustalenia, o którym mowa w akapicie pierwszym, Komisja może również rozważyć, czy te ramy prawne i nadzorcze państwa trzeciego odzwierciedlają uzgodnione na szczeblu międzynarodowym standardy CPSS–IOSCO w zakresie, w jakim te ostatnie nie są sprzeczne z wymogami określonymi w niniejszym rozporządzeniu.

10. Zgodnie z art. 33 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 EUNGiPW zawiera uzgodnienia o współpracy z odpowiedzialnymi organami państw trzecich, których ramy prawne i nadzorcze uznano za równoważne z niniejszym rozporządzeniem zgodnie z ust. 9. Uzgodnienia takie określają co najmniej:

- a) mechanizm wymiany informacji między EUNGiPW, właściwymi organami przyjmującego państwa członkowskiego i odpowiedzialnymi organami państwa trzeciego, w tym dostęp do wszystkich informacji dotyczących CDPW posiadających zezwolenie w państwach trzecich, których żąda EUNGiPW, w szczególności dostęp do informacji w przypadkach, o których mowa w ust. 7;
- b) mechanizm szybkiego powiadamiania EUNGiPW, w przypadku gdy odpowiedzialny organ państwa trzeciego uważa, że nadzorowany przez niego CDPW narusza warunki udzielonego mu zezwolenia lub inne mające do niego zastosowanie przepisy;
- c) procedury dotyczące koordynacji działalności nadzorczej, w tym, w stosownych przypadkach, kontroli na miejscu.

Jeżeli uzgodnienie o współpracy przewiduje przekazywanie danych osobowych przez państwo członkowskie, dane te muszą być przekazywane zgodnie z przepisami dyrektywy 95/46/WE, a jeżeli uzgodnienie o współpracy przewiduje przekazywanie danych osobowych przez EUNGiPW, dane te muszą być przekazywane zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 45/2001.

11. W przypadku gdy CDPW z państwa trzeciego został uznany zgodnie z ust. 4–8, może on świadczyć usługi określone w załączniku na terytorium Unii, w tym poprzez utworzenie oddziału.

12. EUNGiPW opracowuje, w ścisłej współpracy z członkami ESBC, projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia informacji, które CDPW będący wnioskodawcą przedstawia EUNGiPW we wniosku o uznanie na mocy ust. 6.

EUNGiPW przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie do dnia 18 czerwca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

ROZDZIAŁ II

Wymogi obowiązujące CDPW

Sekcja 1

Wymogi organizacyjne

Artykuł 26

Przepisy ogólne

1. CDPW musi posiadać solidne zasady zarządzania obejmujące jasną strukturę organizacyjną z dokładnie określonymi, przejrzystymi i spójnymi obszarami odpowiedzialności, skuteczne procedury służące rozpoznawaniu ryzyk, na które jest lub może być narażony CDPW, zarządzaniu tymi ryzykami, ich monitorowaniu i zgłaszaniu, a także odpowiednie polityki wynagrodzeń i mechanizmy kontroli wewnętrznej, w tym należyte procedury administracyjne i procedury dotyczące rachunkowości.

2. CDPW przyjmuje strategie i procedury dostatecznie skuteczne, aby zapewnić przestrzeganie przepisów niniejszego rozporządzenia, w tym przestrzeganie wszystkich tych przepisów przez kierownictwo CDPW i jego pracowników.

3. CDPW wprowadza i stosuje skuteczne, określone w formie pisemnej uzgodnienia organizacyjno-administracyjne służące identyfikowaniu wszelkich potencjalnych wewnętrznych konfliktów interesów i zarządzania tymi konfliktami, występujących pomiędzy CDPW, w tym jego kierownictwem, pracownikami, członkami organu zarządzającego lub wszelkimi osobami bezpośrednio lub pośrednio powiązаныmi z nimi, a jego uczestnikami lub ich klientami. CDPW wprowadza odpowiednie procedury rozstrzygnięcia konfliktów interesów i stosuje je w przypadku ich wystąpienia.
4. CDPW podaje do wiadomości publicznej zasady zarządzania oraz przepisy regulujące działalność CDPW.
5. CDPW posiada odpowiednie procedury zgłaszania przez pracowników potencjalnych naruszeń niniejszego rozporządzenia wewnątrz, za pośrednictwem specjalnego mechanizmu.
6. CDPW podlega regularnym i niezależnym kontrolom. Wyniki tych kontroli przekazywane są organowi zarządzającemu i udostępniane właściwemu organowi oraz – w stosownych przypadkach z uwzględnieniem potencjalnych konfliktów interesu między członkami komitetu użytkowników a CDPW – komitetowi użytkowników.
7. W przypadku gdy CDPW jest częścią grupy przedsiębiorstw obejmującej inne CDPW lub instytucje kredytowe, o których mowa w tytule IV, przyjmuje szczegółowe strategie i procedury określające, w jaki sposób wymogi określone w niniejszym artykule mają zastosowanie do grupy oraz do poszczególnych podmiotów wchodzących w skład tej grupy.
8. EUNGiPW opracowuje, w ścisłej współpracy z członkami ESBC, projekty regulacyjnych standardów technicznych określających na poziomie CDPW oraz na poziomie grupy, o którym mowa w ust. 7:
 - a) narzędzia monitorowania ryzyk CDPW, o których mowa w ust. 1;
 - b) zakres odpowiedzialności kluczowego personelu w odniesieniu do ryzyk CDPW, o których mowa w ust. 1;
 - c) potencjalne konflikty interesów, o których mowa w ust. 3;
 - d) metody kontroli, o których mowa w ust. 6; oraz
 - e) okoliczności, w których stosowne byłoby – z uwzględnieniem potencjalnych konfliktów interesu między członkami komitetu użytkowników a CDPW – przekazanie komitetowi użytkowników ustaleń z kontroli zgodnie z ust. 6.

EUNGiPW przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie do dnia 18 czerwca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 27

Kadra kierownicza wyższego szczebla, organ zarządzający i akcjonariusze

1. Kadra kierownicza wyższego szczebla w CDPW cieszy się wystarczająco dobrą opinią i posiada dostateczne doświadczenie, aby zapewnić należyte i ostrożne zarządzanie CDPW.
2. CDPW posiada organ zarządzający, a co najmniej jedna trzecia i nie mniej niż dwóch członków jego składu jest niezależnych.
3. Wynagrodzenie niezależnych i innych niewykonawczych członków organu zarządzającego nie jest powiązane z wynikami działalności CDPW.

4. W skład organu zarządzającego wchodzi odpowiedni członek cieszący się wystarczająco dobrą opinią i reprezentujący odpowiednią kombinację kompetencji, doświadczenia oraz znajomości podmiotu i rynku. Niewykonawczy członek organu zarządzającego podejmuje decyzję w sprawie wartości docelowej reprezentacji niedostatecznie reprezentowanej płci w organie zarządzającym i przygotowuje politykę dotyczącą sposobu zwiększenia liczby osób niedostatecznie reprezentowanej płci w organie zarządzającym, tak aby osiągnąć tę wartość docelową. Wartość docelową, politykę i jej realizację podaje się do wiadomości publicznej.

5. CDPW wyraźnie określa zadania i zakres odpowiedzialności organu zarządzającego zgodnie ze stosownymi przepisami prawa krajowego. CDPW, na żądanie, udostępnia właściwemu organowi i audytorowi protokoły posiedzeń organu zarządzającego.

6. Akcjonariusze CDPW i osoby, które są w stanie sprawować, bezpośrednio lub pośrednio, kontrolę nad zarządzaniem CDPW, są osobami odpowiednimi do zapewnienia należytego i ostrożnego zarządzania CDPW.

7. CDPW ma obowiązek:

- a) dostarczać właściwemu organowi oraz podawać do publicznej wiadomości informacje dotyczące struktury własnościowej CDPW, a w szczególności tożsamości i wielkości udziałów wszelkich stron będących w stanie sprawować kontrolę nad działalnością CDPW;
- b) powiadamiać swój właściwy organ o ewentualnych decyzjach w sprawie przeniesienia praw własności, które prowadzą do zmian w kręgu osób sprawujących kontrolę nad działalnością CDPW, i ubiegać się o zatwierdzenie tych decyzji przez ten organ. Po zatwierdzeniu przez właściwy organ, CDPW podaje do wiadomości fakt przeniesienia praw własności.

Każda osoba fizyczna lub prawna niezwłocznie informuje CDPW i jego właściwy organ o decyzji o nabyciu lub zbyciu swoich praw własności, które prowadzą do zmian w kręgu osób sprawujących kontrolę nad działalnością danego CDPW.

8. W terminie 60 dni pracy od otrzymania informacji, o których mowa w ust. 7, właściwy organ podejmuje decyzję w sprawie proponowanych zmian dotyczących kontroli nad CDPW. Właściwy organ odmawia zatwierdzenia proponowanych zmian dotyczących kontroli nad CDPW, jeżeli istnieją obiektywne i weryfikowalne podstawy, by sądzić, że stanowiłyby one zagrożenie dla należytego i ostrożnego zarządzania CDPW lub zdolności CDPW do przestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 28

Komitet użytkowników

1. Dla każdego prowadzonego przez siebie systemu rozrachunku papierów wartościowych CDPW ustanawia komitet użytkowników, w którego skład wchodzi przedstawiciele emitentów i uczestników tych systemów rozrachunku papierów wartościowych. Opinie komitetu użytkowników są niezależne od bezpośredniego wpływu kierownictwa CDPW.

2. CDPW określa w sposób niedyskryminacyjny kompetencje każdego ustanowionego komitetu użytkowników, zasady zarządzania konieczne do zapewnienia jego niezależności, procedury operacyjne, a także kryteria przyjmowania i mechanizm wyboru członków komitetu. Zasady zarządzania są podawane do wiadomości publicznej i zapewniają, by komitet użytkowników podlegał bezpośrednio organowi zarządzającemu i odbywał regularne posiedzenia.

3. Komitety użytkowników doradzają organowi zarządzającemu w sprawie najważniejszych uzgodnień, które mają wpływ na ich członków, w tym w sprawie kryteriów dopuszczania emitentów lub uczestników do ich odnośnych systemów rozrachunku papierów wartościowych oraz poziomu usług.

4. Komitety użytkowników mogą przedkładać organowi zarządzającemu niewiążące opinie zawierające szczegółowe uwagi dotyczące struktur opłat w CDPW.

5. Bez uszczerbku dla prawa właściwych organów do uzyskiwania należytych informacji, członków komitetu użytkowników obowiązuje poufność. W przypadku gdy przewodniczący komitetu użytkowników stwierdzi istnienie faktycznego bądź potencjalnego konfliktu interesów danego członka w odniesieniu do określonej kwestii, członek ten nie może w tej kwestii zagłosować.

6. CDPW bezzwłocznie informuje właściwy organ i komitet użytkowników o wszelkich decyzjach, w przypadku których organ zarządzający postanowi nie stosować się do opinii komitetu użytkowników. Komitet użytkowników może informować właściwy organ o wszelkich dziedzinach, w których jego zdaniem nie zastosowano się do opinii komitetu użytkowników.

Artykuł 29

Przechowywanie dokumentacji

1. Przez okres co najmniej dziesięciu lat CDPW przechowuje pełną dokumentację dotyczącą świadczonych usług i prowadzonej działalności, w tym usług pomocniczych, o których mowa w sekcjach B i C załącznika, tak aby umożliwić właściwemu organowi monitorowanie spełniania wymogów wynikających z niniejszego rozporządzenia.

2. Na wniosek właściwego organu i odpowiednich organów oraz wszelkich innych organów publicznych, które na mocy prawa unijnego lub prawa krajowego państwa członkowskiego pochodzenia, są uprawnione do żądania uzyskania dostępu do takiej dokumentacji, CDPW udostępnia dokumentację, o której mowa w ust. 1, na potrzeby wypełniania zadań tych organów.

3. EUNGiPW opracowuje, w ścisłej współpracy z członkami ESBC, projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu szczegółowego określenia dokumentacji, o której mowa w ust. 1 i którą należy przechowywać do celów monitorowania przestrzegania przez CDPW przepisów niniejszego rozporządzenia.

EUNGiPW przedstawi Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia do dnia 18 czerwca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

4. EUNGiPW opracowuje, w ścisłej współpracy z członkami ESBC, projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia formatu dokumentacji, o której mowa w ust. 1 i którą należy przechowywać do celów monitorowania przestrzegania przez CDPW przepisów niniejszego rozporządzenia.

EUNGiPW przedstawi Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych w terminie do dnia 18 czerwca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 30

Outsourcing

1. W przypadku gdy CDPW zleca osobie trzeciej wykonywanie usług lub działań na zasadzie outsourcingu, pozostaje on w pełni odpowiedzialny za wywiązywanie się z wszystkich swoich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia i musi stale spełniać następujące warunki:

- a) outsourcing nie prowadzi do przekazania odpowiedzialności;
- b) nie następuje zmiana relacji CDPW z jego uczestnikami lub emitentami ani jego zobowiązań wobec tych uczestników lub emitentów;
- c) nie następuje faktyczna zmiana warunków udzielenia zezwolenia CDPW;

- d) outsourcing nie uniemożliwia wykonywania funkcji nadzoru i dozoru, w tym dostępu na miejscu w celu uzyskania wszelkich odpowiednich informacji niezbędnych do pełnienia tych funkcji;
- e) outsourcing nie może prowadzić do pozbawienia CDPW systemów i środków kontroli niezbędnych do zarządzania ryzykami, na jakie jest narażony;
- f) w sposób ciągły CDPW zachowuje wiedzę specjalistyczną i zasoby niezbędne do oceny jakości świadczonych usług oraz zdolności organizacyjnej i adekwatności kapitałowej usługodawcy, a także na skuteczne nadzorowanie usług zleconych na zasadzie outsourcingu i zarządzanie ryzykami związanymi z outsourcingiem;
- g) CDPW ma bezpośredni dostęp do odpowiednich informacji dotyczących usług zleconych na zasadzie outsourcingu;
- h) usługodawca współpracuje z właściwym organem i odpowiednimi organami w związku z działaniami zleconymi na zasadzie outsourcingu;
- i) CDPW zapewnia spełnianie przez usługodawcę standardów określonych we właściwych przepisach dotyczących ochrony danych, które miałyby zastosowanie, gdyby odnośni usługodawcy mieli siedzibę w Unii. CDPW jest odpowiedzialny za zapewnienie określenia tych standardów w umowie zawieranej pomiędzy stronami oraz ich utrzymywania.

2. CDPW określa w pisemnej umowie prawa i obowiązki CDPW oraz prawa i obowiązki usługodawcy. Umowa outsourcingu musi przewidywać możliwość jej wypowiedzenia przez CDPW.

3. CDPW i usługodawca udostępniają na żądanie właściwemu organowi i odpowiednim organom wszelkie informacje niezbędne im do oceny tego, czy działania zlecone na zasadzie outsourcingu spełniają wymogi przewidziane w niniejszym rozporządzeniu.

4. Outsourcing usługi podstawowej wymaga uzyskania zezwolenia właściwego organu zgodnie z art. 19.

5. Przepisy ust. 1–4 nie mają zastosowania, gdy CDPW zleca część swoich usług lub działań na zasadzie outsourcingu podmiotowi publicznemu i gdy ten outsourcing podlega specjalnym ramom prawnym, regulacyjnym i operacyjnym, które zostały wspólnie uzgodnione i sformalizowane pomiędzy podmiotem publicznym a danym CDPW oraz zatwierdzone przez właściwe organy w oparciu o wymogi ustanowione w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 31

Usługi świadczone przez strony inne niż CDPW

1. Niezależnie od art. 30 oraz w przypadku gdy wymagają tego przepisy krajowe, osoba inna niż CDPW może być odpowiedzialna za dokonywanie zapisów księgowych w rachunkach papierów wartościowych prowadzonych przez CDPW.

2. Państwa członkowskie, które zgodnie z ust. 1 zezwalają stronom innym niż CDPW na świadczenie określonych usług podstawowych, o których mowa w sekcji A załącznika, określają w drodze przepisów krajowych wymogi, które będą miały w takim przypadku zastosowanie. Wymogi te obejmują przepisy niniejszego rozporządzenia mające zastosowanie zarówno do CDPW, jak i – w stosownych przypadkach – do drugiej zainteresowanej strony.

3. Państwa członkowskie, które zgodnie z ust. 1 zezwalają stronom innym niż CDPW na świadczenie niektórych usług podstawowych, o których mowa w sekcji A załącznika, przekazują EUNGiPW wszelkie stosowne informacje dotyczące świadczenia takich usług, łącznie ze swoimi odnośnymi przepisami krajowymi.

EUNGiPW wprowadza te informacje do rejestru CDPW, o którym mowa w art. 21.

S e k c j a 2

Zasady prowadzenia działalności

Artykuł 32

Przepisy ogólne

1. CDPW ma wyraźnie określone, możliwe do realizacji, cele, np. w obszarach minimalnych poziomów usług, oczekiwań odnośnie do zarządzania ryzykiem i priorytetów dotyczących działalności.
2. CDPW posiada przejrzyste zasady dotyczące rozpatrywania skarg.

Artykuł 33

Wymogi dotyczące uczestnictwa

1. Dla każdego prowadzonego przez siebie systemu rozrachunku papierów wartościowych CDPW posiada kryteria dotyczące uczestnictwa, które zapewniają sprawiedliwy i otwarty dostęp wszystkim osobom prawnym zamierzającym zostać uczestnikami i które są udostępniane publicznie. Kryteria te są przejrzyste, obiektywne i niedyskryminujące, tak aby zapewnić sprawiedliwy i otwarty dostęp do CDPW, z należyтым uwzględnieniem ryzyka dla stabilności finansowej oraz organizacji rynków. Kryteria ograniczające dostęp do CDPW są dozwolone wyłącznie w zakresie, w jakim ich celem jest uzasadniona kontrola konkretnego ryzyka, na jakie narażony jest CDPW.
2. CDPW rozpatruje wnioski o dostęp bezzwłocznie, udzielając odpowiedzi na wniosek najpóźniej w terminie jednego miesiąca, i udostępnia publicznie procedury dotyczące rozpatrywania wniosków o dostęp.
3. CDPW odmawia dostępu uczestnikowi spełniającemu kryteria, o których mowa w ust. 1, wyłącznie jeśli zostanie to należyście uzasadnione na piśmie, a podstawą odmowy jest kompleksowa ocena ryzyka.

W przypadku odmowy uczestnik będący wnioskodawcą ma prawo złożyć skargę do organu właściwego dla CDPW, który odmawia mu dostępu.

Właściwy organ należyście bada skargę, oceniając podstawę odmowy, i przekazuje uczestnikowi będącemu wnioskodawcą odpowiedź z uzasadnieniem.

Właściwy organ konsultuje się z organem właściwym dla miejsca siedziby uczestnika będącego wnioskodawcą w sprawie swojej oceny skargi. Jeżeli organ właściwy dla uczestnika będącego wnioskodawcą nie zgadza się z przedstawioną oceną, każdy z tych dwóch właściwych organów może skierować sprawę do EUNGiPW, który może podjąć działania zgodnie z uprawnieniami przyznanymi mu na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Jeżeli odmowa CDPW dotycząca udzielenia dostępu uczestnikowi będącemu wnioskodawcą zostanie uznana za nieuzasadnioną, właściwy organ dla CDPW, który odmawia dostępu, wydaje nakaz udzielenia przez CDPW dostępu uczestnikowi będącemu wnioskodawcą.

4. CDPW dysponuje obiektywnymi i przejrzystymi procedurami zawieszania uczestników oraz uporządkowanego występowania przez nich z CDPW, jeśli nie spełniają oni już kryteriów uczestnictwa, o których mowa w ust. 1.
5. EUNGiPW opracowuje, w ścisłej współpracy z członkami ESBC, projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia ryzyk, które CDPW muszą wziąć pod uwagę przy dokonywaniu kompleksowej analizy ryzyka, a właściwe organy przy dokonywaniu oceny uzasadnienia odmowy zgodnie z ust. 3, a także w celu określenia elementów procedury, o której mowa w ust. 3.

EUNGiPW przedstawi te projekty regulacyjnych standardów technicznych Komisji do dnia do dnia 18 czerwca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

6. EUNGiPW opracowuje, w ścisłej współpracy z członkami ESBC, projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ustanowienia standardowych formularzy i szablonów na potrzeby procedury, o której mowa w ust. 3.

EUNGiPW przedstawi Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych w terminie do dnia 18 czerwca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 34

Przejrzystość

1. Dla każdego prowadzonego przez siebie systemu rozrachunku papierów wartościowych oraz dla każdej z pozostałych świadczonych przez siebie usług podstawowych CDPW podaje do publicznej wiadomości ceny i opłaty związane ze świadczonymi usługami podstawowymi wymienionymi w sekcji A załącznika. CDPW podaje do publicznej wiadomości ceny i opłaty za każdą świadczoną usługę i funkcję oddzielnie, w tym zniżki i rabaty oraz warunki korzystania z tych zniżek i rabatów. CDPW umożliwia swoim klientom oddzielny dostęp do poszczególnych świadczonych przez siebie usług.

2. CDPW publikuje swój cennik, aby ułatwić porównywanie ofert i umożliwić klientom uprzednie sprawdzenie ceny, jaką będą musieli zapłacić za korzystanie z usług.

3. CDPW jest związany opublikowaną polityką cenową za swoje usługi podstawowe.

4. CDPW przekazuje swoim klientom informacje umożliwiające uzgodnienie faktur z opublikowanymi cennikami.

5. CDPW ujawnia wszystkim klientom informacje umożliwiające im ocenę ryzyk związanych ze świadczonymi usługami.

6. CDPW wykazuje osobno koszty i przychody związane ze świadczonymi usługami podstawowymi oraz przekazuje te informacje właściwemu organowi.

7. CDPW wykazuje osobno koszty i przychody świadczonych usług pomocniczych jako całości oraz przekazuje te informacje właściwemu organowi.

8. Aby zapewnić skuteczne stosowanie unijnych zasad dotyczących konkurencji i umożliwić identyfikację m.in. subsydiowania skrośnego usług pomocniczych przez usługi podstawowe, CDPW prowadzi analityczną rachunkowość swoich działań. Takie konta analityczne wykazują oddzielnie przynajmniej koszty i przychody związane z każdą z usług podstawowych oraz koszty i przychody związane z usługami pomocniczymi.

Artykuł 35

Procedury komunikacji z uczestnikami i innymi infrastrukturami rynkowymi

CDPW wykorzystują w swoich procedurach komunikacji z uczestnikami prowadzonych przez siebie systemów rozrachunku papierów wartościowych i z infrastrukturami rynkowymi, z którymi mają styczność, międzynarodowe otwarte procedury i standardy komunikacji dotyczące komunikatów i danych referencyjnych, w celu ułatwienia skutecznej rejestracji, płatności i rozrachunku.

Sekcja 3

Wymogi dotyczące usług CDPW

Artykuł 36

Przepisy ogólne

Dla każdego prowadzonego przez siebie systemu rozrachunku papierów wartościowych CDPW posiada odpowiednie zasady i procedury, w tym solidne praktyki i środki kontrolne w zakresie rachunkowości, przyczyniające się do zapewnienia integralności emisji papierów wartościowych, ograniczenia ryzyk związanych z przechowywaniem i rozrachunkiem transakcji na papierach wartościowych oraz zarządzania tymi ryzykami.

Artykuł 37

Integralność emisji

1. CDPW stosuje odpowiednie środki uzgodnieniowe, aby sprawdzać, czy przekazana CDPW liczba papierów wartościowych stanowiąca wielkość emisji papierów wartościowych lub część tej emisji jest równa liczbie papierów wartościowych zarejestrowanych na rachunkach papierów wartościowych uczestników systemu rozrachunku papierów wartościowych prowadzonego przez ten CDPW oraz, w stosownych przypadkach, na rachunkach własnych prowadzonych przez CDPW. Takie środki uzgodnieniowe są stosowane co najmniej raz dziennie.
2. W stosownych przypadkach oraz gdy w procesie uzgodnieniowym dla określonej emisji papierów wartościowych uczestniczą inne podmioty, takie jak emitent, podmioty rejestrujące, agenci emisji, agenci transferowi, wspólni depozytariusze, inne CDPW lub inne podmioty, CDPW i którekolwiek z tych podmiotów organizują między sobą odpowiednie środki w zakresie współpracy i wymiany informacji w celu zachowania integralności emisji.
3. W ramach systemu rozrachunku papierów wartościowych prowadzonego przez CDPW niedozwolone jest przekroczenie stanu rachunku papierów wartościowych, salda ujemne ani tworzenie papierów wartościowych.
4. EUNGiPW opracowuje, w ścisłej współpracy z członkami ESBC, projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia środków uzgodnieniowych, które CDPW stosuje zgodnie z ust. 1, 2 oraz 3.

EUNGiPW przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie do dnia 18 czerwca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 38

Ochrona papierów wartościowych uczestników i ich klientów

1. Dla każdego prowadzonego przez siebie systemu rozrachunku papierów wartościowych CDPW prowadzi ewidencję i rachunkowość, które pozwalają mu, w dowolnym momencie i bez zwłoki, rozróżnić, na rachunkach prowadzonych w CDPW, papiery wartościowe dowolnego uczestnika i papiery wartościowe każdego innego uczestnika oraz, w stosownych przypadkach, własne aktywa CDPW.
2. CDPW prowadzi ewidencję i rachunkowość, które pozwalają każdemu uczestnikowi odróżnić jego własne papiery wartościowe od papierów wartościowych klientów tego uczestnika.
3. CDPW prowadzi ewidencję i rachunkowość, które pozwalają każdemu uczestnikowi posiadać na jednym rachunku papierów wartościowych papiery wartościowe należące do różnych klientów tego uczestnika („segregacja grupy klientów”).
4. CDPW prowadzi ewidencję i rachunkowość, które pozwalają uczestnikowi rozróżnić papiery wartościowe każdego klienta tego uczestnika, na żądanie tego uczestnika i w żądany przez niego sposób („segregacja indywidualnych klientów”).

5. Uczestnik oferuje swoim klientom co najmniej wybór między segregacją grupy klientów i segregacją indywidualnych klientów oraz informuje ich o kosztach i ryzykach związanych z każdą z tych opcji.

Niemniej jednak CDPW i jego uczestnicy stosują segregację indywidualnych klientów w odniesieniu do obywateli i rezydentów danego państwa członkowskiego i w odniesieniu do osób prawnych mających siedzibę w danym państwie członkowskim, jeżeli wymagają tego przepisy krajowe państwa członkowskiego, na mocy których powstały papiery wartościowe, w brzmieniu obowiązującym na dzień 17 września 2014 r. Obowiązek ten ma zastosowanie dopóki odnośne przepisy krajowe nie zostaną zmienione lub uchylone i dopóki cele tych przepisów nie tracą ważności.

6. CDPW i jego uczestnicy podają do wiadomości publicznej poziomy ochrony i koszty związane z poszczególnymi poziomami segregacji, które oferują; usługi te oferują na rozsądnych warunkach komercyjnych. Informacje dotyczące poszczególnych poziomów segregacji obejmują opis najważniejszych skutków prawnych odnośnych oferowanych poziomów segregacji, w tym informacje na temat prawa dotyczącego niewypłacalności mającego zastosowanie w odnośnych jurysdykcjach.

7. CDPW nie wykorzystuje w żadnym celu papierów wartościowych, które do niego nie należą. CDPW może jednak wykorzystać papiery wartościowe uczestnika, w przypadku gdy otrzymał na to uprzednio wyraźną zgodę tego uczestnika. CDPW wymaga, by jego uczestnicy uzyskali od swoich klientów wszelkie uprzednie zgody.

Artykuł 39

Ostateczność rozrachunku

1. CDPW zapewnia, by prowadzony przez niego system rozrachunku papierów wartościowych oferował uczestnikom odpowiedni poziom ochrony. Państwa członkowskie wyznaczają i zgłaszają systemy rozrachunku papierów wartościowych prowadzone przez CDPW zgodnie z procedurami, o których mowa w art. 2 lit. a) dyrektywy 98/26/WE.

2. CDPW zapewnia, by każdy prowadzony przez niego system rozrachunku papierów wartościowych definiował moment wprowadzenia zleceń transferu do danego systemu rozrachunku papierów wartościowych oraz moment nieodwracalności zleceń transferu zgodnie z art. 3 i 5 dyrektywy 98/26/WE.

3. CDPW ujawnia zasady regulujące kwestię ostateczności transferów papierów wartościowych i środków pieniężnych w systemie rozrachunku papierów wartościowych.

4. Ust. 2 i 3 mają zastosowanie bez uszczerbku dla przepisów mających zastosowanie do połączeń operacyjnych CDPW i bez uszczerbku dla art. 48 ust. 8.

5. CDPW podejmuje wszystkie racjonalne kroki zapewniające, by – zgodnie z zasadami, o których mowa w ust. 3 – transfery papierów wartościowych i środków pieniężnych, o których mowa w ust. 3, stawały się ostateczne w czasie rzeczywistym albo w ujęciu śróddziennym, a w każdym razie nie później niż przed końcem dnia roboczego w faktycznej dacie rozrachunku.

6. W przypadku gdy CDPW oferuje usługi, o których mowa w art. 40 ust. 2, zapewnia, by odbiorcy dysponowali wpływami pieniężnymi z rozrachunków papierów wartościowych nie później niż przed końcem dnia roboczego w zamierzonej dacie rozrachunku.

7. Wszystkie transakcje na papierach wartościowych w zamian za płatność pieniężną oraz dokonywane pomiędzy bezpośrednimi uczestnikami systemu rozrachunku papierów wartościowych prowadzonego przez CDPW i podlegające rozrachunkowi w tym systemie rozrachunku papierów wartościowych są poddawane rozrachunkowi na zasadzie „dostawy za płatność” (DPV).

Artykuł 40

Rozrachunek pieniężny

1. W przypadku transakcji denominowanych w walucie państwa, w którym odbywa się rozrachunek, CDPW, o ile jest to wykonalne i możliwe, dokonuje rozrachunku płatności pieniężnych w ramach swojego systemu rozrachunku papierów wartościowych przez rachunki utworzone w banku centralnym emitującym daną walutę.

2. Jeżeli przeprowadzanie rozrachunku na rachunkach banku centralnego zgodnie z ust. 1 nie jest wykonalne ani możliwe, CDPW może oferować rozrachunek płatności pieniężnych dokonywanych w ramach wszystkich lub części swoich systemów rozrachunku papierów wartościowych przez rachunki utworzone w instytucji kredytowej lub przez swoje własne rachunki. Jeżeli CDPW oferuje rozrachunek przez rachunki utworzone w instytucji kredytowej lub przez swoje własne rachunki, stosuje się przy tym do przepisów tytułu IV.

3. CDPW zapewnia, by wszelkie informacje przekazywane uczestnikom rynku na temat ryzyk i kosztów związanych z rozrachunkiem na rachunkach instytucji kredytowej lub poprzez swoje własne rachunki były jasne, uczciwe i nie wprowadzały w błąd. CDPW udostępnia klientom lub potencjalnym klientom wystarczające informacje, aby umożliwić im zidentyfikowanie i ocenę ryzyk oraz kosztów związanych z rozrachunkiem na rachunkach instytucji kredytowej lub poprzez swoje własne rachunki; przedstawia takie informacje na żądanie.

Artykuł 41

Zasady i procedury dotyczące niewywiązania się z zobowiązania przez uczestnika

1. Dla każdego prowadzonego przez siebie systemu rozrachunku papierów wartościowych CDPW posiada skuteczne i jasno określone zasady i procedury dotyczące zarządzania przypadkami niewywiązania się z zobowiązania przez uczestnika lub uczestników, zapewniające CDPW możliwość podjęcia w odpowiednim terminie działań w celu ograniczenia strat i presji na płynność oraz utrzymania zdolności do wywiązywania się ze swoich zobowiązań.

2. CDPW podaje do wiadomości publicznej swoje zasady i stosowne procedury dotyczące niewywiązania się z zobowiązania.

3. CDPW przeprowadza wspólnie ze swoimi uczestnikami i innymi odpowiednimi zainteresowanymi stronami okresowe testy i przeglądy swoich procedur dotyczących niewywiązania się z zobowiązania w celu zapewnienia ich użyteczności i skuteczności.

4. W celu zapewnienia jednolitego stosowania niniejszego artykułu EUNGiPW może, w ścisłej współpracy z członkami ESBC, wydawać wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Sekcja 4

Wymogi ostrożnościowe

Artykuł 42

Wymogi ogólne

CDPW przyjmuje należyte ramy zarządzania ryzykiem służące kompleksowemu zarządzaniu ryzykiem prawnym, ryzykiem prowadzenia działalności, ryzykiem operacyjnym oraz innymi ryzykami bezpośrednimi lub pośrednimi, w tym środki ograniczające oszustwa i zaniedbania.

Artykuł 43

Ryzyka prawne

1. Do celów zezwolenia udzielanego CDPW i nadzoru nad nim, jak również do celów informowania jego klientów, CDPW posiada jasne i zrozumiałe regulaminy, procedury i umowy dotyczące wszystkich prowadzonych przez niego systemów rozrachunku papierów wartościowych i wszystkich innych świadczonych przez niego usług.

2. CDPW sporządza swoje regulaminy, procedury i umowy w taki sposób, aby były one możliwe do egzekwowania we wszystkich odnośnych jurysdykcjach, w tym w przypadku niewywiązania się z zobowiązania przez uczestnika.

3. CDPW prowadzący działalność w różnych jurysdykcjach podejmuje wszelkie rozsądne kroki, by zidentyfikować i ograniczyć ryzyka wynikające z wszelkich potencjalnych kolizji przepisów prawa różnych jurysdykcji.

Artykuł 44

Ogólne ryzyko prowadzenia działalności

CDPW posiada solidne systemy zarządzania i kontroli, a także narzędzia informatyczne do celów identyfikowania i monitorowania ogólnych ryzyk prowadzenia działalności, w tym strat wynikających z niewłaściwej realizacji strategii biznesowej, przepływów pieniężnych i kosztów operacyjnych, oraz do celów zarządzania tymi ryzykami.

*Artykuł 45***Ryzyka operacyjne**

1. CDPW identyfikuje źródła ryzyka operacyjnego, zarówno wewnętrzne, jak i zewnętrzne, oraz ogranicza do minimum ich wpływ, stosując odpowiednie narzędzia informatyczne, środki kontroli i procedury, w tym dla wszystkich systemów rozrachunku papierów wartościowych, które prowadzi.
2. CDPW utrzymuje odpowiednie narzędzia informatyczne zapewniające wysoki poziom bezpieczeństwa i niezawodność działania oraz mające dostateczną wydajność. Narzędzia informatyczne umożliwiają odpowiednie uwzględnienie złożoności, różnorodności i rodzaju świadczonych usług i prowadzonej działalności, tak aby zapewnić wysokie standardy bezpieczeństwa oraz integralność i poufność posiadanych informacji.
3. W odniesieniu do świadczonych przez siebie usług oraz dla każdego prowadzonego przez siebie systemu rozrachunku papierów wartościowych CDPW ustanawia, wprowadza i utrzymuje odpowiednią strategię ciągłości działania oraz plan przywrócenia gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej, aby zapewnić zachowanie swoich usług, szybkie przywrócenie działalności i wywiązywanie się z obowiązków CDPW w przypadku zdarzeń stwarzających poważne ryzyko zakłócenia działalności.
4. Plan, o którym mowa w ust. 3, pozwala na przywrócenie wszystkich transakcji i pozycji uczestników istniejących w momencie wystąpienia zakłócenia, tak aby umożliwić uczestnikom CDPW dalsze działanie z zachowaniem pewności oraz ukończenie rozrachunku w wyznaczonym terminie, w tym poprzez zapewnienie, by najważniejsze systemy informatyczne mogły niezwłocznie wznowić transakcje od momentu wystąpienia zakłócenia. Plan ten obejmuje utworzenie drugiej lokalizacji, w której przetwarzane są zlecenia, dysponującej wystarczającymi zasobami, zdolnościami, funkcjami i odpowiednio przygotowanej pod względem personelu.
5. CDPW planuje i realizuje program testów rozwiązań, o których mowa w ust. 1–4.
6. CDPW identyfikuje i monitoruje ryzyka dla jego działalności, które mogą stwarzać najważniejsi uczestnicy prowadzonych przez niego systemów rozrachunku papierów wartościowych oraz dostawcy usług i mediów, a także inne CDPW lub inne infrastruktury rynkowe, oraz zarządza tymi ryzykami. Na żądanie przedstawia właściwym i odpowiednim organom informacje dotyczące wszelkich takich zidentyfikowanych ryzyk.

Niezwłocznie informuje także właściwy organ i odpowiednie organy o wszelkich zdarzeniach operacyjnych wynikających z takich ryzyk.

7. EUNGiPW opracowuje, w ścisłej współpracy z członkami ESBC, projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia ryzyk operacyjnych, o których mowa w ust. 1 i 6, metod testowania, usuwania lub ograniczania do minimum tych ryzyk, w tym strategii ciągłości działania i planu przywrócenia gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej, o których mowa w ust. 3 i 4, oraz metod ich oceny.

EUNGiPW przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie do dnia 18 czerwca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

*Artykuł 46***Polityka inwestycyjna**

1. CDPW przechowuje swoje aktywa finansowe w bankach centralnych, instytucjach kredytowych posiadających zezwolenie lub CDPW posiadających zezwolenie.
2. W razie potrzeby CDPW dysponuje szybkim dostępem do swoich aktywów.
3. CDPW inwestuje swoje zasoby finansowe wyłącznie w środki pieniężne lub wysoce płynne instrumenty finansowe o minimalnym ryzyku rynkowym i ryzyku kredytowym. Inwestycje te można upłynnić w krótkim terminie przy minimalnym negatywnym wpływie na cenę.

4. Kwota kapitału, obejmująca zyski zatrzymane i kapitał rezerwowi CDPW, która nie została zainwestowana zgodnie z ust. 3, nie jest uwzględniana do celów art. 47 ust. 1.

5. CDPW zapewnia, by jego ogólna ekspozycja na ryzyko wobec każdej pojedynczej instytucji kredytowej posiadającej zezwolenie lub CDPW posiadającym zezwolenie, w których przechowuje on swoje aktywa finansowe, pozostawała w dopuszczalnych granicach koncentracji.

6. EUNGiPW opracowuje, w ścisłej współpracy z członkami ESBC, projekty regulacyjnych standardów technicznych określających instrumenty finansowe, które można uznać za wysoce płynne o minimalnym ryzyku rynkowym i ryzyku kredytowym, o czym mowa w ust. 3, odpowiedni termin dostępu do aktywów, o którym mowa w ust. 2, i granice koncentracji, o których mowa w ust. 5. Takie projekty regulacyjnych standardów technicznych są w stosownych przypadkach dostosowywane do regulacyjnych standardów technicznych przyjętych zgodnie z art. 47 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia do dnia 18 czerwca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 47

Wymogi kapitałowe

1. Wysokość kapitału, wraz z zyskami zatrzymanymi i kapitałem rezerwowym CDPW, jest proporcjonalna do ryzyk wynikających z działalności CDPW. Musi ona być stale wystarczająca, aby:

- a) zapewniać odpowiednią ochronę CDPW przed ryzykiem operacyjnym, prawnym, prowadzenia działalności, ryzykiem związanym z przechowywaniem aktywów i ryzykiem inwestycyjnym, tak by CDPW mógł kontynuować świadczenie usług;
- b) zapewnić przeprowadzenie uporządkowanej likwidacji lub restrukturyzacji działalności CDPW w odpowiednim czasie wynoszącym co najmniej sześć miesięcy w ramach określonej gamy scenariuszy warunków skrajnych.

2. CDPW musi posiadać plan dotyczący:

- a) pozyskania dodatkowego kapitału w przypadku gdy wysokość jego kapitału własnego nie spełnia już wymogów określonych w ust. 1 lub spełnia je z trudnością;
- b) zapewnienia uporządkowanej likwidacji lub restrukturyzacji jego działalności i usług w przypadku, gdy nie jest w stanie pozyskać nowego kapitału.

Plan ten jest zatwierdzany przez organ zarządzający lub stosowny komitet organu zarządzającego i regularnie aktualizowany. Właściwy organ jest informowany o każdej aktualizacji tego planu. Właściwy organ może wymagać od CDPW podjęcia dodatkowych środków lub zapewnienia ewentualnych alternatywnych zabezpieczeń, w przypadku gdy uzna, że plan CDPW jest niewystarczający.

3. EUNB, w ścisłej współpracy z EUNGiPW i członkami ESBC, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia wymogów dotyczących kapitału, zysków zatrzymanych i kapitału rezerwowego CDPW, o których mowa w ust. 1.

EUNB przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie do dnia 18 czerwca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Sekcja 5

Wymogi dotyczące połączeń operacyjnych CDPW

Artykuł 48

Połączenia operacyjne CDPW

1. Przed ustanowieniem połączenia operacyjnego CDPW i na bieżąco po jego ustanowieniu wszystkie zainteresowane CDPW identyfikują, oceniają i monitorują wszystkie potencjalne źródła ryzyka dla nich samych oraz ich uczestników wynikającego z danego połączenia operacyjnego CDPW, zarządzają tymi źródłami ryzyka oraz podejmują stosowne działania służące ograniczeniu tych ryzyk.

2. CDPW, które zamierzają ustanowić połączenia interoperacyjne, składają do właściwych organów CDPW będącego wnioskodawcą wniosek o udzielenie zezwolenia zgodnie z wymogami art. 19 ust. 1 lit. e) lub powiadamiają organy właściwe i odpowiednie dla CDPW będącego wnioskodawcą zgodnie z wymogami art. 19 ust. 5.

3. Połączenie operacyjne zapewnia odpowiednią ochronę połączonym CDPW i ich uczestnikom, w szczególności w zakresie ewentualnych kredytów zaciąganych przez CDPW oraz w zakresie ryzyka koncentracji i ryzyka utraty płynności wynikających z odnośnego porozumienia w sprawie połączenia operacyjnego.

Połączenie operacyjne jest przedmiotem odpowiednich ustaleń umownych, w których określone są odnośne prawa i obowiązki połączonych CDPW oraz, w razie konieczności, uczestników CDPW. W ustaleniach umownych, których mogą dotyczyć przepisy różnych państw, konieczne jest jednoznaczne wskazanie prawa regulującego każdy aspekt działania tego połączenia operacyjnego.

4. W przypadku czasowych transferów papierów wartościowych pomiędzy połączonymi CDPW zakazuje się dokonywania transferu zwrotnego papierów wartościowych, zanim ten pierwszy transfer stanie się ostateczny.

5. CDPW korzystający z połączenia pośredniego lub usług pośrednika do obsługi połączenia operacyjnego CDPW z innym CDPW mierzy i monitoruje dodatkowe ryzyka wynikające z wykorzystania takiego połączenia pośredniego lub usług pośrednika i zarządza tymi ryzykami, a także podejmuje stosowne działania służące ich ograniczeniu.

6. Połączone CDPW stosują solidne procedury uzgodnieniowe, aby zapewnić prawidłowość swojej dokumentacji.

7. Połączenia operacyjne pomiędzy CDPW umożliwiają przeprowadzanie rozrachunku transakcji pomiędzy uczestnikami połączonych CDPW na zasadzie „dostawy za płatność”, kiedy tylko jest to wykonalne i możliwe. Właściwe i odpowiednie organy należy zawiadomić o wszelkich przypadkach, gdy połączenie operacyjne CDPW nie pozwala na stosowanie rozrachunku na zasadzie „dostawy za płatność” i podać szczegółowe przyczyny takiej sytuacji.

8. Interoperacyjne systemy rozrachunku papierów wartościowych i CDPW korzystające ze wspólnej infrastruktury rozrachunkowej ustanawiają identyczne momenty:

a) wprowadzania zleceń transferu do systemu;

b) nieodwracalności zleceń transferu.

Systemy rozrachunku papierów wartościowych i CDPW, o których mowa w akapicie pierwszym, stosują równoważne zasady dotyczące momentu ostateczności transferów papierów wartościowych i środków pieniężnych.

9. Do dnia 18 września 2019 r. wszystkie połączenia interoperacyjne między CDPW działającymi w państwach członkowskich muszą stać się połączeniami interoperacyjnymi obsługującymi rozrachunek na zasadzie „dostawy za płatność”.

10. EUNGiPW opracowuje, w ścisłej współpracy z członkami ESBC, projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia warunków przewidzianych w ust. 3, zgodnie z którymi każdy rodzaj porozumienia w sprawie połączenia operacyjnego przewiduje odpowiednią ochronę powiązanych CDPW i ich uczestników, w szczególności w przypadku, gdy CDPW zamierza uczestniczyć w systemie rozrachunku papierów wartościowych prowadzonym przez inny CDPW, monitorowania dodatkowych ryzyk, o których mowa w ust. 5, wynikających z korzystania z usług pośredników i zarządzania tymi ryzykami, metod uzgodnieniowych, o których mowa w ust. 6, przypadków, w których rozrachunek na zasadzie „dostawy za płatność” za pomocą połączeń operacyjnych CDPW jest wykonalny i możliwy zgodnie z ust. 7, oraz metod oceny spełnienia powyższych wymogów.

EUNGiPW przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie do dnia 18 czerwca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

ROZDZIAŁ III

Dostęp do CDPW

Sekcja 1

Dostęp emitentów do CDPW

Artykuł 49

Swoboda emisji w ramach CDPW posiadającego zezwolenie w Unii

1. Emitent ma prawo poczynić kroki w celu zarejestrowania swoich papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na rynkach regulowanych lub wielostronnej platformie obrotu lub będących przedmiotem obrotu w systemach obrotu w dowolnym CDPW z siedzibą w dowolnym państwie członkowskim, z zastrzeżeniem spełnienia przez dany CDPW warunków, o których mowa w art. 23.

Bez uszczerbku dla prawa emitenta, o którym mowa w akapicie pierwszym, przepisy prawa spółek i inne podobne przepisy państwa członkowskiego, na mocy których dane papiery wartościowe powstały, nadal mają zastosowanie.

Państwa członkowskie zapewniają sporządzenie wykazu kluczowych stosownych przepisów prawnych, o których mowa w akapicie drugim. Właściwe organy przekazują ten wykaz EUNGiPW w terminie do dnia 18 grudnia 2014 r. EUNGiPW publikuje ten wykaz w terminie do dnia 18 stycznia 2015 r.

CDPW może pobierać rozsądną opłatę handlową za świadczenie usług na rzecz emitentów zgodnie z metodą koszt plus, chyba że obie strony uzgodnią inaczej.

2. Po złożeniu przez emitenta wniosku o rejestrację jego papierów wartościowych w CDPW, CDPW niezwłocznie i w sposób niedyskryminacyjny rozpatruje ten wniosek i w terminie trzech miesięcy udziela odpowiedzi emitentowi będącemu wnioskodawcą.

3. CDPW może odmówić świadczenia usług emitentowi. Podstawą takiej odmowy może być jedynie kompleksowa ocena ryzyka lub fakt, że dany CDPW nie świadczy usług, o których mowa w sekcji A pkt 1 załącznika, w odniesieniu do papierów wartościowych, które powstały na mocy przepisów prawa spółek lub innych podobnych przepisów odnośnego państwa członkowskiego.

4. Bez uszczerbku dla dyrektywy 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾ oraz dyrektywy Komisji 2006/70/WE⁽²⁾, w przypadku odmowy świadczenia usług emitentowi CDPW przedstawia temu emitentowi będącemu wnioskodawcą pełne uzasadnienie odmowy na piśmie.

(1) Dyrektywa 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu (Dz.U. L 309 z 25.11.2005, s. 15).

(2) Dyrektywa Komisji 2006/70/WE z dnia 1 sierpnia 2006 r. ustanawiająca środki wykonawcze do dyrektywy 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do definicji osoby zajmującej eksponowane stanowisko polityczne, jak również w odniesieniu do technicznych kryteriów stosowania uproszczonych zasad należytej staranności wobec klienta oraz wyłączenia z uwagi na działalność finansową prowadzoną w sposób sporadyczny lub w bardzo ograniczonym zakresie (Dz.U. L 214 z 4.8.2006, s. 29).

W przypadku odmowy emitent będący wnioskodawcą ma prawo złożyć skargę do organu właściwego dla CDPW, który odmawia mu świadczenia usług.

Organ właściwy dla tego CDPW należy bada skargę, sprawdzając podstawę odmowy przedstawioną przez CDPW, i przekazuje emitentowi odpowiedź z uzasadnieniem.

Organ właściwy dla CDPW konsultuje się z organem właściwym dla miejsca siedziby emitenta będącego wnioskodawcą w sprawie swojej oceny skargi. Jeżeli właściwy organ w miejscu siedziby emitenta będącego wnioskodawcą nie zgadza się z tą oceną, każdy z tych dwóch właściwych organów może skierować sprawę do EUNGiPW, który może podjąć działania zgodnie z uprawnieniami przyznanymi mu na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Jeżeli odmowa świadczenia usług emitentowi przez CDPW zostanie uznana za nieuzasadnioną, odpowiedzialny właściwy organ wydaje nakaz świadczenia usług przez CDPW na rzecz emitenta będącego wnioskodawcą.

5. EUNGiPW opracowuje, w ścisłej współpracy z członkami ESBC, projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia ryzyk, które CDPW muszą wziąć pod uwagę przy dokonywaniu kompleksowej analizy ryzyka, a właściwe organy przy dokonywaniu oceny uzasadnienia odmowy zgodnie z ust. 3 i 4, a także w celu określenia elementów procedury, o której mowa w ust. 4.

EUNGiPW przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie do dnia 18 czerwca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

6. EUNGiPW opracowuje, w ścisłej współpracy z członkami ESBC, projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ustanowienia standardowych formularzy i szablonów na potrzeby procedury, o której mowa w ust. 4.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia do dnia 18 czerwca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Sekcja 2

Dostęp pomiędzy CDPW

Artykuł 50

Dostęp przez standardowe połączenie operacyjne

CDPW ma prawo zostać uczestnikiem innego CDPW i ustanowić standardowe połączenie z tym CDPW zgodnie z art. 33 i z zastrzeżeniem uprzedniego notyfikowania połączenia operacyjnego CDPW zgodnie z art. 19 ust. 5.

Artykuł 51

Dostęp przez niestandardowe połączenie operacyjne

1. W przypadku gdy CDPW zwraca się do innego CDPW o utworzenie niestandardowego połączenia operacyjnego zapewniającego dostęp do niego, CDPW będący adresatem takiego wniosku może mu odmówić tylko ze względu na czynniki ryzyka. Podstawą odmowy nie może być ewentualna utrata udziału w rynku.

2. CDPW będący adresatem wniosku może pobrać od CDPW będącego wnioskodawcą rozsądną opłatę handlową zgodnie z metodą koszt plus za umożliwienie dostępu przez niestandardowe połączenie operacyjne, chyba że obie strony uzgodnią inaczej.

Artykuł 52

Procedura dotycząca połączeń operacyjnych CDPW

1. Po złożeniu przez CDPW wniosku o dostęp na mocy art. 50 i 51 do innego CDPW, ten ostatni niezwłocznie rozpatruje wniosek i w terminie trzech miesięcy udziela odpowiedzi CDPW będącemu wnioskodawcą.

2. CDPW odmawia dostępu CDPW będącemu wnioskodawcą jedynie w przypadku, gdy dostęp ten zagrażałby spraw-nemu i uporządkowanemu funkcjonowaniu rynków finansowych lub stwarzał ryzyko systemowe. Podstawą takiej odmowy może być jedynie kompleksowa ocena ryzyka.

W przypadku odmowy dostępu przez CDPW przedstawia on CDPW będącemu wnioskodawcą pełne uzasadnienie odmowy.

W przypadku odmowy CDPW będący wnioskodawcą ma prawo złożyć skargę do organu właściwego dla CDPW, który odmawia mu dostępu.

Właściwy organ CDPW będącego adresatem wniosku należycie bada skargę, sprawdzając podstawę odmowy, i przekazuje CDPW będącemu wnioskodawcą odpowiedź z uzasadnieniem.

Właściwy organ CDPW będącego adresatem wniosku konsultuje się z organem właściwym dla CDPW będącego wnio-skodawcą oraz z odpowiednim organem właściwym dla CDPW będącego wnioskodawcą, o którym to organie mowa w art. 12 ust. 1 lit. a), w sprawie swojej oceny skargi. Jeżeli którykolwiek z organów właściwych dla CDPW będącego wnioskodawcą nie zgadza się z tą oceną, każdy z nich może skierować sprawę do EUNGiPW, który może podjąć działania zgodnie z uprawnieniami przyznanymi mu na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Jeżeli odmowa CDPW dotycząca udzielenia dostępu CDPW będącemu wnioskodawcą zostanie uznana za nieuzasadnioną, właściwy organ CDPW będącego adresatem wniosku wydaje nakaz udzielenia przez CDPW dostępu CDPW będącemu wnioskodawcą.

3. EUNGiPW opracowuje, w ścisłej współpracy z członkami ESBC, projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia ryzyk, które CDPW muszą wziąć pod uwagę przy dokonywaniu kompleksowej analizy ryzyka, a właściwe organy przy dokonywaniu oceny uzasadnienia odmowy zgodnie z ust. 2, a także w celu określenia elementów procedury, o której mowa w ust. 2.

EUNGiPW przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie do dnia 18 czerwca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

4. EUNGiPW opracowuje, w ścisłej współpracy z członkami ESBC, projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ustanowienia standardowych formularzy i szablonów na potrzeby procedur, o których mowa w ust. 1 i 2.

EUNGiPW przedstawi Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych w terminie do dnia 18 czerwca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Sekcja 3

Wzajemny dostęp pomiędzy CDPW a inną infrastrukturą rynkową

Artykuł 53

Wzajemny dostęp pomiędzy CDPW a inną infrastrukturą rynkową

1. Na wniosek CDPW kontrahent centralny i system obrotu udostępniają temu CDPW dane transakcyjne w sposób niedyskryminacyjny i przejrzysty oraz mogą pobrać od CDPW będącego wnioskodawcą rozsądną opłatę handlową za udostępnienie takich danych transakcyjnych zgodnie z metodą koszt plus, chyba że obie strony uzgodnią inaczej.

CDPW udziela kontrahentowi centralnemu lub systemowi obrotu dostępu do swoich systemów rozrachunku papierów wartościowych w sposób niedyskryminacyjny i przejrzysty oraz może pobrać rozsądną opłatę handlową za taki dostęp zgodnie z metodą koszt plus, chyba że obie strony uzgodnią inaczej.

2. Po złożeniu przez stronę wniosku o dostęp do innej strony zgodnie z ust. 1, wniosek ten jest niezwłocznie rozpatrywany, a odpowiedź jest udzielana stronie będącej wnioskodawcą w terminie trzech miesięcy.

3. Strona będąca adresatem wniosku odmawia dostępu jedynie w przypadku, gdy naruszałby on na sprawne i uporządkowane funkcjonowanie rynków finansowych lub stwarzał ryzyko systemowe. Podstawą odmowy nie może być ewentualna utrata udziału w rynku.

Strona odmawiająca dostępu przekazuje stronie będącej wnioskodawcą pełne uzasadnienie tej odmowy w oparciu o kompleksową ocenę ryzyka. W przypadku odmowy uczestnik będący wnioskodawcą ma prawo złożyć skargę do organu właściwego dla CDPW, który odmawia mu dostępu.

Właściwy organ strony będącej adresatem i odpowiedni organ, o którym mowa w art. 12 ust. 1 lit. a), należycie badają skargę, sprawdzając podstawę odmowy, i przekazują stronie będącej wnioskodawcą odpowiedź z uzasadnieniem.

Właściwy organ strony będącej adresatem konsultuje się z właściwym organem strony będącej wnioskodawcą oraz odpowiednim organem, o którym mowa w art. 12 ust. 1 lit. a), wnioskodawcy w sprawie swojej oceny skargi. Jeżeli którykolwiek z organów właściwych dla wnioskodawcy nie zgadza się z przedstawioną oceną, każdy z nich może skierować sprawę do EUNGiPW, który może podjąć działania zgodnie z uprawnieniami przyznanymi mu na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Jeżeli odmowa udzielenia dostępu przez stronę zostanie uznana za nieuzasadnioną, odpowiedzialny właściwy organ wydaje nakaz udzielenia przez tę stronę dostępu do swoich usług w terminie trzech miesięcy.

4. EUNGiPW opracowuje, w ścisłej współpracy z członkami ESBC, projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia ryzyk, które CDPW muszą wziąć pod uwagę przy dokonywaniu kompleksowej analizy ryzyka, a właściwe organy przy dokonywaniu oceny uzasadnienia odmowy zgodnie z ust. 3, a także w celu określenia elementów procedury, o której mowa w ust. 3.

EUNGiPW przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie do dnia 18 czerwca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

5. EUNGiPW opracowuje, w ścisłej współpracy z członkami ESBC, projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ustanowienia standardowych formularzy i szablonów na potrzeby procedury, o której mowa w ust. 2 i 3.

EUNGiPW przedstawi Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych w terminie do dnia 18 czerwca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

TYTUŁ IV

ŚWIADCZENIE BANKOWYCH USŁUG POMOCNICZYCH NA RZECZ UCZESTNIKÓW CDPW

Artykuł 54

Zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych i wyznaczenie do świadczenia tych usług

1. CDPW nie może sam świadczyć żadnych bankowych usług pomocniczych określonych w sekcji C załącznika, chyba że uzyskał dodatkowe zezwolenie na świadczenie takich usług zgodnie z niniejszym artykułem.

2. CDPW zamierzający dokonywać rozrachunku pieniężnego dla całości lub części swojego systemu rozrachunku papierów wartościowych zgodnie z art. 40 ust. 2 lub zamierzający świadczyć w inny sposób jakiegokolwiek bankowe usługi pomocnicze, o których mowa w ust. 1, uzyskuje zezwolenie na:

a) oferowanie we własnym zakresie takich usług na warunkach określonych w niniejszym artykule; lub

b) wyznaczenie w tym celu co najmniej jednej instytucji kredytowej posiadającej zezwolenie zgodnie z art. 8 dyrektywy 2013/36/UE.

3. W przypadku gdy CDPW ubiega się o możliwość świadczenia jakichkolwiek rodzajów bankowych usług pomocniczych w ramach tego samego podmiotu prawnego co podmiot prawny prowadzący system rozrachunku papierów wartościowych, zezwolenie, o którym mowa w ust. 2, jest udzielane wyłącznie wtedy, gdy spełnione są następujące warunki:

a) CDPW posiada zezwolenie na działalność jako instytucja kredytowa zgodnie z art. 8 dyrektywy 2013/36/UE;

b) CDPW spełnia wymogi ostrożnościowe określone w art. 59 ust. 1, 3 i 4 oraz wymogi nadzorcze określone w art. 60;

c) zezwolenie, o którym mowa w lit. a) niniejszego akapitu, jest wykorzystywane wyłącznie do świadczenia bankowych usług pomocniczych, o których mowa w sekcji C załącznika, i nie dotyczy prowadzenia żadnych innych działań;

d) CDPW podlega dodatkowemu wymogowi kapitałowemu, który odzwierciedla ryzyka, w tym ryzyko kredytowe i ryzyko utraty płynności, wynikające z udzielania kredytu śróddziennego m.in. uczestnikom systemu rozrachunku papierów wartościowych lub innym użytkownikom usług CDPW;

e) co najmniej raz w miesiącu właściwemu organowi, a raz w roku w ramach publicznego ujawniania informacji zgodnie z przepisami części ósmej rozporządzenia (UE) nr 575/2013, CDPW przedstawia sprawozdanie na temat zakresu śróddziennego ryzyka utraty płynności i zarządzania nim, zgodnie z art. 59 ust. 4 lit. j) niniejszego rozporządzenia;

f) CDPW przedstawił właściwemu organowi odpowiedni plan naprawy zapewniający ciągłość jego najważniejszych operacji, w tym również w sytuacjach, gdy ryzyko utraty płynności lub ryzyko kredytowe są wynikiem świadczenia bankowych usług pomocniczych.

W przypadku rozbieżności pomiędzy przepisami niniejszego rozporządzenia, rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dyrektywy 2013/36/UE, CDPW, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. a), musi spełnić bardziej rygorystyczne wymogi dotyczące nadzoru ostrożnościowego. W regulacyjnych standardach technicznych, o których mowa w art. 47 i 59 niniejszego rozporządzenia, wyjaśnia się rozbieżności przepisów.

4. W przypadku gdy CDPW ubiega się o wyznaczenie instytucji kredytowej do świadczenia jakichkolwiek rodzajów bankowych usług pomocniczych w ramach odrębnego podmiotu prawnego, który może należeć do tej samej grupy przedsiębiorstw ostatecznie kontrolowanych przez tę samą jednostkę dominującą lub nie, zezwolenie, o którym mowa w ust. 2, jest udzielane wyłącznie wtedy, gdy spełnione są następujące warunki:

- a) odrębny podmiot prawny posiada zezwolenie na działalność jako instytucja kredytowa zgodnie z art. 8 dyrektywy 2013/36/UE;
- b) odrębny podmiot prawny spełnia wymogi ostrożnościowe określone w art. 59 ust. 1, 3 i 4 oraz wymogi nadzorcze określone w art. 60;
- c) odrębny podmiot prawny nie świadczy sam żadnych usług podstawowych, o których mowa w sekcji A załącznika;
- d) zezwolenie, o którym mowa w lit. a), jest wykorzystywane wyłącznie do świadczenia bankowych usług pomocniczych, o których mowa w sekcji C załącznika, i nie dotyczy prowadzenia żadnych innych działań;
- e) odrębny podmiot prawny podlega dodatkowemu wymogowi kapitałowemu, który odzwierciedla ryzyka, w tym ryzyko kredytowe i ryzyko utraty płynności, wynikające z udzielania kredytu śróddziennego m.in. uczestnikom systemu rozrachunku papierów wartościowych lub innym użytkownikom usług CDPW;
- f) co najmniej raz w miesiącu właściwemu organowi, a raz w roku w ramach publicznego ujawniania informacji zgodnie z przepisami części ósmej rozporządzenia (UE) nr 575/2013, odrębny podmiot prawny przedstawia sprawozdanie na temat zakresu śróddziennego ryzyka utraty płynności i zarządzania nim, zgodnie z art. 59 ust. 4 lit. j) niniejszego rozporządzenia; oraz
- g) odrębny podmiot prawny przedstawił właściwemu organowi odpowiedni plan naprawy zapewniający ciągłość jego najważniejszych operacji, w tym również w sytuacjach, gdy ryzyko utraty płynności lub ryzyko kredytowe są wynikiem świadczenia bankowych usług pomocniczych w ramach odrębnego podmiotu prawnego.

5. Ust. 4 nie ma zastosowania do instytucji kredytowych, o których mowa w ust. 2 lit. b), które oferują rozrachunek płatności pieniężnych w odniesieniu do części systemu rozrachunku papierów wartościowych danego CDPW, jeżeli całkowita wartość takiego rozrachunku pieniężnego poprzez rachunki otwarte w tych instytucjach kredytowych, obliczona w okresie jednego roku, jest niższa niż 1 % całkowitej wartości wszystkich transakcji na papierach wartościowych, w zamian za środki pieniężne, których to transakcji rozrachunek przeprowadzono w księgach CDPW, i nie przekracza maksymalnej kwoty 2,5 mld EUR rocznie.

Właściwy organ co najmniej raz w roku monitoruje przestrzeganie progu określonego w akapicie pierwszym i przekazuje swoje ustalenia EUNGIPW. W przypadku gdy właściwy organ stwierdzi, że próg został przekroczony, nakłada na dany CDPW wymóg ubiegania się o zezwolenie zgodnie z ust. 4. Dany CDPW składa wniosek o udzielenie zezwolenia w terminie 6 miesięcy.

6. Właściwy organ może nałożyć na CDPW wymóg wyznaczenia więcej niż jednej instytucji kredytowej lub wyznaczenia instytucji kredytowej dodatkowej w stosunku do samodzielnego świadczenia przez CDPW usług zgodnie z ust. 2 lit. a) niniejszego artykułu, w przypadku gdy uważa on, że ekspozycja jednej instytucji kredytowej na koncentrację ryzyk, o których mowa w art. 59 ust. 3 i 4, nie została w wystarczającym stopniu ograniczona. Wyznaczone instytucje kredytowe są uznawane za agentów rozrachunkowych.

7. CDPW posiadający zezwolenie na świadczenie wszelkich rodzajów bankowych usług pomocniczych oraz instytucja kredytowa wyznaczona zgodnie z ust. 2 lit. b) muszą przez cały czas spełniać warunki wymagane dla uzyskania zezwolenia na mocy niniejszego rozporządzenia oraz niezwłocznie informują właściwe organy o wszelkich istotnych zmianach mających wpływ na warunki zezwolenia.

8. EUNB opracowuje, w ścisłej współpracy z EUNGiPW i członkami ESBC, projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia dodatkowego wymogu kapitałowego opartego na ryzyku, o którym to wymogu mowa w ust. 3 lit. e) i ust. 4 lit. e).

EUNB przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie do dnia 18 czerwca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 55

Procedura udzielania i odmowy zezwolenia na świadczenie bankowych usług pomocniczych

1. CDPW składa wniosek o udzielenie zezwolenia na wyznaczenie instytucji kredytowej lub świadczenie jakichkolwiek bankowych usług pomocniczych zgodnie z wymogami art. 54 do właściwego organu państwa członkowskiego pochodzenia.

2. Wniosek ten zawiera wszystkie niezbędne informacje umożliwiające właściwemu organowi stwierdzenie, że dany CDPW i, w stosownych przypadkach, wyznaczona instytucja kredytowa ustanowiły, na dzień udzielenia zezwolenia, wszystkie mechanizmy niezbędne w celu wywiązania się z ich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia. Zawiera on plan działalności określający planowane bankowe usługi pomocnicze, strukturę organizacyjną relacji pomiędzy CDPW a wyznaczonymi instytucjami kredytowymi, w stosownych przypadkach, oraz opis, w jaki sposób ten CDPW lub, w stosownych przypadkach, wyznaczona instytucja kredytowa zamierzają spełnić wymogi ostrożnościowe określone w art. 59 ust. 1, 3 i 4 oraz pozostałe warunki określone w art. 54.

3. Właściwy organ stosuje procedurę określoną w art. 17 ust. 3 i 8.

4. Z chwilą uznania wniosku za kompletny właściwy organ przekazuje wszystkie informacje zawarte we wniosku następującym organom:

a) odpowiednim organom;

b) właściwemu organowi, o którym mowa w art. 4 ust.1 pkt 40 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

c) właściwym organom w państwach członkowskich, w których CDPW ustanowił połączenia interoperacyjne z innym CDPW, z wyjątkiem przypadków, gdy CDPW ustanowił połączenia interoperacyjne, o których mowa w art. 19 ust. 5;

d) właściwym organom w przyjmującym państwie członkowskim, w przypadku gdy działalność tego CDPW ma istotne znaczenie dla funkcjonowania rynków papierów wartościowych i ochrony inwestorów w rozumieniu art. 24 ust. 4;

e) właściwym organom odpowiedzialnym za nadzór nad uczestnikami CDPW mającymi siedzibę w trzech państwach członkowskich o największych wartościach rozrachunku w systemie rozrachunku papierów wartościowych danego CDPW w ujęciu zagregowanym w okresie jednego roku;

f) EUNGiPW; oraz

g) EUNB.

5. Organy, o których mowa w ust. 4 lit. a)–e), wydają uzasadnioną opinię na temat zezwolenia w terminie 30 dni od otrzymania informacji, o których mowa w ust. 4. W przypadku gdy organ nie przedstawi w tym terminie opinii, uznaje się, że opinia ta jest pozytywna.

W przypadku gdy co najmniej jeden z organów, o których mowa w ust. 4 lit. a)–e), wyda negatywną uzasadnioną opinię, właściwy organ chcący udzielić zezwolenia w terminie 30 dni przedstawia organom, o których mowa w ust. 4 lit. a)–e), uzasadnioną decyzję odnoszącą się do negatywnej opinii.

W przypadku gdy 30 dni po przedstawieniu takiej decyzji którykolwiek z organów, o których mowa w ust. 4 lit. a)–e), wyda negatywną opinię, a właściwy organ wciąż chciałby udzielić zezwolenia, dowolny z organów, który wydał negatywną opinię, może skierować sprawę do EUNGiPW w celu uzyskania pomocy wynikającej z art. 31 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

W przypadku gdy 30 dni po skierowaniu sprawy do EUNGiPW kwestia wciąż nie została rozstrzygnięta, właściwy organ chcący udzielić zezwolenia podejmuje ostateczną decyzję i przedstawia szczegółowe pisemne wyjaśnienie swojej decyzji organom, o których mowa w ust. 4 lit. a)–e).

W przypadku gdy właściwy organ chciałby odmówić udzielenia zezwolenia, sprawę nie kieruje się do EUNGiPW.

Negatywne opinie zawierają pełne i szczegółowe pisemne uzasadnienie powodów, dla których wymogi ustanowione w niniejszym rozporządzeniu lub innych przepisach prawa unijnego nie zostały spełnione.

6. W przypadku gdy EUNGiPW uważa, że właściwy organ udzielił zezwolenia, które może być niezgodne z prawem unijnym, podejmuje działania zgodnie z art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

7. EUNGiPW opracowuje, w ścisłej współpracy z członkami ESBC i z EUNB, projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia informacji, które CDPW przedstawia właściwemu organowi do celów uzyskania stosownych zezwoleń na świadczenie usług bankowych o charakterze pomocniczym względem rozrachunku.

EUNGiPW przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie do dnia 18 czerwca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

8. EUNGiPW opracowuje, w ścisłej współpracy z członkami ESBC i z EUNB, projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia standardowych formularzy, wzorów i procedur na potrzeby konsultacji z organami, o których mowa w ust. 4, przed udzieleniem zezwolenia.

EUNGiPW przedstawi Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych w terminie do dnia 18 czerwca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 56

Rozszerzenie zakresu bankowych usług pomocniczych

1. CDPW, który zamierza rozszerzyć zakres bankowych usług pomocniczych, do świadczenia których wyznacza instytucję kredytową lub które świadczy samodzielnie zgodnie z art. 54, przedkłada właściwemu organowi państwa członkowskiego pochodzenia wnioski dotyczące takiego rozszerzenia.

2. Wniosek o rozszerzenie podlega procedurze określonej w art. 55.

Artykuł 57

Cofnięcie zezwolenia

1. Bez uszczerbku dla ewentualnych działań lub środków naprawczych na mocy tytułu V właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia CDPW cofa mu zezwolenia, o których mowa w art. 54, w każdym z następujących przypadków:

- a) gdy CDPW nie wykorzystał zezwolenia w ciągu 12 miesięcy, jednoznacznie zrzeka się zezwolenia lub też gdy wyznaczona instytucja kredytowa w ciągu ostatnich sześciu miesięcy nie świadczyła żadnych usług ani nie prowadziła żadnej działalności;
- b) gdy CDPW uzyskał zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub w jakikolwiek inny sposób sprzeczny z prawem;
- c) gdy CDPW lub wyznaczona instytucja kredytowa nie spełniają już warunków, na podstawie których zezwolenie zostało udzielone, i nie podjęły w ustalonym terminie działań naprawczych, których zażądał właściwy organ;
- d) gdy CDPW lub wyznaczona instytucja kredytowa poważnie i systematycznie naruszają wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu.

2. Natychmiast po uzyskaniu informacji o jednej z okoliczności, o których mowa w ust. 1, właściwy organ konsultuje się z organami, o których mowa w art. 55 ust. 4, w sprawie konieczności cofnięcia zezwolenia.

3. EUNGiPW, każdy odpowiedni organ, o którym mowa w art. 12 ust. 1 lit. a), oraz każdy organ, o którym mowa w art. 60 ust. 1, lub, odpowiednio, organy, o których mowa w art. 55 ust. 4, mogą w dowolnym momencie zwrócić się do właściwego organu państwa członkowskiego pochodzenia CDPW, o zbadanie, czy CDPW i, w stosownych przypadkach, wyznaczona instytucja kredytowa nadal spełniają warunki, na podstawie których zostało udzielone zezwolenie.

4. Właściwy organ może ograniczyć cofnięcie zezwolenia do określonej usługi, rodzaju działalności lub określonego instrumentu finansowego.

5. CDPW i wyznaczona instytucja kredytowa ustanawiają, wdrażają i stosują odpowiednią procedurę zapewniającą terminowy i uporządkowany rozrachunek i transfer aktywów klientów i uczestników do innego agenta rozrachunkowego w przypadku cofnięcia zezwolenia, o którym mowa w ust. 1.

Artykuł 58

Rejestr CDPW

1. Decyzje podjęte przez właściwe organy na mocy art. 54, 56 i 57 są zgłaszane EUNGiPW.

2. EUNGiPW umieszcza w rejestrze, który ma obowiązek udostępniać na swojej specjalnej stronie internetowej zgodnie z art. 21 ust. 3, następujące informacje:

- a) nazwę każdego CDPW, którego dotyczyły decyzje wydane na mocy art. 54, 56 i 57;
- b) nazwę każdej wyznaczonej instytucji kredytowej;
- c) wykaz bankowych usług pomocniczych, na których świadczenie na rzecz uczestników CDPW posiada zezwolenie wyznaczona instytucja kredytowa lub CDPW, który uzyskał zezwolenie na mocy art. 54.

3. Właściwe organy zgłaszają EUNGiPW te podmioty, które świadczą bankowe usługi pomocnicze zgodnie z wymogami prawa krajowego, w terminie do dnia 16 grudnia 2014 r.

Artykuł 59

Wymogi ostrożnościowe mające zastosowanie do instytucji kredytowych lub CDPW posiadających zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych

1. Instytucja kredytowa wyznaczona do świadczenia bankowych usług pomocniczych na mocy art. 54 ust. 2 lit. b) lub CDPW, który uzyskał zezwolenie na mocy art. 54 ust. 2 lit. a) na świadczenie bankowych usług pomocniczych, świadczą wyłącznie te usługi określone w sekcji C załącznika, które są objęte zezwoleniem.

2. Instytucja kredytowa wyznaczona do świadczenia bankowych usług pomocniczych na mocy art. 54 ust. 2 lit. b) lub CDPW, który uzyskał zezwolenie na mocy art. 54 ust. 2 lit. a) na świadczenie bankowych usług pomocniczych, stosują się do wszelkich obowiązujących obecnie i w przyszłości przepisów prawa mających zastosowanie do instytucji kredytowych.

3. Instytucja kredytowa wyznaczona do świadczenia bankowych usług pomocniczych na mocy art. 54 ust. 2 lit. b) lub CDPW, który uzyskał zezwolenie na mocy art. 54 ust. 2 lit. a) na świadczenie bankowych usług pomocniczych, spełniają, w odniesieniu do każdego systemu rozrachunku papierów wartościowych, następujące szczegółowe wymogi ostrożnościowe dotyczące ryzyk kredytowych związanych z tymi usługami:

- a) ustanawiają solidne ramy zarządzania odpowiednimi ryzykami kredytowymi;
- b) często i regularnie wskazują źródła takich ryzyk kredytowych, mierzą i monitorują odpowiadające im ekspozycje kredytowe oraz stosują odpowiednie narzędzia zarządzania ryzykiem w celu kontrolowania tych ryzyk;
- c) w pełni zabezpieczają odpowiednie ekspozycje kredytowe wobec indywidualnych uczestników zaciągających pożyczki, wykorzystując zabezpieczenia i inne równoważne zasoby finansowe;
- d) jeżeli do zarządzania ich odpowiednim ryzykiem kredytowym stosowane jest zabezpieczenie, przyjmują wysoce płynne zabezpieczenia o minimalnym ryzyku kredytowym i minimalnym ryzyku rynkowym; mogą stosować inne rodzaje zabezpieczenia w konkretnych sytuacjach przy jednoczesnym zastosowaniu odpowiedniej redukcji wartości;
- e) ustanawiają i stosują odpowiednio ostrożne redukcje wartości i limity koncentracji w odniesieniu do wartości zabezpieczeń ustanowionych w celu zabezpieczenia ekspozycji kredytowych, o których mowa w lit. c), z uwzględnieniem celów w postaci zapewnienia możliwości szybkiego upłynnienia zabezpieczenia bez znaczącego negatywnego wpływu na cenę;
- f) ustalają limity swoich odpowiednich ekspozycji kredytowych;
- g) analizują i planują metody postępowania z wszelkimi ewentualnymi rezydualnymi ekspozycjami kredytowymi oraz przyjmują regulaminy i procedury wdrażające takie plany;
- h) udzielają kredytu tylko uczestnikom, którzy posiadają w danej instytucji rachunki pieniężne;
- i) ustanawiają skuteczne procedury spłaty kredytu śróddziennego i zniechęcają do korzystania z kredytu *overnight* poprzez stosowanie odsetek karnych, które działają jako skuteczny środek odstraszający.

4. Instytucja kredytowa wyznaczona do świadczenia bankowych usług pomocniczych na mocy art. 54 ust. 2 lit. b) lub CDPW, który uzyskał zezwolenie na mocy art. 54 ust. 2 lit. a) na świadczenie bankowych usług pomocniczych, spełniają, w odniesieniu do każdego systemu rozrachunku papierów wartościowych, następujące szczegółowe wymogi ostrożnościowe dotyczące ryzyk utraty płynności związanych z tymi usługami:

- a) posiadają solidne ramy i narzędzia służące mierzeniu i monitorowaniu ich ryzyk utraty płynności, w tym ryzyka utraty śróddziennej płynności, i zarządzaniu tymi ryzykami, dla każdej waluty systemu rozrachunku papierów wartościowych, dla którego działają one jako agent rozrachunkowy;

- b) mierzą i monitorują na bieżąco i terminowo – co najmniej raz dziennie – swoje potrzeby dotyczące płynności i poziom posiadanych aktywów płynnych; czyniąc to, określają wartość swoich dostępnych aktywów płynnych, z uwzględnieniem odpowiednich redukcji wartości tych aktywów;
- c) posiadają wystarczające zasoby płynne we wszystkich stosownych walutach do celów terminowego świadczenia usług rozrachunkowych z uwzględnieniem szerokiej gamy potencjalnych scenariuszy warunków skrajnych, jednak bez ograniczenia do ryzyka utraty płynności spowodowanego niewywiązaniem się z zobowiązania przez co najmniej jednego uczestnika, w tym jego jednostki dominujące i jednostki zależne, wobec których mają swoje największe ekspozycje;
- d) ograniczają odpowiednie ryzyka utraty płynności za pomocą kwalifikujących się zasobów płynnych w każdej walucie, takich jak środki pieniężne w banku centralnym emisji i w innych instytucjach finansowych mających zdolność kredytową, zatwierdzone linie kredytowe lub podobne uzgodnienia oraz wysoce płynne zabezpieczenia lub inwestycje, które są łatwo dostępne i zamienne na środki pieniężne, o wcześniej określonych i wysoce wiarygodnych ustaleniach dotyczących finansowania, nawet w skrajnych, lecz prawdopodobnych warunkach rynkowych oraz identyfikują, mierzą i monitorują swoje ryzyko utraty płynności pochodzące z rozmaitych instytucji finansowych, z których korzystają do celów zarządzania swoimi ryzykami utraty płynności;
- e) każdorazowo gdy stosowane są wcześniej określone ustalenia dotyczące finansowania, na dostawców płynności wybierają wyłącznie instytucje finansowe mające zdolność kredytową; ustanawiają i stosują odpowiednie limity koncentracji dla każdego z odpowiednich dostawców płynności, w tym swojej jednostki dominującej i jednostek zależnych;
- f) określają i testują, poprzez regularne i rygorystyczne stosowanie testu warunków skrajnych, czy odpowiednie zasoby są wystarczające;
- g) analizują i planują metody postępowania z wszelkimi nieprzewidywanymi i potencjalnie niepokrytymi brakami płynności oraz przyjmują regulaminy i procedury wdrażające takie plany;
- h) w przypadku gdy jest to wykonalne i możliwe, bez uszczerbku dla zasad kwalifikowalności określonych przez bank centralny, mają dostęp do rachunków w banku centralnym i innych usług banku centralnego w celu wzmocnienia swojego zarządzania ryzykami utraty płynności, a unijne instytucje kredytowe deponują odpowiednie środki pieniężne na specjalnych rachunkach w unijnych bankach centralnych emisji;
- i) dysponują wcześniej określonymi i wysoce wiarygodnymi ustaleniami służącymi zapewnieniu możliwości terminowego upłynnienia zabezpieczenia otrzymanego od swojego klienta niewywiązującego się z zobowiązania;
- j) składają regularne sprawozdania organom, o których mowa w art. 60 ust. 1, dotyczące sposobów, jakie stosują do mierzenia i monitorowania swoich ryzyk utraty płynności, w tym ryzyk utraty śróddziennej płynności, oraz do zarządzania tymi ryzykami oraz ujawniają publicznie te sposoby.

5. EUNB, w ścisłej współpracy z EUNGiPW i członkami ESBC, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu dalszego doprecyzowania szczegółów ram i narzędzi służących monitorowaniu i mierzeniu ryzyka kredytowego oraz ryzyka utraty płynności, w tym ryzyk pojawiających się w trybie śróddziennym, o których mowa w ust. 3 i 4, oraz zarządzaniu tymi ryzykami, sprawozdań na ich temat i ich ujawniania publicznego. Takie projekty regulacyjnych standardów technicznych są w stosownych przypadkach dostosowywane do regulacyjnych standardów technicznych przyjętych zgodnie z art. 46 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.

EUNB przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie do dnia 18 czerwca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 60

Nadzór nad wyznaczonymi instytucjami kredytowymi i CDPW posiadającymi zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych

1. Bez uszczerbku dla art. 17 i 22 niniejszego rozporządzenia właściwe organy zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 40 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, są – na warunkach przewidzianych w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 i dyrektywie 2013/36/UE – odpowiedzialne za udzielanie zezwoleń jako instytucjom kredytowym wyznaczonym instytucjom kredytowym i CDPW posiadającym zezwolenie na mocy niniejszego rozporządzenia do świadczenia bankowych usług pomocniczych oraz za ich nadzorowanie jako instytucji kredytowych.

Właściwe organy, o których mowa w akapicie pierwszym, są również odpowiedzialne za nadzór nad wyznaczonymi instytucjami kredytowymi i CDPW, o których mowa w tym akapicie, w odniesieniu do spełniania przez nie wymogów ostrożnościowych określonych w art. 59 niniejszego rozporządzenia.

Właściwe organy, o których mowa w akapicie pierwszym, regularnie, a co najmniej raz w roku, oceniają, czy wyznaczona instytucja kredytowa lub CDPW posiadające zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych spełniają wymogi art. 59, i odpowiednio informuje organ właściwy dla CDPW, który następnie informuje organy, o których mowa w art. 55 ust. 4, o wynikach – w tym ewentualnych działaniach naprawczych lub sankcjach – nadzoru prowadzonego przez siebie na mocy niniejszego ustępu.

2. Organ właściwy dla CDPW, po skonsultowaniu się z właściwymi organami, o którym mowa w ust. 1, dokonuje co najmniej raz w roku przeglądu i oceny następujących elementów:

- a) w przypadku, o którym mowa w art. 54 ust. 2 lit. b) – czy wszystkie niezbędne uzgodnienia pomiędzy wyznaczonymi instytucjami kredytowymi a CDPW pozwalają im wypełniać obowiązki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu;
- b) w przypadkach, o których mowa w art. 54 ust. 2 lit. a) – czy uzgodnienia dotyczące zezwolenia na świadczenie bankowych usług pomocniczych pozwalają CDPW wypełniać jego obowiązki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu.

Organ właściwy dla CDPW regularnie, a co najmniej raz w roku, informuje organy, o których mowa w art. 55 ust. 4, o wynikach, w tym o ewentualnych działaniach naprawczych lub sankcjach, przeglądu i oceny przeprowadzanych przez siebie na mocy niniejszego ustępu.

W przypadku gdy CDPW wyznacza posiadającą zezwolenie instytucję kredytową zgodnie z art. 54, w celu ochrony uczestników prowadzonych przez niego systemów rozrachunku papierów wartościowych CDPW zapewnia uzyskanie od wyznaczonej przez siebie instytucji kredytowej dostępu do wszystkich informacji koniecznych do celów niniejszego rozporządzenia i zgłasza wszelkie naruszenia w tym zakresie właściwym organom CDPW oraz właściwym organom, o których mowa w ust. 1.

3. W celu zapewnienia w Unii spójnego, wydajnego i skutecznego nadzoru nad instytucjami kredytowymi i CDPW posiadającymi zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych EUNB, w ścisłej współpracy z EUNGIPW i członkami ESBC, może wydawać wytyczne skierowane do właściwych organów zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

TYTUŁ V

SANKCJE

Artykuł 61

Sankcje administracyjne i inne środki

1. Bez uszczerbku dla prawa państw członkowskich do wprowadzania i nakładania sankcji karnych, państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji administracyjnych i innych środków mających zastosowanie w okolicznościach określonych w art. 63 w stosunku do osób odpowiedzialnych za naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia; zapewniają także, by ich właściwe organy mogły nakładać takie sankcje i środki, oraz podejmują wszelkie środki konieczne dla zapewnienia stosowania tych przepisów. Takie sankcje i inne środki muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Do dnia 18 września 2016 r. państwa członkowskie mogą postanowić, że nie będą przyjmować przepisów dotyczących sankcji administracyjnych zgodnie z akapitem pierwszym w odniesieniu do naruszeń, o których mowa w akapicie pierwszym, które podlegają już sankcjom karnym zgodnie z ich przepisami krajowego prawa karnego. W takim przypadku państwa członkowskie informują szczegółowo Komisję i EUNGiPW o odpowiednich przepisach swojego prawa karnego.

W terminie do dnia 18 września 2016 r. państwa członkowskie powiadają Komisję i EUNGiPW o przepisach, o których mowa w akapicie pierwszym. Państwa członkowskie bez zbędnej zwłoki powiadają Komisję i EUNGiPW o wszelkich późniejszych zmianach tych przepisów.

2. Właściwe organy mogą stosować sankcje administracyjne i inne środki wobec CDPW, wyznaczonych instytucji kredytowych oraz, z zastrzeżeniem warunków określonych w prawie krajowym w dziedzinach, których niniejsze rozporządzenie nie harmonizuje, wobec członków ich organów zarządzających i wszelkich innych osób, które sprawują faktyczną kontrolę nad ich działalnością, a także wobec wszelkich innych osób prawnych lub fizycznych, które – zgodnie z prawem krajowym – ponoszą odpowiedzialność za naruszenie.

3. Wykonując swoje uprawnienia do nakładania sankcji w okolicznościach określonych w art. 63, właściwe organy ściśle ze sobą współpracują w celu zapewnienia, by sankcje administracyjne i inne środki przyniosły zamierzone w niniejszym rozporządzeniu rezultaty, oraz koordynują swoje działania w celu uniknięcia wszelkich przypadków powielania lub pokrywania się działań przy stosowaniu sankcji administracyjnych i innych środków w sytuacjach transgranicznych zgodnie z art. 14.

4. W przypadku gdy państwa członkowskie postanowiły, zgodnie z ust. 1, ustanowić sankcje karne za naruszenia przepisów, o których mowa w art. 63, zapewniają wprowadzenie odpowiednich środków, tak by właściwe organy miały wszystkie niezbędne uprawnienia do współdziałania z organami sądowymi w ramach ich jurysdykcji na potrzeby otrzymywania szczegółowych informacji dotyczących dochodzeń lub postępowań karnych wszczętych w związku z możliwymi naruszeniami niniejszego rozporządzenia oraz przekazywania podobnych informacji innym właściwym organom i EUNGiPW w celu wypełnienia swojego obowiązku wzajemnej współpracy i współpracy z EUNGiPW do celów niniejszego rozporządzenia.

5. Właściwe organy mogą również współpracować z właściwymi organami innych państw członkowskich w zakresie ułatwiania pobierania kar pieniężnych.

6. Państwa członkowskie co roku przekazują EUNGiPW zbiorcze informacje o wszystkich sankcjach i innych środkach nałożonych zgodnie z ust. 1. EUNGiPW publikuje te informacje w sprawozdaniu rocznym.

W przypadku gdy państwa członkowskie postanowiły, zgodnie z ust. 1, ustanowić sankcje karne za naruszenia przepisów, o których mowa w art. 63, ich właściwe organy co roku przedstawiają EUNGiPW dane w postaci zagregowanej i anonimowej dotyczące wszystkich prowadzonych postępowań karnych i nałożonych sankcji karnych. EUNGiPW publikuje dane dotyczące nałożonych sankcji karnych w sprawozdaniu rocznym.

7. W przypadku gdy właściwy organ podaje do wiadomości publicznej informacje o sankcji administracyjnej lub środku administracyjnym lub sankcji karnej, powiadamia o tym jednocześnie EUNGiPW.

8. Właściwe organy wykonują swoje funkcje i uprawnienia zgodnie ze swoimi ramami krajowymi:

a) bezpośrednio;

b) we współpracy z innymi organami;

c) na własną odpowiedzialność, delegując zadania podmiotom, którym wykonanie danych zadań powierzono zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia; lub

d) poprzez składanie wniosków do właściwych organów sądowych.

Artykuł 62

Publikowanie decyzji

1. Państwa członkowskie zapewniają, by właściwe organy publikowały na swoich urzędowych stronach internetowych każdą decyzję o sankcji administracyjnej lub innym środku administracyjnym nałożonym za naruszenie niniejszego rozporządzenia niezwłocznie po poinformowaniu osoby, na którą nałożono sankcję, o danej decyzji. Publikacja zawiera co najmniej informacje na temat rodzaju i charakteru naruszenia oraz tożsamości osoby fizycznej lub prawnej, na którą dana sankcja została nałożona.

W przypadku gdy od decyzji o nałożeniu sankcji lub innego środka przysługuje prawo do odwołania do odpowiednich organów sądowych lub do innych odpowiednich organów, właściwe organy bez zbędnej zwłoki publikują na swoich urzędowych stronach internetowych również informacje o statusie postępowania odwoławczego i o jego wyniku. Ponadto publikuje się również wszelkie decyzje unieważniające poprzednią decyzję nakładającą sankcję lub środek.

W przypadku gdy właściwy organ uzna, że opublikowanie tożsamości osób prawnych lub danych osobowych osób fizycznych byłoby nieproporcjonalne, w oparciu o indywidualną ocenę przeprowadzoną w odniesieniu do proporcjonalności opublikowania takich danych, lub w przypadku gdy taka publikacja zagroziłaby stabilności rynków finansowych lub trwającemu dochodzeniu, państwa członkowskie zapewniają, by właściwe organy podjęły jedno z następujących działań:

- a) odroczyły publikację decyzji o nałożeniu sankcji lub innego środka do momentu, kiedy przyczyny nieopublikowania przestaną być aktualne;
- b) opublikowały decyzję o nałożeniu sankcji lub innego środka w formie anonimowej w sposób zgodny z prawem krajowym, o ile taka anonimowa publikacja zapewnia skuteczną ochronę danych osobowych;
- c) w ogóle nie publikowały decyzji o nałożeniu sankcji lub innego środka, jeśli warianty określone w lit. a) i b) powyżej uznaje się za niewystarczające w celu zapewnienia:
 - (i) by stabilność rynków finansowych nie była zagrożona;
 - (ii) proporcjonalności publikacji takich decyzji w odniesieniu do środków, których charakter uznaje się za drugorzędny.

W przypadku podjęcia decyzji o opublikowaniu informacji o sankcji lub innym środku w formie anonimowej, opublikowanie odpowiednich danych może zostać odroczone o rozsądny okres, jeżeli przewiduje się, że w tym okresie przyczyny publikowania informacji w formie anonimowej przestaną być aktualne.

Właściwe organy informują EUNGiPW o wszystkich administracyjnych sankcjach nałożonych, lecz nieopublikowanych zgodnie z akapitem trzecim lit. c), w tym o wszelkich odwołaniach ich dotyczących oraz o ich wyniku. Państwa członkowskie zapewniają, by właściwe organy otrzymywały informacje oraz końcowe orzeczenie, dotyczące wszelkich nałożonych sankcji karnych, oraz by przekazywały te dane EUNGiPW. EUNGiPW prowadzi centralną bazę danych o zgłoszonych mu sankcjach wyłącznie do celów wymiany informacji między właściwymi organami. Wspomniana baza danych jest dostępna wyłącznie dla właściwych organów i jest aktualizowana na podstawie informacji przedstawionych przez właściwe organy.

2. Właściwe organy zapewniają, by wszelkie dane opublikowane zgodnie z niniejszym artykułem widniały na ich urzędowej stronie internetowej przez co najmniej pięć lat po opublikowaniu. Opublikowane dane osobowe widnieją na urzędowej stronie internetowej właściwego organu jedynie przez okres, który jest konieczny zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami o ochronie danych.

Artykuł 63

Sankcje za naruszenia

1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie do następujących przepisów niniejszego rozporządzenia:
 - a) świadczenie usług określonych w sekcji A, B i C załącznika stanowiące naruszenie art. 16, 25 i 54;
 - b) uzyskanie zezwoleń wymaganych w art. 16 i 54 na podstawie fałszywych oświadczeń lub w dowolny inny niezgodny z prawem sposób, zgodnie z art. 20 ust. 1 lit. b) i art. 57 ust. 1 lit. b);
 - c) niewywiązywanie się przez CDPW z obowiązku utrzymywania wymaganego kapitału stanowiące naruszenie art. 47 ust. 1;
 - d) nieprzestrzeganie przez CDPW wymogów organizacyjnych stanowiące naruszenie art. 26–30;
 - e) nieprzestrzeganie przez CDPW zasad prowadzenia działalności stanowiące naruszenie art. 32–35;
 - f) nieprzestrzeganie przez CDPW wymogów dotyczących usług CDPW stanowiące naruszenie art. 37–41;
 - g) nieprzestrzeganie przez CDPW wymogów ostrożnościowych stanowiące naruszenie art. 43–47;
 - h) nieprzestrzeganie przez CDPW wymogów dotyczących połączeń operacyjnych CDPW stanowiące naruszenie art. 48;
 - i) nieuzasadnione odmowy udzielenia przez CDPW poszczególnych rodzajów dostępu stanowiące naruszenie art. 49–53;
 - j) nieprzestrzeganie przez wyznaczone instytucje kredytowe szczegółowych wymogów ostrożnościowych dotyczących ryzyk kredytowych stanowiące naruszenie art. 59 ust. 3;
 - k) nieprzestrzeganie przez wyznaczone instytucje kredytowe szczegółowych wymogów ostrożnościowych dotyczących ryzyk utraty płynności stanowiące naruszenie art. 59 ust. 4.
2. Bez uszczerbku dla uprawnień nadzorczych właściwych organów, co najmniej w przypadku naruszenia, o którym mowa w niniejszym artykule, właściwe organy posiadają zgodnie z prawem krajowym uprawnienia do stosowania co najmniej następujących sankcji administracyjnych i innych środków:
 - a) podanie do publicznej wiadomości informacji wskazującej osobę odpowiedzialną za naruszenie oraz charakter naruszenia zgodnie z art. 62;
 - b) nakaz zobowiązujący osobę odpowiedzialną za naruszenie do zaprzestania określonego postępowania oraz niepodejmowania takiego działania w przyszłości;
 - c) cofnięcie zezwoleń udzielonych na mocy art. 16 lub 54, zgodnie z art. 20 lub 57;
 - d) tymczasowy lub – w przypadku wielokrotnych poważnych naruszeń – stały zakaz sprawowania funkcji zarządzających w instytucji wobec członka organu zarządzającego instytucji lub wobec każdej innej osoby fizycznej, uznanych za odpowiedzialnych za popełnienie naruszenia;
 - e) maksymalne administracyjne sankcje pieniężne równe co najmniej dwukrotności kwoty zysków uzyskanych w wyniku naruszenia, o ile kwoty takie można ustalić;

- f) w przypadku osoby fizycznej – maksymalne administracyjne sankcje pieniężne równe co najmniej 5 mln EUR lub, w państwach członkowskich, których walutą nie jest euro, równowartość tej kwoty w walucie krajowej na dzień przyjęcia niniejszego rozporządzenia;
- g) w przypadku osoby prawnej – maksymalne administracyjne sankcje pieniężne w wysokości co najmniej 20 mln EUR lub sięgające 10 % całkowitego rocznego obrotu tej osoby prawnej, ustalonego na podstawie ostatniego dostępnego sprawozdania finansowego zatwierdzonego przez organ zarządzający; w przypadku gdy dana osoba prawna jest jednostką dominującą lub jednostką zależną jednostki dominującej, która musi sporządzić skonsolidowane sprawozdanie finansowe zgodnie z dyrektywą 2013/34/UE, stosowny całkowity roczny obrót oznacza całkowity roczny obrót lub analogiczny rodzaj dochodu zgodnie z właściwymi dyrektywami o rachunkowości, ustalony na podstawie ostatniego dostępnego skonsolidowanego sprawozdania finansowego zatwierdzonego przez organ zarządzający ostatecznej jednostki dominującej.
3. Właściwe organy mogą posiadać inne uprawnienia do nakładania sankcji oprócz uprawnień, o których mowa w ust. 2, oraz mogą przewidzieć administracyjne sankcje pieniężne w większej wysokości niż określono w tym ustępie.

Artykuł 64

Skuteczne stosowanie sankcji

Państwa członkowskie zapewniają uwzględnianie przez właściwe organy – przy ustalaniu rodzaju oraz wysokości sankcji administracyjnych lub innych środków – wszelkich istotnych okoliczności, w tym w stosownych przypadkach:

- a) wagi naruszenia i czasu jego trwania;
- b) stopnia odpowiedzialności osoby odpowiedzialnej za dane naruszenie;
- c) sytuacji finansowej osoby odpowiedzialnej za dane naruszenie, której wyznacznikiem jest np. wysokość całkowitych obrotów odpowiedzialnej osoby prawnej lub roczny dochód odpowiedzialnej osoby fizycznej;
- d) skali zysków uzyskanych, strat unikniętych przez osobę odpowiedzialną za dane naruszenie lub strat poniesionych przez osoby trzecie w wyniku naruszenia, o ile można je ustalić;
- e) zakresu współpracy osoby odpowiedzialnej za dane naruszenie z właściwym organem, bez uszczerbku dla potrzeby zapewnienia rekompensaty zysków uzyskanych lub strat unikniętych przez tę osobę;
- f) poprzednich naruszeń popełnionych przez osobę odpowiedzialną za dane naruszenie.

Artykuł 65

Zgłaszanie naruszeń

1. Państwa członkowskie zapewniają ustanowienie przez właściwe organy skutecznych mechanizmów zachęcających do zgłaszania właściwym organom potencjalnych lub faktycznych naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia.
2. Mechanizmy, o których mowa w ust. 1, obejmują przynajmniej:
- a) specjalne procedury dotyczące otrzymywania i badania zgłoszeń dotyczących potencjalnych lub faktycznych naruszeń oraz działań następczych, w tym ustanowienie bezpiecznych kanałów komunikacji na potrzeby takich zgłoszeń;
- b) stosowną ochronę pracowników instytucji, którzy zgłaszają potencjalne lub faktyczne naruszenia popełnione w danej instytucji, przynajmniej przed działaniami odwetowymi, dyskryminacją lub innymi rodzajami niesprawiedliwego traktowania;
- c) ochronę danych osobowych zarówno osoby dokonującej zgłoszenia potencjalnych lub faktycznych naruszeń, jak i osoby fizycznej, której zarzuca się popełnienie naruszenia, zgodnie z zasadami określonymi w dyrektywie 95/46/WE;

d) ochronę tożsamości zarówno osoby dokonującej zgłoszenia naruszeń, jak i osoby fizycznej, której zarzuca się popełnienie naruszenia, na wszystkich etapach procedur, chyba że takie ujawnienie informacji wymagane jest prawem krajowym w kontekście dalszego śledztwa lub późniejszego postępowania administracyjnego lub sądowego.

3. Państwa członkowskie wymagają, by instytucje posiadały odpowiednie procedury zgłaszania przez swoich pracowników potencjalnych lub faktycznych naruszeń wewnętrznie, za pośrednictwem specjalnego, niezależnego i autonomicznego kanału.

Takim kanałem mogą być również rozwiązania zapewniane przez partnerów społecznych. Zastosowanie ma taka sama ochrona, jak w przypadku ust. 2 lit. b), c) i d).

Artykuł 66

Prawo do odwołania

Państwa członkowskie zapewniają, aby decyzje i środki podejmowane na podstawie niniejszego rozporządzenia były właściwie uzasadnione i podlegały prawu do odwołania się przed sądem. Prawo do odwołania się przed sądem ma zastosowanie w przypadku, gdy w terminie sześciu miesięcy od daty złożenia wniosku o zezwolenie zawierającego wszelkie informacje wymagane zgodnie z obowiązującymi przepisami nie zostanie wydana żadna decyzja.

TYTUŁ VI

DELEGOWANIE UPRAWNIEŃ, UPRAWNIENIA WYKONAWCZE, PRZEPISY PRZEJŚCIOWE, ZMIENIAJĄCE ORAZ KOŃCOWE

Artykuł 67

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 2 ust. 2, art. 7 ust. 14 oraz w art. 24 ust. 7, powierza się na czas nieokreślony od dnia 17 września 2014 r.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 2 ust. 2, art. 7 ust. 14 oraz w art. 24 ust. 7, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 2 ust. 2, art. 7 ust. 14 oraz art. 24 ust. 7 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie trzech miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o trzy miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 68

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga Europejski Komitet Papierów Wartościowych ustanowiony na mocy decyzji Komisji 2001/528/WE⁽¹⁾. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu zastosowanie ma art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2001/528/WE z dnia 6 czerwca 2001 r. ustanawiająca Europejski Komitet Papierów Wartościowych (Dz.U. L 191 z 13.7.2001, s. 45).

Artykuł 69

Przepisy przejściowe

1. Właściwe organy przekazują EUNGiPW informacje o instytucjach prowadzących działalność jako CDPW w terminie do dnia 16 grudnia 2014 r.
2. CDPW składają wniosek o wszelkie zezwolenia konieczne do celów niniejszego rozporządzenia i powiadają o stosownych połączeniach operacyjnych CDPW w terminie sześciu miesięcy od daty wejścia w życie wszystkich regulacyjnych standardów technicznych przyjętych na mocy art. 17, 26, 45, 47, 48 i, w stosownych przypadkach, art. 55 i 59.
3. W terminie sześciu miesięcy od daty wejścia w życie regulacyjnych standardów technicznych przyjętych na mocy art. 12, 17, 25, 26, 45, 47, 48 i, w stosownych przypadkach, art. 55 i 59 lub decyzji wykonawczej, o której mowa w art. 25 ust. 9 – w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza – CDPW z państwa trzeciego składa wniosek o uznanie przez EUNGiPW, jeżeli zamierza świadczyć swoje usługi na podstawie art. 25.
4. Do czasu podjęcia na mocy niniejszego rozporządzenia decyzji w sprawie udzielenia CDPW zezwolenia na działalność lub uznania CDPW i ich działalności, w tym w odniesieniu do połączeń operacyjnych CDPW, nadal mają zastosowanie odnośne krajowe przepisy dotyczące udzielania zezwoleń CDPW i uznawania CDPW.
5. CDPW prowadzone przez podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 4, muszą spełnić wymogi niniejszego rozporządzenia nie później niż w terminie jednego roku od daty wejścia w życie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w ust. 2.

Artykuł 70

Zmiany w dyrektywie 98/26/WE

W dyrektywie 98/26/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 2 lit. a) akapit pierwszy tiret trzecie otrzymuje brzmienie:

„— wskazane, bez uszczerbku dla innych, bardziej restrykcyjnych i powszechnie obowiązujących warunków ustanowionych przez prawo krajowe, jako system i zgłoszone Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych przez państwo członkowskie, którego prawo ma zastosowanie, po upewnieniu się przez to państwo członkowskie, że zasady funkcjonowania tego systemu są adekwatne.”;

- 2) w art. 11 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Nie później niż do dnia 18 marca 2015 r. państwa członkowskie przyjmują, publikują i zgłaszają Komisji środki konieczne do wykonania przepisów art. 2 lit. a) akapit pierwszy tiret trzecie.”.

Artykuł 71

Zmiany w dyrektywie 2014/65/UE

W dyrektywie 2014/65/UE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 2 ust. 1 lit. o) otrzymuje brzmienie:

„o) CSD z wyjątkiem przewidzianych w art. 73 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 (*).

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniające dyrektywy 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 236/2012 (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 1).”;

2) w art. 4 ust. 1 dodaje się punkt w brzmieniu:

„64) »centralny depozyt papierów wartościowych« lub »CSD« oznacza centralny depozyt papierów wartościowych zdefiniowany w art. 2 ust. 1 pkt 1) rozporządzenia (UE) nr 909/2014.”;

3) w załączniku I, sekcja B, pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) Sprawowanie pieczy nad instrumentami finansowymi oraz administrowanie nimi na rachunek klientów, w tym przechowywanie i usługi powiązane, takie jak zarządzanie środkami pieniężnymi/zabezpieczeniem, z wyłączeniem zapewniania i prowadzenia rachunków papierów wartościowych na najwyższym poziomie ewidencji (»centralna usługa prowadzenia rachunku«), o czym mowa w pkt 2 sekcji A załącznika do rozporządzenia (UE) nr 909/2014;”.

Artykuł 72

Zmiana w rozporządzeniu (UE) nr 236/2012

Uchyła się art. 15 rozporządzenia (UE) nr 236/2012.

Artykuł 73

Stosowanie dyrektywy 2014/65/UE i rozporządzenia(UE) nr 600/2014

CDPW posiadające zezwolenie udzielone zgodnie z art. 16 niniejszego rozporządzenia nie muszą posiadać zezwolenia na mocy dyrektywy 2014/65/UE na potrzeby świadczenia usług wyraźnie wymienionych w sekcjach A i B załącznika do niniejszego rozporządzenia.

W przypadku gdy CDPW posiadający zezwolenie udzielone zgodnie z art. 16 niniejszego rozporządzenia świadczy co najmniej jedną usługę inwestycyjną lub prowadzi co najmniej jeden rodzaj działalności inwestycyjnej oprócz świadczenia usług wyraźnie wymienionych w sekcjach A i B załącznika do niniejszego rozporządzenia, zastosowanie mają dyrektywa 2014/65/UE – z wyjątkiem art. 5–8, art. 9 ust. 1, 2 i 4–6 oraz art. 10–13 – oraz rozporządzenie (UE) nr 600/2014.

Artykuł 74

Sprawozdania

1. EUNGiPW, we współpracy z EUNB i właściwymi organami i odpowiednimi organami składa Komisji roczne sprawozdania zawierające oceny tendencji, potencjalnych ryzyk i słabych punktów, a w razie potrzeby także zalecenia dotyczące działań zapobiegawczych lub naprawczych na rynkach usług objętych niniejszym rozporządzeniem. Sprawozdania te zawierają co najmniej ocenę następujących elementów:

- a) wydajności rozrachunku dla operacji krajowych i transgranicznych w każdym państwie członkowskim, na podstawie liczby i wolumenu przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku, wysokości sankcji, o których mowa w art. 7 ust. 2, liczby i wolumenu transakcji zakupu na otwartym rynku, o których mowa w art. 7 ust. 3 i 4, oraz wszelkich innych stosownych kryteriów;
- b) stosowności sankcji za nieprzeprowadzenie rozrachunku, w szczególności ocenę potrzeby zwiększenia elastyczności, jeżeli chodzi o sankcje za nieprzeprowadzenie rozrachunku w odniesieniu do nie płynnych instrumentów finansowych, o których mowa w art. 7 ust. 4;
- c) skali rozrachunku, który nie jest przeprowadzany w systemach rozrachunku papierów wartościowych prowadzonych przez CDPW, na podstawie liczby i wolumenu transakcji w oparciu o informacje otrzymane na mocy art. 9 oraz wszelkich innych stosownych kryteriów;
- d) transgranicznego świadczenia usług objętych niniejszym rozporządzeniem, na podstawie liczby i rodzajów połączeń operacyjnych CDPW, liczby zagranicznych uczestników systemów rozrachunku papierów wartościowych prowadzonych przez CDPW, liczby i wolumenu transakcji z udziałem takich uczestników, liczby zagranicznych emitentów rejestrujących swoje papiery wartościowe w CDPW zgodnie z art. 49 oraz wszelkich innych stosownych kryteriów;

- e) rozpatrywania wniosków o dostęp zgodnie z art. 49, 52 i 53 w celu określenia powodów odrzucania wniosków o dostęp przez CDPW, kontrahentów centralnych i systemy obrotu, ewentualnych tendencji odnoszących się do takiego odrzucania wniosków oraz możliwych sposobów ograniczania w przyszłości stwierdzonych ryzyk, tak by umożliwić udzielenie dostępu, a także w celu określenia ewentualnych innych istotnych przeszkód dla konkurencji w sektorze finansowych usług rozliczania i rozrachunku transakcji;
 - f) rozpatrywania wniosków złożonych zgodnie z procedurami, o których mowa w art. 23 ust. 3–7 i art. 25 ust. 4–10;
 - g) w stosownych przypadkach – ocenę ustaleń wynikających z procesu wzajemnej oceny w dziedzinie nadzoru transgranicznego, o którym to procesie mowa w art. 24 ust. 6, oraz tego, czy w przyszłości można by zmniejszyć częstotliwość takich wzajemnych ocen, łącznie z informacją, czy takie ustalenia wskazują na potrzebę skorzystania z bardziej formalnych kolegiów organów nadzoru;
 - h) stosowania przepisów państw członkowskich dotyczących odpowiedzialności cywilnej za straty, które można przypisać CDPW;
 - i) procedur i warunków, na jakich CDPW uzyskały zezwolenie na wyznaczenie instytucji kredytowych lub na samodzielne świadczenie bankowych usług pomocniczych zgodnie z art. 54 i 55, w tym ocenę skutków, jakie świadczenie takich usług może mieć dla stabilności finansowej i konkurencji w dziedzinie usług rozrachunku i bankowych usług pomocniczych w Unii;
 - j) stosowania przepisów, o których mowa w art. 38, dotyczących ochrony papierów wartościowych uczestników i ich klientów, w szczególności przepisów przewidzianych w art. 38 ust. 5;
 - k) ocenę stosowania sankcji, w szczególności ocenę konieczności dalszej harmonizacji sankcji administracyjnych za naruszenie wymogów niniejszego rozporządzenia.
2. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1, obejmujące jeden rok kalendarzowy są przekazywane Komisji do dnia 30 kwietnia następnego roku kalendarzowego.

Artykuł 75

Przegląd

Do dnia 18 września 2019 r. Komisja dokona przeglądu i przygotuje ogólne sprawozdanie na temat niniejszego rozporządzenia. Sprawozdanie to zawiera w szczególności ocenę kwestii, o których mowa w art. 74 ust. 1 lit. a)–k), wskazuje, czy istnieją inne istotne przeszkody dla konkurencji w odniesieniu do usług objętych niniejszym rozporządzeniem, które to przeszkody nie są przedmiotem wystarczających działań, a także wskazuje na ewentualną potrzebę podjęcia dalszych środków w celu ograniczenia wpływu niewydolności CDPW na podatników. Komisja przedkłada to sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wraz z wszelkimi stosownymi wnioskami.

Artykuł 76

Wejście w życie i stosowanie

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
2. Art. 3 ust. 1 stosuje się od dnia 1 stycznia 2023 r. do zbywalnych papierów wartościowych wyemitowanych po tym terminie i od dnia 1 stycznia 2025 r. do wszystkich zbywalnych papierów wartościowych.
3. Art. 5 ust. 2 stosuje się od dnia 1 stycznia 2015 r.

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego niniejszego ustępu, w przypadku systemu obrotu mającego dostęp do CDPW, o którym mowa w art. 30 ust. 5, art. 5 ust. 2 ma zastosowanie co najmniej sześć miesięcy zanim taki CDPW zleci wykonanie swojej działalności na zasadzie outsourcingu stosownemu podmiotowi publicznemu i w każdym przypadku od dnia 1 stycznia 2016 r.

4. Środki dyscypliny rozrachunku, o których mowa w art. 6 ust. 1–4, stosuje się od daty wejścia w życie regulacyjnych standardów technicznych, przyjętych przez Komisję zgodnie z art. 6 ust. 5.

5. Środki dyscypliny rozrachunku, o których mowa w art. 7 ust. 1–13, i zmianę określoną w art. 72 stosuje się od daty wejścia w życie aktu delegowanego przyjętego przez Komisję zgodnie z art. 7 ust. 15.

Wielostronna platforma obrotu spełniająca kryteria określone w art. 33 ust. 3 dyrektywy 2014/65/UE podlega art. 7 ust. 3 akapit drugi niniejszego rozporządzenia do chwili:

a) ostatecznego rozpatrzenia jej wniosku o rejestrację na podstawie art. 33 dyrektywy 2014/65/UE; lub

b) w przypadku, gdy wielostronna platforma obrotu nie złożyła wniosku o rejestrację na podstawie art. 33 dyrektywy 2014/65/UE – do dnia 13 czerwca 2017 r.

6. Środki sprawozdawcze, o których mowa w art. 9 ust. 1, stosuje się od dnia wejścia w życie aktu wykonawczego przyjętego przez Komisję zgodnie z art. 9 ust. 3.

7. Odesłania w niniejszym rozporządzeniu do dyrektywy 2014/65/UE i rozporządzenia (UE) nr 600/2014 odczytuje się przed dniem 3 stycznia 2017 r. jako odesłania do dyrektywy 2004/39/WE zgodnie z tabelą korelacji zawartą w załączniku IV do dyrektywy 2014/65/UE w zakresie, w jakim ta tabela korelacji zawiera przepisy odnoszące się do dyrektywy 2004/39/WE.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 lipca 2014 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ

Przewodniczący

W imieniu Rady

S. GOZI

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

WYKAZ USŁUG

SEKCJA A

Usługi podstawowe centralnych depozytów papierów wartościowych

1. Pierwsza rejestracja papierów wartościowych w systemie zapisów księgowych („usługa notarialna”).
2. Zapewnianie i prowadzenie rachunków papierów wartościowych na najwyższym poziomie ewidencji („centralna usługa prowadzenia rachunku”).
3. Prowadzenie systemu rozrachunku papierów wartościowych („usługa rozrachunku”).

SEKCJA B

Niebankowe usługi pomocnicze świadczone przez CDPW, niezwiązane z ryzykiem kredytowym lub ryzykiem utraty płynności

Usługi świadczone przez CDPW, które przyczyniają się do większego bezpieczeństwa oraz większej wydajności i przejrzystości rynków papierów wartościowych, które to usługi mogą obejmować m.in.:

1. Usługi związane z usługą rozrachunku, takie jak:
 - a) organizowanie systemu udzielania pożyczek papierów wartościowych, w charakterze agenta pośredniczącego pomiędzy uczestnikami systemu rozrachunku papierów wartościowych;
 - b) świadczenie usług zarządzania zabezpieczeniami, w charakterze agenta na rzecz uczestników systemu rozrachunku papierów wartościowych;
 - c) zestawianie zleceń rozrachunku, kierowanie zleceń, potwierdzanie warunków transakcji, weryfikacja warunków transakcji.
2. Usługi związane z usługą notarialną i centralną usługą prowadzenia rachunku, takie jak:
 - a) usługi związane z rejestracją akcjonariuszy;
 - b) wspieranie przetwarzania zdarzeń korporacyjnych, w tym obsługi podatkowej, usług związanych z walnymi zgromadzeniami oraz usług informacyjnych;
 - c) usługi związane z nowymi emisjami, w tym nadawanie kodów ISIN i podobnych kodów oraz zarządzanie tymi kodami;
 - d) kierowanie i przetwarzanie zleceń, pobieranie i przetwarzanie opłat oraz związana z tym sprawozdawczość.
3. Ustanawianie połączeń operacyjnych CDPW, zapewnianie, prowadzenie lub obsługa rachunków papierów wartościowych w związku z usługą rozrachunku, zarządzaniem zabezpieczeniami, innymi usługami pomocniczymi.
4. Wszelkie inne usługi, takie jak:
 - a) świadczenie ogólnych usług zarządzania zabezpieczeniami w charakterze agenta;
 - b) sprawozdawczość wobec organów regulacyjnych;
 - c) dostarczanie informacji, danych i statystyk do podmiotów badających rynek i prowadzących spisy powszechne lub do innych podmiotów rządowych lub międzyrządowych;
 - d) świadczenie usług informatycznych.

SEKCJA C

Bankowe usługi pomocnicze

Usługi bankowe bezpośrednio związane z usługami podstawowymi lub pomocniczymi wymienionymi w sekcjach A i B, takie jak:

- a) udostępnianie rachunków pieniężnych na rzecz, i przyjmowanie depozytów od uczestników systemu rozrachunku papierów wartościowych oraz posiadaczy rachunków papierów wartościowych, w rozumieniu pkt 1 załącznika I do dyrektywy 2013/36/UE;

- b) udzielanie kredytów gotówkowych na spłatę nie później niż następnego dnia roboczego, pożyczek gotówkowych na wstępne finansowanie zdarzeń korporacyjnych oraz udzielanie pożyczek papierów wartościowych posiadaczom rachunków papierów wartościowych, w rozumieniu pkt 2 załącznika I do dyrektywy 2013/36/UE;
 - c) usługi płatnicze obejmujące przetwarzanie transakcji gotówkowych i transakcji walutowych, w rozumieniu pkt 4 załącznika I do dyrektywy 2013/36/UE;
 - d) gwarancje i zobowiązania związane z udzielaniem i zaciąganiem pożyczek papierów wartościowych, w rozumieniu pkt 6 załącznika I do dyrektywy 2013/36/UE;
 - e) operacje skarbcowe obejmujące wymianę walut i zbywalne papiery wartościowe związane z zarządzaniem saldami długich pozycji uczestników, w rozumieniu pkt 7 lit. b) i e) załącznika I do dyrektywy 2013/36/UE.
-